

ΦΥΛΛΟ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΝΙΚΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ

ΦΥΛΛΟ
ΠΟΡΕΙΑΣ



ΦΥΛΛΟ ΠΟΡΕΙΑΣ

Για τον Αντιεπράτηγο Νικόλαο Μαυωλάκο, Α.Μ. : 44623
απερχόμενο στην Ελληνική Βουλή

λόγω εκλογής του ως Βουλευτή Α΄ Περιφέρειας και Νήσου
σε εκτέλεση της εντολής του Ελληνικού Λαού

Ημερομηνία αναχώρησης 7 Ιουλίου 2019

Ημερομηνία παρουσίασης 8 Ιουλίου 2019

Αθήνα 7 Ιουλίου 2019

Ο

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ελληνικός Λαός

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	13
ΜΕΡΟΣ Ι: ΑΡΘΡΑ	15
1 Ο τουρκικός επεκτατισμός	17
2 Αγαπτιέ Χουλουσί	20
3 Γενοκτόνοι	23
4 Και γιατί θα έπρεπε να τους φοβόμαστε;	27
5 Κι αν ο σουλτάνος τολμήσει;	30
6 Το Τσεσμέ, το υποβρύχιο «Πόντος» κι ο Κανάρης	33
7 Όμορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος!	36
8 Κρίσιμες ώρες στο Αιγαίο. Μια πρόταση για την άμυνα!	39
9 Καληνύχτα Κεμάλ!	43
10 Ισλάμ και Δύση: Η σύγκρουση δύο κόσμων!	46
11 Ναγκόρνο - Καραμπάχ: Απλά μαθήματα πολεμικής οικονομίας	48
12 Νύχτα βαθιά και η Κύπρος...μακράν!	52
13 Αυτοί δεν πτηθήκανε!	55
14 Οι φρεγάτες και τα μαγικά καπέλα!	59

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

15	Συμφωνία Ελλάδας Ιταλίας για την ΑΟΖ. Και στα επόμενα!	63	37.	Τέσσερα ερωτήματα για την ρωσική εισβολή στην Ουκρανία και ένα δια ταύτα	132
16	Ο Θεός Σαμ, το Αφγανιστάν και η Ελλάδα*	66	38.	Οι Κολοκοιτροναίοι*	136
17	Σωτήρης Παπαπολίτης: Οι άξιοι δεν λησμονούνται!	70	39.	Για μια νέα εθνεγερσία	139
18	Ωρέ πού πάμε ρε, πού πάμε;	73	40.	Και με τον Ιησού και με τον Βαραββά – Η στάση της Τουρκίας στο Ρωσοουκρανικό	144
19	Οι διαχωριστικές γραμμές της αριστεράς!	76	* Πρώτη δημοσίευση		
20	Η αστυνομία και οι ευάλωτες ομάδες	79	ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΟΜΙΛΙΕΣ ΣΤΗΝ ΒΟΥΛΗ		
21	Τρομοκράτες και Δημοκρατία!	81	1	Για την Ελληνογαλλική Συμφωνία	149
22	Γελεμπουρδέζοι, Πausανίες και Νενέκοι	84	2	Για το εργασιακό νομοσχέδιο	153
23	Ο κορωνοϊός, τα μέτρα και οι δυσκοίλιοι	87	3	Για το νομοσχέδιο, περί δημοσίων συμβάσεων	156
24	Νυν υπέρ πάντων ο αγών!	90	4	Για τις θαλάσσιες ζώνες	159
25	Το όχι του σαράντα κι εμείς	94	5	Για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας	162
26	Η χαμένη τιμή της επανάστασης του 1821	98	6	Για το νομοσχέδιο περί Τοπικής Αυτοδιοίκησης	166
27	Η Μάνη και η επανάσταση του '21	101	7	Για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ναυτιλίας	170
28	Βουλευόμεθα ή βουλευόμεθα;*	104	8	Για το Νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης	174
29	«Τζατζικι τέλος, Mr Prime Minister!»	107	9	Για τον Προϋπολογισμό	178
30	Ισότητα είπατε; Ε όχι δα!	110	10	Για την αγορά των πολεμικών αεροσκαφών Rafal	181
31	Άντρες παλαιάς κοπής	113	11	Για την πρόταση μομφής	184
32	Ήταν γενναίο παιδί!	116	12	Για το νομοσχέδιο που αφορά στην συνεπιμέλεια	187
33	Σεβασμός τώρα!	119	ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ		
34	Το Πάσχα των Ελλήνων	122	191		
35	«Και επί γης ειρήνη»	125			
36.	Η εισβολή των Ρώσων στην Ουκρανία και ο αγώνας εντός πόλεων	128			

Στους γονείς μου
Πέτρο και
Αθηνά

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το «ΦΥΛΛΟ ΠΟΡΕΙΑΣ», στο στράτευμα, είναι ένα τυποποιημένο έγγραφο, το οποίο είναι απαραίτητο για οποιαδήποτε μετακίνηση στρατιωτικού προσωπικού, στα πλαίσια μετάθεσης ή απόσπασης, ή εκπαίδευσης.

Επί σαράντα έτη στο στράτευμα είχα λάβει μεγάλο αριθμό Φύλλων Πορείας.

Και τι σχέση έχουν τα κείμενα και οι ομιλίες, που ακολουθούν, με τα φύλλα πορείας του Στρατού;. Κυριολεκτικά καμιά, μεταφορικά όμως έχουν.

Οι λέξεις, οι έννοιες, οι ιδέες που εμπεριέχονται, είναι το μέσον κίνησης στις αχαρτογράφητες, για μένα, περιοχές της πολιτικής. Αποτελούν πυξίδα προσανατολισμού στα καινούργια μονοπάτια που έχουν ανοιχτεί μπροστά μου, μετά την εκλογή μου, ως Βουλευτή της Α΄ Πειραιώς και Νήσων, την 7η Ιουλίου 2019.

Τα στρατιωτικά Φύλλα Πορείας, έχουν την ταυτότητα, δηλαδή ονοματεπώνυμο, αριθμό μπρώου, την μονάδα στην οποία ανήκεις και την μονάδα στην οποία πηγαίνεις, έχουν ημερομηνία αναχώρησης, ημερομηνία διαγραφής απ' την παλιά και εγγραφής στην καινούργια μονάδα.

Αντίστοιχα τα κείμενα και οι ομιλίες, δίνουν την ταυτότητα

τους, δίνουν συντεταγμένες πορείας, δείχνοντας συγκεκριμένο δρόμο και στο σύνολο τους περιγράφουν τον προορισμό.

Τα θέματα που πραγματεύονται τα άρθρα μου, είναι εκείνα που με άγγιξαν, που με απασχόλησαν, που με προβλημάτισαν με κυρίαρχο, την άμυνα της χώρας και τα ελληνοτουρκικά. Είναι άλλωστε, καίρια θέματα που αφορούν τον πυρήνα της ύπαρξης μας, ως έθνους.

Οι ομιλίες μου στην Ολομέλεια της Βουλής, έγιναν με την ευκαιρία της συζήτησης σημαντικών νομοσχεδίων και δίνουν σαφή εικόνα του πολιτικού μου λόγου.

Κατατίθενται, συνεπώς, ενώπιόν σας, οι σκέψεις μου, οι ιδέες μου, οι προτάσεις και οι προβληματισμοί μου και δι' αυτών απευθύνεται πρόσκληση σε όσους συμφωνούν για κοινές προσπάθειες, με απώτερο στόχο και προορισμό, το καλό του τόπου μας.

Φίλες και φίλοι,

Ιδού το «Φύλλο Πορείας» μου

ΜΕΡΟΣ Ι

ΑΡΘΡΑ



Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΕΠΕΚΤΑΤΙΣΜΟΣ

Το 1937 ο ΧΙΤΛΕΡ, σε δημόσια εμφάνισή του, ανέφερε την «θεωρία του ζωτικού χώρου», ισχυριζόμενος ότι η Γερμανία, για να ζει άνετα, χρειάζεται νέες περιοχές, ιδεολόγημα, που αποτέλεσε τη βάση για τις επιχειρήσεις προσάρτησης νέων εδαφών, με παραπέρα συνέπεια, τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το 2001 ο γερμανοτραφής Καθηγητής Νταβούτογλου, στο βιβλίο του, «Το στρατηγικό βάθος», υποστήριξε ανερευθρίαστα, ότι η Τουρκία, σε τριάντα χρόνια, θα είναι 150 εκατομμύρια και, συνεπώς, έχει ανάγκη «ζωτικού χώρου». Οι ιδέες του Νταβούτογλου, γοήτευσαν τον φιλόδοξο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, ανερχόμενο τότε αστέρα στην τουρκική πολιτική σκηνή. Ο Καθηγητής έγινε μέντοράς του και, μερικά χρόνια αργότερα, τον είδαμε Υπουργό Εξωτερικών και αργότερα Πρωθυπουργό.

Η Τουρκία του Ερντογάν, τα τελευταία χρόνια:

- Υλοποιεί τεράστιο εξοπλιστικό πρόγραμμα με πυραύλους S400 και αεροσκάφη F 35
- Κατασκευάζει στο Ακούγιου πυρηνικό εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας
- Επεμβαίνει κατ' επανάληψη στην Συρία και έχει προσαρτίσει εδάφη

- Μπαινοβγαίνει στο Ιράκ κατά το δοκούν
- Χρησιμοποιεί υβριδικά τους μετανάστες στον Έβρο και στα νησιά, απειλώντας την Ελλάδα και εκβιάζοντας την Ευρώπη.
- Αλωνίζει στην ΑΟΖ της Κύπρου και στα αδειοδοτημένα οικόπεδα, μην υπολογίζοντας την ΕΕ και τις χώρες, που έχουν πάρει δικαιώματα εξόρυξης
- Προαναγγέλλει γεωτρήσεις εντός της ελληνικής υφαλοκρηπίδας
- Απειλεί την Ελλάδα για νησιωτικούς χώρους, που υποστηρίζει ότι, δήθεν, κατέχουμε παρανόμως
- Απειλεί με casus belli στην τυχόν επέκταση των χωρικών μας υδάτων από 6 σε 12 μίλια.
- Μπολιάζει τον τουρκικό λαό με την ιδέα της «γαλάζιας πατρίδας», που εφνύρε
- Υπογράφει, με μια Λιβύη σε εμφύλια σύρραξη, συμφωνία καθορισμού θαλασσιών ζωνών, κατά παράβαση των κανόνων Διεθνούς Δικαίου
- Υπογράφει την Συμφωνία του Βερολίνου για κατάπαυση του πυρός στην Λιβύη, την οποία, στην συνέχεια, παραβιάζει για να επιβάλει την παρουσία του στην Μεσόγειο, ενισχύοντας τον σύμμαχό του Σάρατζ, ο οποίος περνά στην αντεπίθεση.
- Προκαλεί επεισόδιο ανοιχτά της Λιβύης, με γαλλικό πολεμικό πλοίο, που συμμετείχε σε αποστολή του ΝΑΤΟ για την διασφάλιση του εμπάργκο, για να αποφύγει τον έλεγχο.
- Μετατρέπει το σύμβολο του Χριστιανισμού, την Αγία Σοφία, σε τζαμί, προσβάλλοντας και προκαλώντας όλον τον δυτικό κόσμο.

Ας μην λησμονούμε, ότι την ναζιστική Γερμανία, οι τότε μεγάλες δυνάμεις την εκκόλαψαν, κάποιοι με στήριξη και χρηματοδότηση, πιστεύοντας, εσφαλμένα, όπως αποδείχθηκε, ότι θα μπορούσαν να συνεργαστούν μαζί της ή και να την χρησιμοποιήσουν και κάποιοι με κατευνασμό και υποχωρήσεις. Όμως, όταν το φίδι έσπασε το τσόφλι, τους δάγκωσε όλους, φίλους, συνεργάτες και εχθρούς και προκάλεσε μια από τις μεγαλύτερες καταστροφές στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Έτσι και την Ερντογανική Τουρκία, του «ζωτικού χώρου» και της παρανομίας: Κάποιοι τη στηρίζουν ή συνεργάζονται μαζί της, άλλοι την χρηματοδοτούν και την ανέχονται και κάποιοι άλλοι προσπαθούν να την κατευνάσουν. Η Τουρκία όμως πλέον επιτίθεται και προσβάλλει τους πάντες. Το αν θα ακολουθήσουν οι καταστροφές ουδείς μπορεί να το πει, η ιστορία όμως, συνήθως, επαναλαμβάνεται.

Μήπως κάποιος θα πρέπει να θυμίσει στον δυτικό κόσμο, που ευθύνεται για την ενίσχυση της Τουρκίας, την Βιέννη, τις πολιορκίες της, το 1529 και το 1683, τον Καρά Μουσταφά Πασά και τον Σουλεϊμάν τον Α΄ τον Μεγαλοπρεπή; Διότι η μνήμη τους και κοντή είναι και επιλεκτική.

Σε κάθε όμως περίπτωση εμείς, θα αντισταθούμε στο παράνομο, στο ανήθικο, στο εξευτελιστικό και στο πιστόλι στο κρόταφο, είτε μόνονι, είτε και μετά πολλών.

Ως Έλληνες!

2

ΑΓΑΠΗΤΕ ΧΟΥΛΟΥΣΙ

ΔΕΝ ΣΟΥ ΚΡΥΒΩ, ότι από καιρό ήθελα να σου γράψω, όμως με ξεπερνούσαν τα γεγονότα και οι συνεχείς σου δηλώσεις.

Στρατηγέ, πρέπει να σου πω ότι με την τελευταία σου δήλωση, το τερμάτισες: «Οι Έλληνες γείτονές μας, πρέπει να εγκαταλείψουν τη γλώσσα της πρόκλησης. Όσοι αναφέρουν ότι η Τουρκία έχει επεκτατικές βλέψεις, πρέπει να δουν τον χάρτη μεταξύ 1821-2020, η Ελλάδα έχει τέτοιες βλέψεις»

Δηλαδή λες, ότι η Ελλάδα προκαλεί, διότι στέλνει ερευνητικά σκάφη στο Αιγαίο, στα ελληνικά ύδατα, διότι απειλεί την Τουρκία με πόλεμο, αν εφαρμόσει το δίκαιο της θάλασσας, διότι προωθεί λαθρομετανάστες από ξηρά και θάλασσα στην Τουρκία, διότι έχει πάνω από ένα εκατομμύριο στρατό, με σύγχρονο εξοπλισμό και απειλεί την ακεραιότητα μιας γειτονικής χώρας. Όμως αυτά τα κάνει η χώρα σου Χουλουσί, όχι η Ελλάδα. Συνεπώς ποιος προκαλεί;

Τώρα για τον Χάρτη και την ιστορία. Με εντυπωσιάζει πόσο επιλεκτικά πας στο παρελθόν. Το 1821 η χώρα μου επαναστάτησε κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και απελευθερώθηκε μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς. Το ξέχασες αυτό; Δεν έκανε επεκτατικό πόλεμο. Απελευθερώθηκε από τον

ζυγό, που της είχατε επιβάλλει με πολεμική βία, δεν είμασταν εθελοντές δούλοι.

Κι αν θες να μιλήσουμε για Ιστορία, ας πάμε στο 1453. Από που ήλθαν οι Οθωμανοί και που έφτασαν; Από τα βόρεια της ανατολής, ξεκίνησαν και κατέλαβαν την Κωνσταντινούπολη, την Ιστανμπούλ, που λέτε σήμερα. Πενήντα χιλιάδες κάτοικοι της πόλης, σφαγιάστηκαν ή πωλήθηκαν ως σκλάβοι. Τώρα είναι τουρκική πόλη και κατοικούν δεκαπέντε εκατομμύρια Τούρκοι. Αυτό, πως λέγεται καρντάς; Κατάληψη μετά από πόλεμο δεν λέγεται; Οθωμανικός επεκτατισμός δεν ήταν;

Να πάμε τώρα στρατηγέ και σε κάποιες άλλες σου δηλώσεις, που τόσο εσύ, όσο κι ο πρόεδρος σου και δυο τρεις άλλοι, αναμασάτε συνεχώς και προσπαθείτε να τις παρουσιάσετε ως ελληνοτουρκικές διαφορές;

«Η Συνθήκη της Λωζάνης και των Παρισίων λένε να αποστρατικοποιήστε 23 νησιά. Εσείς έχετε στρατό στα 16. Απαντήστε.»

Σου απαντώ Χουλουσί, ναι οι συνθήκες που αναφέρεις, μιλάν για μερική σε κάποια και ολική σε άλλα ελληνικά νησιά, αποστρατικοποίηση. Αλλά, επειδή στην Τουρκία, έχετε μια έφεση στη μισή αλήθεια, να σου θυμίσω ότι σύμφωνα με το άρθρο 51 της Χάρτας των Ηνωμένων Εθνών, «υπάρχει το δικαίωμα νόμιμης άμυνας μιας χώρας σε περίπτωση απειλής στρεφόμενης κατά οιοδήποτε μέρος της επικράτειάς της, πειρωτικής και νησιωτικής». Το άρθρο αυτό, υποχρεώνει και νομιμοποιεί την Ελλάδα να προβεί στη λήψη όλων των αναγκαίων προληπτικών αμυντικών μέτρων, προκειμένου να προστατεύσει τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου. Εκτός αν με διαβεβαιώσεις, ότι η Στρατιά του Αιγαίου, που διατηρείτε στα

παράλια της Μικράς Ασίας, είναι για αποβάσεις στην Μαύρη Θάλασσα ή στον Αραβικό κόλπο. Αλλά επειδή κι εγώ είμαι στρατηγός κι έχω διοικήσει τα νησιά στο Αιγαίο, καταλαβαίνομαστε νομίζω. Κράτα αυτό που θα σου πω: Ότι απειλείται δεν αποστρατικοποιείται. Τελεία και παύλα.

Κι επειδή δεν θέλω να μακρηγορώ, να σου πω ότι οι συνεχείς απειλές που κάνετε, ο ψυχολογικός πόλεμος, ότι δεν θα σας σώσουν οι σύμμαχοι, ότι όσα όπλα και να πάρετε δεν θα σας προστατέψουν, ότι είστε τόσοοοοο μεγάλη χώρα, κι εμείς τόσο μικροί κι ότι έχετε μια γαλάζια πατρίδα στο Αιγαίο, που θα την διεκδικήσετε, ούτε μας τρομάζουν, ούτε μας αγγίζουν. Εμείς από αρχαιοτάτων χρόνων, ξέρουμε το «Μολών Λαβέ» και μην αυταπατάστε. Να λάβετε υπόψη σας μήπως η υπερέκταση σας γίνει και η αιτία της καταστροφής σας

Εμείς Στρατηγέ Ακάρ, δεν απειλούμε, αλλά μη μας υποτιμάτε, γιατί θα βρεθείτε προ εκπλήξεως. Να το θυμάστε αυτό.

Ταύτα και μένω σε διάθεση, καρντάς Χουλουσί.

3

ΓΕΝΟΚΤΟΝΟΙ

Ο ΟΡΟΣ «ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ» (genocide) αποδίδεται στον Πολωνο-εβραίο, Raphael Lemkin, δικηγόρο και αργότερα καθηγητή στο Πανεπιστήμιο του Yale, συντιθέμενος από την ελληνική λέξη γένος και τη λατινική kide, που σημαίνει κτείνω, φονεύω.

Στη Σύμβαση των Παρισίων, που τέθηκε σε ισχύ στις 12 Ιανουαρίου 1951, ως «γενοκτονία» ορίζεται «η εκτέλεση ορισμένων ενεργειών με πρόθεση την καταστροφή –ολικώς ή μερικώς– μιας εθνικής, εθνολογικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας σαν τέτοια». Οι δε ενέργειες που συνιστούν γενοκτονία είναι «ο φόνος μελών της ομάδας, η πρόκληση σοβαρής σωματικής ή διανοητικής βλάβης σε μέλη της ομάδας, η σκόπιμη επιβολή στην ομάδα συνθηκών ζωής, που υπολογίζεται να επιφέρουν τη φυσική της καταστροφή ολικώς ή μερικώς, η επιβολή μέτρων με την πρόθεση αποτροπής τεκνογονίας εντός της ομάδας, η βίαιη μεταφορά παιδιών της ομάδας σε άλλη ομάδα».

Δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία στους γνωρίζοντες στοιχειωδώς ιστορία, ότι οι βαρβαρότητες της Τουρκίας εναντίων των χριστιανών αποτελούν τον ορισμό της γενοκτονίας. Οι γείτονές μας Τούρκοι, εντούτοις, αρνούνται με θρασύτητα την γενοκτονία των χριστιανικών πληθυσμών, που άρχισαν στο τέλος του 19ου αιώνα και συνέχισαν με ένταση μέχρι το 1922,

χωρίς να ξεχνάμε τις σφαγές, που ακολούθησαν αργότερα με διάφορες αφορμές.

Οι αριθμοί όμως είναι αμείλικτοι:

- Το 1914 ο τουρκικός πληθυσμός στα όρια της σημερινής Τουρκίας ανερχόταν σε 13 εκατομμύρια, ενώ το 2005 έφθασε τα 72 εκατομμύρια
- Το ίδιο διάστημα, στον ίδιο χώρο, οι Έλληνες, που ήταν ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες, έφθασαν τις τρεις χιλιάδες, ενώ οι Αρμένιοι, που ήταν ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες, έφθασαν τις πενήντα χιλιάδες.

Η ιστορία έχει καταγράψει εκτοπίσεις, σφαγές, καταστροφές νεκροταφείων και εκκλησιών, ειδικούς θανάτους γυναικόπαιδων και ιερωμένων, τα περιβόητα αμελέ ταμπουρού (τάγματα εργασίας), όπου όσοι άντρες πήγαιναν δεν γύριζαν πίσω, εμπρησμούς, βιασμούς, κακοποιήσεις, δημεύσεις περιουσιών, παιδομάζωμα... Ένα άνευ προηγουμένου έγκλημα, κατά των Αρμενίων, των Ελλήνων Ποντίων, Μικρασιατών και πάσης καταγωγής χριστιανικών πληθυσμών, το οποίο δεν πρέπει να ξεχαστεί ποτέ.

Κάποιος, βέβαια, θα έλεγε: «Μα μόνον οι Τούρκοι είναι γενοκτόνοι, άλλοι δεν υπήρξαν;» Δυστυχώς, υπήρξαν και άλλοι. Σχεδόν όλοι, όμως, έχουν αναγνωρίσει τα εγκλήματα που διέπραξαν και είτε προχώρησαν σε διορθωτικές κινήσεις, είτε άφησαν ανοιχτές προθέσεις για το μέλλον. Μόνον οι νεοθωμανοί απέμειναν να αρνούνται πεισματικά.

Το γιατί προχώρησαν οι Τούρκοι στις γενοκτονίες έχει απαντηθεί από ιστορικούς και είναι γνωστό. Γιατί όμως το αρνούνται και τι σηματοδοτεί αυτό για το νέο πρόσωπο, που προσπαθεί ο Ερντογάν να επιβάλει στη διεθνή πραγματικότητα;

Με την άρνηση των γενοκτονιών, οι Τούρκοι επιχειρούν να προβάλουν το αφήγημα του αγέρωχου τουρκικού έθνους, το οποίο έχει παντού εχθρούς, που σχεδιάζουν την καταστροφή του. Προσπαθούν να αποφύγουν ένα μεγάλο πλήγμα, στο γόπητρο της μεγάλης και ισχυρής χώρας, που η πολιτική ηγεσία της Τουρκίας, προσπαθεί να βγάξει προς τα έξω.

Παράλληλα, αρνούμενοι την αναγνώριση των εγκλημάτων τους, επιδιώκουν να εφαρμόσουν τις ίδιες πρακτικές και στη σύγχρονη εποχή, όπως και κάνουν με τις διώξεις και σφαγές των Κούρδων.

Τέλος, αποφεύγουν πιθανές αξιώσεις για επανορθώσεις στη βάση καταστροφής ή δημεύσεων περιουσιών. Ποια τουρκική κυβέρνηση θα προχωρούσε σε ενέργειες, που θα έβλαπταν την ισχυρή τάξη των πλουσίων, πολλοί των οποίων έχουν οικειοποιηθεί τις ιδιοκτησίες των εκδιωχθέντων ή αφανισθέντων πληθυσμών;

Απέναντι σε αυτή την πεισματική άρνηση των Τούρκων να αναγνωρίσουν τις ιστορικές τους ευθύνες, στάθηκε με γενναιότητα ο σημερινός Πρόεδρος των ΗΠΑ. Με τις πρώτες του κιόλας αποφάσεις, έδειξε στην Τουρκία τα όριά της, βάζοντας τα γυαλιά στους προκατόχους του. Η αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων ήταν μία δίκαιη απόφαση της κυβέρνησης των ΗΠΑ και του Προέδρου της Τζο Μπάιντεν. Τη χαιρετίζουμε και ελπίζουμε ότι, υπό την ηγεσία του, ο πολιτισμένος κόσμος θα αντιταχθεί στον επεκτατισμό και τον νεοθωμανισμό της Τουρκίας.

Από εδώ και πέρα, ένα νέο πεδίο δόξης λαμπρό για τον πρόεδρο των ΗΠΑ και τις δυτικές κοινωνίες είναι η αντιμετώπιση του κούρδικού θέματος, στα πλαίσια της σύμβασης

του ΟΗΕ, η οποία προβλέπει την υποχρέωση λήψης μέτρων για την αποφυγή γενοκτονιών. Και είναι παγκόσμια γνωστό ότι η εθνότητα των Κούρδων κινδυνεύει.

Ας μη φορτωθεί η διεθνής κοινότητα μια νέα γενοκτονία. Γιατί τώρα και ξέρει και μπορεί να την αποτρέψει!

4

ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ;

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ, παρακολουθώ τις αντιδράσεις, επωνύμων και ανωνύμων, αναφορικά με τη στάση του ΥΠΕΞ Νίκου Δένδια, κατά την επίσκεψη του στην Τουρκία.

Είμαι από εκείνους, που εξήραν την όλη παρουσία του ΥΠΕΞ, στην Άγκυρα, που αντικατοπτρίζει τη θαρραλέα και αποφασιστική στάση της Κυβέρνησης έναντι της προκλητικής, αναθεωρητικής και επιθετικής Τουρκίας.

Όμως προς αποφυγή παρεξηγήσεων, σπεύδω να επισημάνω ότι δεν χρειάζονται χοροί και πανηγύρια, ούτε να χαρακτηρίσουμε ως περίπου...επανάσταση **τα αυτονόητα**. Διότι αυτό ακριβώς έπραξε η κυβέρνηση, διά του ΥΠΕΞ. Απάντησε προς την Τουρκία, που προσπαθεί να περάσει στην διεθνή κοινότητα τις αυθαίρετες διεκδικήσεις της ως διμερείς διαφορές, όπως όφειλε στην ένδοξη Ιστορία μας και όπως ταιριάζει σε ένα ελεύθερο και κυρίαρχο Κράτος: ως ίση προς ίσους και όχι με τον ραγιαδισμό, που αλαζονικά προσδοκούσαν οι γείτονες. Υπερήφανα και με κάθε επισημότητα, αξιοποιώντας την επίσκεψη του ΥΠΕΞ, αποδόμησε πλήρως την τουρκική προσπάθεια, να δείξει στη διεθνή κοινότητα, ότι δήθεν, είναι διαλλακτική και συζητεί με την Ελλάδα και ότι «Tamam kardeşim» (εντάξει αδελφέ), θα τα βρούμε μεταξύ μας, δεν χρειάζεται να ταραξουμε

τον κόσμο όλο! Μα, αν ήταν έτσι, θα απαντούσαμε και εμείς: «Inshallah» (θεού θέλοντος), να τα βρούμε!

Όμως, όταν οι Τούρκοι λένε «να τα βρούμε», εννοούν να βρούμε τον τρόπο, πώς να μοιράσουμε τα δικά μας! Ως, υπάκουοι, άσπιλοι και άμωμοι, ει δυνατόν ως «μωρές παρθένες», να οδηγηθούμε στην διακόρευση, στο δίκαιο οθωμανικού τύπου. Αυτό εννοούν...

Και εδώ, έρχεται η έκπληξη των γειτόνων. Διότι, μέχρι τώρα, είχαν συνθηθεί να «παίρνει τις σημαίες ο αέρας», «η θάλασσα να μην έχει σύνορα», οι Έλληνες «να μην είμαστε μοναχοφάπδες», επειδή «η Τουρκία έχει μεγάλες ακτές», και άλλες αστειότητες των «πουρκουάδων» Καθηγητών, που τόσα χρόνια έδωσαν το δικαίωμα στους Τούρκους να ξεσαλώνουν και να μην έχουν σταματημό.

Η χώρα μας, με την υπεύθυνη, σοβαρή και αποφασιστική πολιτική της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη:

- Μετέτρεψε την ελληνοτουρκική διαφορά σε ευρωτουρκική
- Έκανε γνωστή σε όλο τον κόσμο την επιθετική, παράνομη και αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας
- Προχώρησε σε πολιτικοστρατιωτικές συμμαχίες, στην ευρύτερη περιοχή, δημιουργώντας νέα δεδομένα
- Έκλεισε, με τολμηρές διπλωματικές κινήσεις, συμφωνίες για τις θαλάσσιες ζώνες με Ιταλία και Αίγυπτο, ενώ βρήκε φόρμουλα επίλυσης του ζητήματος με την Αλβανία
- Έχει τις καλύτερες σχέσεις με τις ΗΠΑ και ανοιχτούς διαύλους επικοινωνίας στο υψηλότερο επίπεδο
- Έχει αποκαταστήσει το κύρος της χώρας μας στο εξωτερικό, τόσο με τον τρόπο που αντιμετώπισε το θέμα της παράνομης εισόδου, όσο και με τον χειρισμό της πανδημίας

- Έχει ξεκινήσει με ταχύτατους ρυθμούς την στρατιωτική ενίσχυση της χώρας, γνωρίζοντας ότι ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις σημαίνει αποτροπή.
Από την άλλη πλευρά, έχουμε μια Τουρκία, η οποία:
- Έχει προκαλέσει τον διεθνή παράγοντα και έχει φανερώσει, προς πάσα κατεύθυνση, την παράνομη και αναθεωρητική συμπεριφορά της
- Βρίσκεται στο στόχαστρο των ΗΠΑ, λόγω των τελευταίων επιλογών της και τη προσέγγιση της με τη Ρωσία
- Είναι μια χώρα, διαιρεμένη πολιτικά, με τους φίλους του Ερντογάν από τη μία και τους εχθρούς από την άλλη, η οποία διαίρεση έχει λάβει φανατικό και υπαρξιακό χαρακτήρα για τους αντιπάλους
- Έχει, επίσης, διαιρεμένες τις Ένοπλες Δυνάμεις της, με μεγάλο αριθμό έμπειρων στελεχών, είτε στις φυλακές είτε εκδιωγμένους και με τον φόβο του πραξικοπήματος επί καθημερινής βάσεως
- Έχει μια εύθραυστη οικονομία η οποία βρίσκεται σε συνεχή περιδίνηση, με επαναλαμβανόμενες υποτιμήσεις από τους διεθνείς οίκους
- Έχει το 20% του πληθυσμού της με κουρδική καταγωγή και με διαχρονική την απειλή δημιουργίας κουρδικού κράτους
- Έχει υπερεκταθεί σε πολλά μέτωπα, Κύπρο, Αιγαίο, Συρία, Λιβύη, Ναγκόρνο Καραμπάχ, πράγμα πολύ επικίνδυνο για πιθανή καταστροφή, όπως έχει δείξει το ιστορικό παρελθόν
Λαμβάνοντας υπόψη, λοιπόν, όλα τα παραπάνω, μπορεί να απαντήσει κάποιος στο ερώτημα: Γιατί θα έπρεπε να τους φοβόμαστε;

5

ΚΙ ΑΝ Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΤΟΛΜΗΣΕΙ;

ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ όΤΙ ΤΟ ΣΤΡΪΜΩΓΜΑ ΤΟΥ ΡΕΤΖΪΠ ΤΑΪΪΠ ΕΡΝΤΟΓΆΝ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΌ ΤΗΣ ΧΨΡΑΣ ΚΑΙ Η ΚΑΘΟΔΙΚΪ ΠΟΡΕΪΑ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΣΚΟΠΪΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΌΥ ΠΟΥ ΤΟΝ ΣΤΗΡΙΖΕΙ, ΪΣΩΣ ΤΟΝ ΟΔΗΓΪΣΟΥΝ ΣΕ ΠΑΡΆΤΟΛΜΗ ΚΪΝΗΣΗ ΕΝΑΝΤΪΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΆΔΟΣ, ΠΡΟΚΕΙΜΈΝΟΥ ΝΑ ΣΥΣΠΕΙΡΨΪ ΤΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΌ ΚΟΜΜΆΤΙ ΤΩΝ ΨΗΦΟΦΌΡΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΤΡΈΨΕΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΌ ΤΟΥ ΤΈΛΟΣ.

ΕΪΝΑΙ ΓΝΩΣΤΌ ΚΑΙ ΑΠΌ ΌΛΟΥΣ ΚΑΤΑΝΟΠΌ, ΌΤΙ ΤΑ ΘΗΡΪΑ ΓΪΝΟΝΤΑΙ ΪΔΙΑΙΤΈΡΩΣ ΕΠΙΚΪΝΔΥΝΑ ΚΑΙ ΑΠΡΌΒΛΕΪΠΑ, ΌΤΑΝ ΞΕΨΥΧΌΥΝ, ΛΪΓΟ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΕΠΙΘΑΝΆΤΙΟ ΡΌΓΧΟ. ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΌΙ ΑΝΑΛΥΤΪΣ, ΑΝΆ ΤΟΝ ΚΌΣΜΟ, ΣΥΜΦΩΝΌΥΝ, ΣΤΗΝ ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΪ ΤΟΥΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΪΆ ΌΤΙ ΤΟ ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΣΟΥΛΤΆΝΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΪΑΣ, ΕΪΝΑΙ ΘΈΜΑ ΟΛΪΓΟΥ ΧΡΌΝΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΝΝΟΣΪΜΕ ΤΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ ΤΈΛΟΣ, ΓΙΑ ΤΟ ΟΠΌΙΟ ΑΠΟΦΑΣΪΖΕΙ Ο ΘΕΌΣ.

ΟΙ ΑΝΑΛΥΤΪΣ ΣΥΜΦΩΝΌΥΝ ΕΪΣΨΗΣ, ΌΤΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΌ ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΝΤΟΓΆΝ, ΔΕΝ ΘΑ ΕΪΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΛΪ ΔΙΑΔΙΚΑΣΪΆ, ΑΛΛΆ ΘΑ ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΪΣΟΥΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΪΣ ΔΙΨΞΕΙΣ, ΜΕ ΜΕΓΆΛΗ ΠΙΘΑΝΌΤΗΤΑ ΝΑ ΒΡΕΘΕΪ ΕΝΤΌΣ ΦΥΛΑΚΨΝ.

ΟΡΘΆ, ΣΥΝΕΨΨΪΣ ΟΜΪΛΌΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΪΪΤΨΩΠ, Ο ΕΡΝΤΟΓΆΝ, ΝΑ ΚΆΝΕΙ ΚΆΤΙ ΜΕΓΆΛΟ ΕΙΣ ΒΆΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΆΔΟΣ; ΠΌΣΟ ΠΟΛΪ ΠΙΘΑΝΌ ΕΪΝΑΙ ΑΥΤΌ;

ΚΑΤ' ΑΡΧΪΝ Η ΜΈΧΡΙ ΤΨΡΑ ΠΟΡΕΪΆ ΤΟΥ, ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΪ ΚΟΝΪΣΤΡΑ

ΤΑ ΤΟΥΡΚΪΑΣ, ΈΧΕΙ ΔΕΪΞΕΙ, ΌΤΙ Ο ΕΡΝΤΟΓΆΝ, ΕΪΝΑΙ «ΠΟΛΪ ΣΚΛΗΡΌΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΘΆΝΕΙ». ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΪΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΆΣΕΙΣ, ΔΕΝ ΔΙΣΤΆΖΕΙ ΝΑ ΘΥΣΪΆΣΕΙ ΦΪΛΟΥΣ, ΣΥΝΟΔΟΙΠΌΡΟΥΣ, ΑΚΌΜΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΪΣ, ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΌ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΌ ΟΦΕΛΟΣ, ΟΪΤΕ ΈΧΕΙ ΑΝΑΣΤΟΛΪΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΤΑΪΡΪΣΤΕΪ ΑΚΡΑΪΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΪΒΪΨΪ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΆ.

ΈΧΕΙ ΕΪΣΨΗΣ ΔΕΪΞΕΙ, ΌΤΙ ΔΙΑΘΈΤΕΙ ΤΑ GUTS, ΝΑ ΤΑ ΒΆΛΕΙ, ΜΕ ΤΟΝ ΠΌΥΤΪΝ, ΤΟΝ ΜΑΚΡΌΝ, ΤΟΝ ΤΡΑΜΠ Ϊ ΤΟΝ ΜΪΑΪΝΤΕΝ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΪΡΝΕΙ ΑΠΟΦΆΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΔΥΣΑΡΕΣΤΌΥΝ, ΔΕΪΧΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΔΌΝΤΙΑ ΚΑΙ ΝΪΧΙΑ.

ΣΕ Ό,ΤΙ ΑΦΟΡΆ ΤΟ ΔΙΕΘΝΪΣ ΔΪΚΑΙΟ, ΈΧΕΙ ΚΑΤΑΣΤΪΣΕΙ ΓΝΨΣΤΌ, ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΪΣ ΠΡΆΞΕΙΣ ΤΟΥ, ΣΕ ΌΛΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΨΠΌΤΗΤΑ, ΌΤΙ ΓΪ ΑΥΤΌΝ ΔΕΝ ΣΗΜΑΪΝΕΙ ΤΪΠΟΤΕ ΚΑΙ ΟΥΔΌΛΨΣ ΤΟΝ ΑΠΑΣΧΟΛΕΪ. ΟΙ ΠΕΡΪΪΤΨΪΣΕΙΣ ΣΥΡΪΑΣ, ΛΪΒΪΨΣ, ΑΜΜΟΧΨΣΤΟΥ, ΑΟΖ ΚΪΪΠΡΟΥ, ΕΪΝΑΙ ΕΚΚΨΦΑΝΤΙΚΆ ΠΑΡΑΔΕΪΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΪΦΟΡΆΣ ΤΟΥ.

ΑΠΌ ΈΝΑ ΤΈΤΟΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΌ ΘΗΡΪΟ, ΔΕΝ ΓΪΝΕΤΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΤΑ ΠΕΡΪΜΈΝΕΙΣ ΌΛΑ, ΌΤΑΝ ΨΥΧΟΡΡΑΓΕΪ...

ΚΑΙ ΤΙ ΜΠΟΡΕΪ ΝΑ ΕΪΝΑΙ ΑΥΤΆ, ΘΑ ΡΨΤΪΣΕΙ ΚΆΠΟΙΟΣ; ΑΠΌ ΜΙΑ ΓΕΨΤΡΗΣΗ ΣΤΑ ΌΡΙΑ ΤΩΝ ΧΨΡΙΚΨΝ ΜΑΣ ΥΔΆΤΩΝ Ϊ ΜΙΑ ΤΕΧΝΗΤΪ ΚΡΪΣΗ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΪ ΘΡΆΚΗ, ΧΡΗΣΪΜΟΠΟΪΨΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΪΟΝΟΤΙΚΌ ΣΤΟΙΧΕΪΟ, ΜΈΧΡΙ ΤΗΝ ΠΪΟ ΣΚΛΗΡΪ ΕΚΔΟΧΪ, ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΪ ΝΑ ΕΪΝΑΙ Η ΚΑΤΆΛΗΨΗ ΜΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΪΣ ΒΡΑΧΟΝΪΣΪΔΑΣ, Ϊ ΑΚΌΜΑ ΝΑ ΦΤΆΣΕΙ ΚΑΙ ΣΕ ΕΠΪΘΕΤΙΚΪ ΕΝΈΡΓΕΪΑ ΕΝΑΝΤΪΟΝ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΟΝΪΣΟΥ, ΠΟΥ ΈΧΕΙ ΣΤΡΑΤΕΪΪΜΑΤΑ, ΕΠΆΝΨ, ΕΝΨ ΚΑΤΆ ΤΟΥΣ ΤΌΥΡΚΟΥΣ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ: ΠΧ. ΜΕΓΪΣΤΗ.

ΌΛΑ ΑΥΤΆ ΔΕΝ ΕΪΝΑΙ ΣΕΝΆΡΙΑ ΕΪΣΨΗΜΟΝΙΚΪΣ ΦΑΝΤΑΣΪΑΣ, ΑΛΛΆ ΠΙΘΑΝΪΣ ΕΝΈΡΓΕΪΕΣ ΕΝΌΣ ΠΛΗΓΨΜΈΝΟΥ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΙΚΌΥ «ΛΪΚΟΥ».

ΈΧΟΝΤΑΣ ΑΥΤΆ ΚΑΤΆ ΝΟΥ, Η ΧΨΡΑ ΜΑΣ ΘΑ ΠΡΈΠΕΙ ΝΑ ΛΕΪΤΟΥΡΓΪΣΕΙ,

- ΔΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΪΣ ΑΠΟΤΡΟΪΪΣ, ΠΟΥ Η ΚΥΒΈΡΝΗΣΗ ΤΟ ΚΆΝΕΙ ΚΑΙ

μάλιστα πολύ επιτυχημένα, με την ενίσχυση των ενόπλων δυνάμεων, την ενδυνάμωση των συμμαχίας μας με τις ΗΠΑ, τη ρήτρα αμυντικής συνδρομής με τη Γαλλία, τις νέες συμμαχίες με το Ισραήλ, την Αίγυπτο και τις άλλες αραβικές χώρες, την καταγγελία της τουρκικής επιθετικότητας σε όλα τα φόρα αλλά και κυρίως

- με την ειδική αποτροπή, που σημαίνει
 - έκφραση από όλους τους θεσμικούς παράγοντες, ότι σε περίπτωση κατά την οποία δεχτούμε προσβολή της θαλάσσιας ή εδαφικής μας ακεραιότητας, θα αντιδράσουμε με τον ίδιο και ακόμα σκληρότερο τρόπο. Δεν είμαστε ούτε Συρία, ούτε Ιράκ, ούτε Λιβύη. Η αποφασιστικότητα και η κατανόηση από τον αντίπαλο, ότι εννοούμε αυτά που λέμε, είναι καθοριστικός παράγων της αποτροπής. Αυτό θα πρέπει να γίνει ρητά, σε όλους τους τόνους και προς κάθε ενδιαφερόμενο, δηλαδή πέραν της Τουρκίας, σε Ευρωπαϊκή Ένωση, ΗΠΑ και Ρωσία.
 - προετοιμασία και έκτακτες ασκήσεις των στρατιωτικών δυνάμεων με χρησιμοποίηση επιστράτων, για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις αντίδρασης, όσο και αν αυτό έχει οικονομικές συνέπειες.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, ακόμα και τα θηρία θα αντιληφθούν ότι εάν ανοίξουν την πόρτα του φρενοκομείου, θα τους πάρουμε μαζί, για το μεγάλο φαγοπότι με τα πιλάφια του Αλλάχ!

6

ΤΟ ΤΣΕΣΜΕ, ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ «ΠΟΝΤΟΣ» ΚΙ Ο ΚΑΝΑΡΗΣ

Το Τσεσμέ

Το τουρκικό ωκεανογραφικό πλοίο Τσεσμέ, τις ημέρες αυτές πλέει στα διεθνή ύδατα, δυτικά της Λήμνου, στα πλαίσια τουρκικής NAVTEX.

Πολλοί αναρωτιούνται, αν δικαιούται ή παρανόμως κινείται το τουρκικό πλοίο και με ποιον τρόπο πρέπει να απαντήσει η χώρα μας. Για να το ξεκαθαρίσουμε, στα διεθνή ύδατα, ανεξαρτήτως αν ο βυθός ανήκει στην ελληνική υφαλοκρηπίδα, εφόσον οι έρευνες εξαντλούνται στα νερά, το τουρκικό πλοίο δεν παραβιάζει το δίκαιο της θάλασσας. Παραπέρα, θεωρώ ότι το Τσεσμέ, και να ήθελε, δεν θα μπορούσε να κάνει έρευνες στην υφαλοκρηπίδα, λόγω παλαιότητας. Συνεπώς γιατί το κάνουν;

Μα, για να μας προκαλέσουν. Να μας θυμίσουν πόσο δυνατοί είναι. Και αν εμείς «τσιμπήσουμε», θα τους ευχαριστούσε ένα θερμό επεισόδιο. Γιατί πιστεύουν ότι θα καθίσουμε ως πιτημένοι, στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Οι κινήσεις του Τσεσμέ, παρακολουθούνται από κοντά και καταγράφονται. Απαντήσαμε διπλωματικά για την παράνομη

ΝΑΥΤΕΧ. Από την άλλη πλευρά, όπως έχει αναγγείλει ο Πρωθυπουργός, ενισχύουμε με προσωπικό και μέσα τις Ένοπλες Δυνάμεις, με ταχείς ρυθμούς.

Το υποβρύχιο «Πόντος»

Το «Πόντος», είναι από το 1979, στο Πολεμικό Ναυτικό. Πριν λίγο καιρό, συμμετείχε σε ασκήσεις με το αμερικανικό αντιτορπιλικό USS «Porter» και την φρεγάτα μας, «Αδρίας».

Το υποβρύχιο κατάφερε, χρησιμοποιώντας κατάλληλα το ανάγλυφο του βυθού, να φθάσει, χωρίς να γίνει αντιληπτό από τα ηλεκτρονικά συστήματα των «αντιπάλων», σε απόσταση δυνατότητας τορπιλισμού των πλοίων της άσκησης.

Ο Κανάρης

Ο Ναύαρχος Κανάρης, ο μπουρλοτιέρης της Επανάστασης, έκανε όλον τον κόσμο να μιλάει γι' αυτόν, με την πυρπόληση της τουρκικής ναυαρχίδας το 1822, ανοικτά της Χίου, όπου 2000 Τούρκοι βρήκαν φριχτό θάνατο, σε εκδίκηση της σφαγής της Χίου, αλλά και για την τόλμη του, να πλήξει τον αιγυπτιακό στόλο, στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας.

Επιμύθιο

Το Τσεσμέ προκαλεί στο Αιγαίο, η Τουρκία δεν σταματάει να βρυχάται και να απειλεί, είμαστε «τόσα» εκατομμύρια, έχουμε «τόσο» στρατό, έχουμε υπεροπλία, θα σας συντρίψουμε...

Εμείς, ως διαχρονικοί Έλληνες, τους απαντάμε, «μολών λαβέ». Ας λάβουν, όμως, υπόψη τους, την ικανότητα και τη γνώση του κυβερνήτη και του πληρώματος του υποβρυχίου «Πόντος», που σαν κι αυτούς διαθέτουμε πολλούς, κι ας θυ-

μηθούν τον αποφασισμένο Κανάρη και από ποιους ξεκίνησε το «ξήλωμα» της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Και να ξέρουν όλοι, πως είτε μόνοι, είτε μετά πολλών, με λίγα ή περισσότερα οπλικά συστήματα, στην κόλαση που κάποιοι ετοιμάζουν για μας... θα στείλουμε εκείνους.

Να μην αμφιβάλλουν!

7

ΟΜΟΡΦΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, ΗΘΙΚΟΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΠΛΑΣΜΕΝΟΣ!

ΣΤΙΣ 25 ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ, η χώρα μπαίνει στον 61ο γύρο των διερευνητικών επαφών με την Τουρκία. Θα ήταν καλό να θυμηθούμε τι ζητούν οι Τούρκοι:

- Το Αιγαίο ανατολικά του 25ου Μεσημβρινού, καθώς τα νησιά δεν διαθέτουν υφαλοκρηπίδα.
- 16 ή 18 ή 25 ή 152 νησιά, μικρονήσους και βραχονησίδες που δεν έχουν δοθεί ρητώς και σαφώς στην Ελλάδα, με ονομαστική αναφορά.
- Το 40% της Κύπρου, παράνομα κατεχόμενο, να γίνει ανεξάρτητο κράτος.
- Σύνορα θαλάσσια με τη Λιβύη, εξαφανίζοντας την Κρήτη.
- Αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάννης, διότι ήταν άδικη για την Τουρκία.
- Αποστρατιωτικοποίηση των ελληνικών νησιών στο Αιγαίο.
- Να διευκολύνουν την είσοδο εκατοντάδων χιλιάδων λαθρομεταναστών στην Ελλάδα και να τους χρηματοδοτεί η Ε.Ε. γι' αυτό.
- Να λειτουργεί η μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης ως οιονεί τουρκική επαρχία, σε ειδικό καθεστώς με την Ελλάδα.

- Να περιοριστεί ο εναέριος χώρος της Ελλάδας στο Αιγαίο, στα 6 μίλια.
- Να μην επισκέπτονται τις μικρονήσους στο Αιγαίο η Πρόεδρος της Δημοκρατίας και άλλοι αξιωματούχοι της Ελλάδας.
- Να μην απαιτεί η Ελλάδα κυρώσεις από την Ε.Ε. για την παράνομη συμπεριφορά της και την απειλή πολέμου.
- Να μην καταγγέλλει η Ελλάδα την παράνομη συμπεριφορά της Τουρκίας σε διεθνείς οργανισμούς, φόρα, ΝΑΤΟ, ΟΗΕ, γιατί έτσι συντηρεί ψυχροπολεμική ατμόσφαιρα.
- Να μπορούν να επεμβαίνουν «ανθρωπιστικά» από τη Λιβύη, την Αίγυπτο, το Ιράκ, τη Συρία, έως την Κασπία Θάλασσα, ως συνέχεια της... οθωμανικής αυτοκρατορίας.
- Να απειλούν δύο κράτη-μέλη της Ε.Ε. με πόλεμο και να παραβιάζουν την υφαλοκρηπίδα τους, χωρίς κανείς σύμμαχος να συγκινείται.
- Να βγάζουν τη γλώσσα στην Αμερική, να βρίζουν τη Γαλλία και την Ε.Ε., να εναγκαλίζονται τους Ρώσους, αλλά να παραμένουν βασικός πυλώνας στο ΝΑΤΟ.

Σε αντιστάθμισμα αυτής της επαίσχυντης συμπεριφοράς:

- Η Ε.Ε. «θωπεύει» την Τουρκία, διότι κράτη όπως η Γερμανία, η Ισπανία και η Ιταλία της πωλούν όπλα, αλλά έχουν και άλλους σοβαρούς οικονομικούς και πολιτικούς λόγους να μην «τιμωρήσουν» την Τουρκία.
- Οι ΗΠΑ του Τραμπ έκαναν προεδρικές μπίζνες και αδιαφορούσαν για την υπερέκταση της Τουρκίας.
- Η Ρωσία υπερέβη τις ιστορικές και θρησκευτικές διαφορές και συμμάχησε με την Τουρκία.
- Ο ΟΗΕ αποδέχτηκε να περιφρονεί η Τουρκία το Διεθνές

Δίκαιο και να αγνοεί τα καταδικαστικά του ψηφίσματα για την Κύπρο.

- Το ΝΑΤΟ αποδέχτηκε ένα μέλος του να απειλεί με πόλεμο άλλο μέλος, προτρέποντάς τους να «τα βρουν».

Στο διά ταύτα των παραπάνω, «λαγός» από το καπέλο των διερευνητικών επαφών δεν αναμένεται να βγει. Η Τουρκία θα εξακολουθήσει τις προκλήσεις, τις πιέσεις και τις απειλές.

Εκτός αν οι υπερατλαντικοί «μάγοι» που ξαναπαίρνουν θέση στην παγκόσμια σκακιέρα, κάνουν την έκπληξη, που είναι και επιθυμητή και καλοδεχούμενη.

Ας λάβουν, όμως, υπόψη τους όλοι ότι, ως Έλληνες, με τα λάθη μας και τα πάθη μας, σε αυτόν τον «όμορφο κόσμο, πθικό, αγγελικά πλασμένο» και σε πείσμα απάντων, δεν θα υποκύψουμε.

Τελεία και παύλα!

8

ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΩΡΕΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ. ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ!

ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΑΥΤΕΣ, οι Ένοπλες μας Δυνάμεις, επαγρυπνούν με το δάχτυλο στη σκανδάλη, από τον Έβρο μέχρι το Καστελόριζο, σε πλήρη ετοιμότητα αντιμετώπισης των τουρκικών προκλήσεων.

Η αμφισβήτηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων είναι σαφής, επαναλαμβανόμενη και στη πράξη. Την επομένη της λειτουργίας της Αγίας Σοφίας, ως τζαμί, ο Ερντογάν δήλωνε: «Η καθίστε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, ή πληρώστε το τίμημα στο πεδίο». Με άλλα λόγια: Ή ειρήνη παραχωρώντας μου ότι ζητώ ή ένοπλη σύγκρουση. Υπάρχει κάποιος, που δεν καταλαβαίνει την σαφή δήλωση του «Σουλτάνου»; Κι επίσης, υπάρχει Έλληνας που δεν θα συνηγορήσει στο «Μολών λαβέ»;

Ο φιλόσοφος, Παναγιώτης Κονδύλης στο μνημειώδες έργο του «Η θεωρία του πολέμου» αναφέρει: «Καμιά άμυνα δεν είναι τελεσφόρα, αν δεν εμπεριέχει μια δραστική τιμωρία του επιτιθέμενου...: ο αμυνόμενος πυροβολεί με τον ίδιο τρόπο και για τον ίδιο σκοπό, όπως και ο επιτιθέμενος» «Επομένως, η δραστική αναπροσαρμογή του στρατηγικού μας δόγματος, θα πρέπει να γίνει, με τρόπο που να βελτιώνει τις πιθανότητες αποτροπής του πολέμου, επειδή θα καθιστά ατελέσφορη την

Τουρκική επίθεση», συμπεραίνει ο καθηγητής Παναγιώτης Ηφαιστος, αναλύοντας τη σκέψη του Κονδύλη.

Δηλαδή, ο μέγας στοχαστής θέλει να πει, και είναι τριάντα δύο χρόνια πριν που το λέει, αλλά ακούγεται σημερινός, ότι το στρατηγικό μας δόγμα θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένο στην πρόκληση ενός ισοδύναμου αποτελέσματος, δηλαδή της ανταπόδοσης με τον ίδιο τρόπο και τον ίδιο σκοπό ή διαφορετικά, με στρατηγική κρούση.

Την περίοδο αυτή, το πρόβλημα της χώρας μας με την Τουρκία, όπως εξελίσσεται, είναι υπαρκτικό. Ή συνεχίζουμε ως ανεξάρτητο κράτος ή εάν δεν αντιδράσουμε, γινόμαστε «δορυφόρος» των Τούρκων. Η ελληνική κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, με αποφασιστικότητα, ταχύτητα και οξυδέρκεια, αντέδρασε σε όλες τις υβριδικές και μη προκλήσεις της Τουρκίας και την αντιμετώπισε με επιτυχία. Τα προβλήματα όμως, ούτε λύθηκαν, ούτε αποσύρθηκαν. Δηλαδή, η Τουρκία διατηρεί το οπλισμένο πιστόλι στο τραπέζι και επιδιώκει την αλλαγή των συνόρων.

Η κυβέρνηση μας, θα συνεχίσει, να ενεργοποιεί τη διεθνή κοινότητα και να την θέτει προ των ευθυνών της. Οποσδήποτε, θα συνεχίσει τις περιφερειακές συνεργασίες – Ισραήλ, Αίγυπτος, αραβικές χώρες και τις ειδικές συμμαχίες -Γαλλία, αλλά και θα αξιοποιεί, με κάθε ευκαιρία, τις συμμαχικές ευρωπαϊκές δομές και την στήριξη της Αμερικής. Όμως, είναι ουτοπικό να πιστεύει κανείς, πως η επίκληση του άρθρου 42, της συνθήκης της Λισαβώνας για την ΕΕ, θα δώσει κάτι περισσότερο, από ανώδυνες ρητορικές, διπλωματική στήριξη, και πιθανώς οικονομικές κυρώσεις. Στο πεδίο της μάχης, θα είμαστε μόνοι.

Είναι κοινή παραδοχή, ότι όταν η διπλωματία αποτύχει, τελευταία ελπίδα κάθε χώρας, είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις. Τα τελευταία χρόνια, οι ανάγκες σε προσωπικό λόγω του δημογραφικού προβλήματος, ταλανίζουν την ιεραρχία και όχι μόνο. Το θέμα μπορεί να αντιμετωπιστεί με συγκεκριμένα μέτρα, όπως: η αύξηση της θητείας, η εθελοντική στράτευση γυναικών, η στράτευση στα δέκα οχτώ, η πρόσληψη επαγγελματιών οπλιτών και η περαιτέρω αξιοποίηση της εφεδρείας.

Σε ό,τι αφορά τα οπλικά συστήματα, στον τρέχοντα χρόνο, ο στόχος, θα πρέπει να είναι, η επιχειρησιακή διαθεσιμότητα του συνόλου των υπάρχοντων, με σύγχρονα πυρομαχικά, που μεγιστοποιούν τις επιχειρησιακές τους δυνατότητες. Σε σχέση με το εγγύς μέλλον, το στρατηγικό δόγμα του Κονδύλη θα πρέπει να αποτελεί φάρο.

Για να μπορέσουμε να πετύχουμε την αποτροπή, πρέπει να έχουμε τη δυνατότητα της στρατηγικής κρούσης ή του ισοδύναμου αποτελέσματος.

Για να γίνει αυτό, απαιτείται, κατά προτεραιότητα των λοιπών κλάδων, ο εκσυγχρονισμός του Πολεμικού Ναυτικού με πλοία, τα οποία να συνδυάζουν ταυτόχρονα επιχειρησιακές δυνατότητες, πολέμου επιφανείας, αεράμυνας περιοχής, ανθυποβρυχιακού πολέμου, διοίκησης και ελέγχου του πεδίου της μάχης ψηφιακά και εκτόξευσης κατευθυνόμενων βλημάτων μεσαίου και μεγάλου βεληνεκούς.

Παρεπόμενα, έρχεται το αδυσώπητο ερώτημα: Από που θα βρεθούν τα χρήματα; Η πρόταση, που μπορεί να δώσει τη λύση, είναι να συσταθεί Ειδικό Ταμείο Εθνικής Άμυνας, το οποίο θα λειτουργεί ως τραπεζικός λογαριασμός, υπό τον έλεγχο επιτροπής προσωπικοτήτων, με εισροές ποσών από το

κράτος, μέσω ειδικής ρύθμισης και από εισφορές ιδιωτών, με καθορισμό κάθε φορά, του προς αγορά οπλικού συστήματος.

Καταλήγοντας, αυτό που πρέπει να γίνει, ας γίνει σήμερα, ή μάλλον χθες. Διότι, όπως έλεγε κι ο Θαλής ο Μιλήσιος:

«Ουκέτι Καιρός»

9

ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ ΚΕΜΑΛ!

Ο ΡΕΤΖΕΠ ΤΑΓΙΠ ΕΡΝΤΟΓΑΝ, την τελευταία 20ετία πρωταγωνιστεί στην Τουρκία, αρχικά ως Δήμαρχος της Κωνσταντινούπολης, στην συνέχεια ως Πρωθυπουργός και από το 2014 ως Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας. Αφού κατάφερε να αυξήσει τις εξουσίες του και να αντέξει στο στρατιωτικό πραξικόπημα, ονειρεύεται «τα σύνορα της καρδιάς του».

Ποθεί να αναβιώσει την Οθωμανική Αυτοκρατορία, ως άλλος Μωάμεθ Πορθητής, ανακηρύσσοντας τον εαυτό του Σουλτάνο και αρχηγό των απανταχού μουσουλμάνων. Το Λευκό Παλάτι του των 300.000 τ.μ. και των 1000 δωματίων είναι έτοιμο για να στεγάσει την «Νέα Υψηλή Πύλη». Όνειρο απατηλό; Ίσως ναι, ίσως και όχι... Παρά τον εκσυγχρονισμό της, η Τουρκία ποτέ δεν απαρνήθηκε το αυτοκρατορικό της παρελθόν. Τα μνημεία και παλάτια των Σουλτάνων συντηρήθηκαν και αξιοποιήθηκαν και οι τίτλοι ευγενείας, στην τουρκική κοινωνία, άτυπα, παραμένουν και σήμερα ισχυροί.

Το φάντασμα του Ατατούρκ, η προτομή του οποίου υποδέχεται τους επισκέπτες σε κάθε δημόσιο κτίριο, παραμένει και το μοναδικό εμπόδιο απέναντι στις φιλοδοξίες του Προέδρου Ερντογάν. Η λατρεία στο πρόσωπο του ηγέτη, που αναμόρφωσε και εκσυγχρόνισε την Τουρκία, την έβαλε σε δυτική τροχιά και

την μετέτρεψε σε κοσμικό κράτος, πλήρως απελευθερωμένο από τη θρησκεία, απαγόρευσε την πολυγαμία, τον φερετζέ και το φέσι, θέσπισε την ισότητα των δύο φύλων και πολλά άλλα σημαντικά, είναι βαθιά ριζωμένη στην ψυχή και στη συνείδηση του τουρκικού λαού.

Πώς να συναγωνιστεί μια τέτοια προσωπικότητα ο πάλαι ποτέ φτωχός κουλουρτζής; Προσπαθεί, λοιπόν, να αποδομήσει τον θρύλο του «Πατέρα των Τούρκων» συσχετίζοντας εκ νέου το Ισλάμ με την κοσμική εξουσία και στρέφοντας την κοινή γνώμη προς μια θεοκρατική αντίληψη.

Σε αυτό το πλαίσιο, εντάσσεται και η εκπεφρασμένη εδώ και χρόνια πρόθεση ανατροπής της ιστορικής απόφασης του 1934, με την οποία ο Ατατούρκ μετέτρεψε την εμβληματική Αγιά Σοφιά, το σύμβολο των απανταχού Χριστιανών, από τέμενος σε μουσείο. Την περασμένη Πέμπτη 2 Ιουλίου, με μία συνεδρίαση που διήρκεσε μόλις 17 λεπτά, το τουρκικό Συμβούλιο της Επικρατείας, εκδίκασε προσφυγή του «Συνδέσμου Προσφοράς στα Βακούφια, τα Ιστορικά Μνημεία και το Περιβάλλον», αποφαινόμενο, ως προς το εάν η Αγιά Σοφιά θα μετατραπεί ξανά σε τζαμί, ότι αρκεί προς τούτο να εκδοθεί προεδρικό Διάταγμα. Με τον τρόπο αυτό το Τουρκικό Δικαστήριο ανάβει το πράσινο φως στον Πρόεδρο Ερντογάν ώστε να συνεχίσει τη ρητορική του επικίνδυνου νεοοθωμανισμού που προωθεί. Μέχρι σήμερα, η αναθεωρητική στάση, οι αποκάλυπτες επεκτατικές διαθέσεις της Τουρκίας και η αλλοπρόσαλλη συμπεριφορά του Τούρκου Προέδρου, δημιουργούσαν εντάσεις διμερείς αλλά και ενίοτε με τις μεγάλες δυνάμεις.

Η Αγιά Σοφιά, όμως ... είναι μια υπόθεση τελείως δια-

φορετική! Αν για τους μουσουλμάνους το κέντρο του κόσμου είναι η Μέκκα, για τους Χριστιανούς απανταχού της γης είναι η Αγιά Σοφιά. Με τη μορφή που έχει σήμερα άντεξε στο χρόνο και στους κατακτητές και στέκει στην ίδια θέση από το 537, ακατάλυτο και πανανθρώπινο σύμβολο πίστης, ελπίδας και μεγαλείου και από το 1985 χαρακτηρισμένη από την UNESCO ως μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Τέτοια σύμβολα δεν μπορούν να είναι αντικείμενα συναλλαγής ούτε μέσα εκβιασμού.

Χαρακτηριστικό είναι ότι ακόμη και οι Οθωμανοί αν και την μετέτρεψαν σε τέμενος διατήρησαν την ονομασία της: *Agasofya*. Αν, λοιπόν, ο Τούρκος Πρόεδρος θελήσει να αλλοιώσει τον χαρακτήρα της για να έχει ένα ακόμη διαπραγματευτικό χαρτί για τα παζάρια του, καλά θα κάνει να το ξανασκεφτεί. Δεν θα βρει μπροστά του μόνο την Ελλάδα, που θα αντιδράσει σθεναρά αλλά και ολόκληρο τον πολιτισμένο, Χριστιανικό και μη, κόσμο.

Και αν ο επίδοξος Σουλτάνος ονειρεύεται να ξεπεράσει τον Κεμάλ ή να μοιάσει του Πορθητή, ας μελετήσει λίγο τις προσωπικότητες των δύο αυτών ανδρών. Εκείνους, η Ιστορία τους έχει κρίνει και μπορεί να στάθηκαν μοιραίοι για τον Ελληνισμό αλλά, σίγουρα απεδείχθησαν μεγάλοι ηγέτες για τον λαό τους. Ενώ η ιστορία για τον Πρόεδρο Ερντογάν γράφεται ακόμη και το μόνο που έχει καταφέρει, ήδη, είναι στις μηχανές αναζήτησης, δίπλα στο όνομά του να εμφανίζονται οι προσδιορισμοί «Δικτάτορας» και «Αντίχριστος»!

«*Ne ekersen, onu biçersen*» λένε στην Τουρκία, δηλαδή ό,τι σπείρεις θα θερίσεις, όπως άλλωστε λέμε κι εμείς στην Ελλάδα.

Και όποιος σπέρνει ανέμους, θερίζει θύελλες!

10

ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΔΥΣΗ: Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ!

ΠΟΛΥΣ ΛΟΓΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΠΟΣΟ ΤΟ ΙΣΛΑΜ ΠΡΟΩΘΕΙ ΤΗΝ ΒΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΑΡΑΓΕ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ, ΠΡΑΓΜΑΤΙ, ΕΝΟΧΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΛΟΕΝΑ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ; ΜΑ, ΘΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ, ΑΦΟΥ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΚΟΡΑΝΙ, ΠΡΟΤΡΕΠΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ: «Όταν παρέλθωσιν οι ιεροί μήνες τότε φονεύετε τους πολυθεϊστές όπου αν συναντήσετε... Θα εξαφανίσωμεν ή θα τιμωρήσωμεν σκληρώς απάσας τας χώρας της γης...»;

Αρκεί, όμως, η προτροπή μιας θρησκείας για να φτάσει κάποιος στο σημείο να αφαιρεί ζωές με τον πιο φρικτό τρόπο, χωρίς να λογαριάζει ούτε την δική του ζωή;

Η χριστιανική θρησκεία, είναι η κατεξοχήν θρησκεία της αγάπης, της ταπεινότητας, της μη βίας. Και όμως, σε εποχές σκοταδισμού και μισαλλοδοξίας, λίγα εγκλήματα έγιναν, στο όνομα του Θεού της Αγάπης, από φανατισμό ή για εξυπηρέτηση πολιτικών συμφερόντων;

Είναι, λοιπόν οι θρησκείες ένοχες για τα εγκλήματα των ανθρώπων;

Ασφαλώς και δεν αρκεί η επιταγή ενός Ιερού Βιβλίου για να κάνει κάποιον δολοφόνο και τρομοκράτη. Οι θρησκείες, όμως, παρέχουν σε κάθε επιτήδειο, ένα πρώτης τάξεως ιδεο-

λογικό υπόβαθρο για να επηρεάσουν και να στρατολογήσουν πιστούς, προς εξυπηρέτηση των επιδιώξεών τους. Όταν, μάλιστα, υπάρχει υλική και πνευματική πενία, τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο εύκολα για την χειραγώγησή τους..

Ασφαλώς και δεν είναι όλοι οι μουσουλμάνοι βίαιοι, επιθετικοί και πλήρως απροσάρμοστοι στις δυτικές κοινωνίες. Υπάρχει και το μετριοπαθές Ισλάμ, το οποίο, όμως, σιωπά, αφήνοντας έτσι χώρο, να αναπτυχθεί ο ισλαμικός φονταμενταλισμός, η ιδεολογία, που προτρέπει στην επιστροφή στα fundamentals, δηλαδή, στα βασικά. Ο οδηγός σε αυτή την επιστροφή είναι το Κοράνι, που οι φονταμενταλιστές ερμηνεύουν «κατά γράμμα». Έτσι, ο όρος τζιχάντ που σημαίνει εσωτερικός πόλεμος του πιστού κατά της αμαρτίας, ερμηνεύεται ως πόλεμος εναντίον των απίστων, που πρέπει να εξισλαμισθούν διά της πειθούς ή της βίας.

Η βία, όμως, γεννά βία. Και οι σημερινές αντιδράσεις, είναι απόρροια της συστηματικής, τα τελευταία χρόνια, προσπάθειας του Ισλάμ, να εισχωρήσει στις ευρωπαϊκές χώρες, μέσω της λαθρομετανάστευσης και να επιβάλει τον δικό του τρόπο ζωής στις δυτικές κοινωνίες.

Το βέβαιο είναι ότι η διεθνής κοινότητα, πρέπει να αφυπνιστεί, να συνεργαστεί και να προβάλει συνδυασμένη αντίσταση σε κάθε τρομοκρατική επίθεση, που δέχονται οι δυτικές κοινωνίες από ακραίους φανατικούς ισλαμιστές.

11

ΝΑΓΚΟΡΝΟ - ΚΑΡΑΜΠΑΧ: ΑΠΛΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΡΜΕΝΙΑ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΕ με το Αζερμπαϊτζάν, μετά από ένα δίμηνο περίπου, πολεμικής σύγκρουσης.

Οι Αζέροι, την ημέρα της συνθηκολόγησης, είχαν επιτύχει τον στόχο τους, αφού είχαν καταλάβει το 10% του Ναγκόρνο - Καραμπάχ. Από την άλλη πλευρά, η κυβέρνηση των Αρμενίων, έριξε το ανάθεμα, στη στρατιωτική ηγεσία, που δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί, ενώ ο λαός μιλάει για προδοσία και ζητεί την παραίτηση της κυβέρνησης.

Σε στρατιωτικό επίπεδο το νέο χαρακτηριστικό των επιχειρήσεων ήταν η χρήση από τους Αζέρους, μεγάλου αριθμού Μη Επανδρωμένων Αεροχημάτων (ΜΕΑ) τουρκικής (Bayraktar) και ισραηλινής (Harop, Skystriker και Orbiter) προέλευσης, τα οποία, για πρώτη φορά, χρησιμοποιήθηκαν μαζικά και είναι οπλικά συστήματα νέας τεχνολογίας και εξαιρετικά οικονομικά, σε σχέση με τα μέχρι τώρα παραδοσιακά ιπτάμενα μέσα.

Ο πρώτος στόχος των ΜΕΑ, ήταν η εξουδετέρωση του συστήματος αεράμυνας του Ναγκόρνο Καραμπάχ, ο οποίος επετεύχθη με χτυπήματα ακριβείας. Τα αρμενικά αντιαεροπορικά όπλα, σοβιετικής κατασκευής, απέτυχαν να ανταποκριθούν,

αφού, λόγω του μικρού μεγέθους των ΜΕΑ, τα ραντάρ δεν μπορούσαν να τα ανιχνεύσουν.

Στη συνέχεια τα ΜΕΑ, απομόνωσαν το θέατρο των επιχειρήσεων, καταστρέφοντας τεθωρακισμένα και οχήματα μεταφοράς προσωπικού των Αρμενίων, που επιχειρούσαν να πλησιάσουν. Παράλληλα, κατέγραφαν πληροφορίες για θέσεις οπλικών συστημάτων, τις διαβίβαζαν και ακολουθούσε η προσβολή τους από πυρά πυροβολικού. Πέραν αυτών, μετέδιδαν πιστή εικόνα του πεδίου της μάχης στους σταθμούς διοίκησης, με συνέπεια την άμεση προσαρμογή των τακτικών κινήσεων.

Συμπέρασμα πρώτο: Οι Αρμένιοι αιφνιδιάστηκαν πλήρως από την χρήση των ΜΕΑ και αποδείχτηκε, ότι δεν είχαν αντιληφθεί τον μεγάλο κίνδυνο, για να προετοιμάσουν την αντιμετώπισή του

Δίδαγμα: Η σύγχρονη αντιαεροπορική άμυνα περιλαμβάνει την χρησιμοποίηση ΜΕΑ (drones) και εξουδετέρωση αυτών (anti-drones). Προέχει, επομένως, η εξασφάλιση της επάρκειάς τους και η επιτάχυνση της διαδικασίας για την τελειοποίηση της υπάρχουσας τεχνολογίας στην εγχώρια κατασκευή.

Συμπέρασμα δεύτερο: Ο πόλεμος δεν κερδίζεται, με μόνο τον ηρωισμό και την φιλοπατρία του προσωπικού (Αρμενία), αν δεν συνοδεύεται από προηγμένα οπλικά συστήματα και χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας (Αζερμπαϊτζάν).

Δίδαγμα: Είναι επιτακτική ανάγκη, να προχωρήσει περαιτέρω ο εξοπλισμός των ΕΔ με σύγχρονα οπλικά συστήματα, αλλά και τα υπάρχοντα να είναι σε υψηλή διαθεσιμότητα, πράγμα το οποίο έχει ήδη αντιληφθεί η Κυβέρνηση και κινείται με ταχύτητα στη κατεύθυνση αυτή. Επισημαίνεται ότι,

η προμήθεια των νέων οπλικών συστημάτων, θα πρέπει να ανταποκρίνεται πρωταρχικά, στις επιχειρησιακές απαιτήσεις και δευτερευόντως σε πολιτικά και αναπτυξιακά κριτήρια. Ευχής έργον να συνυπάρχουν. Όμως, η πολιτική ηγεσία θα πρέπει να αντιμετωπίζει, τις επιχειρησιακές απαιτήσεις των ΕΔ ως πρώτη προτεραιότητα.

Από την άλλη πλευρά, όσοι ισχυρίζονται, ότι αντί να εξοπλίζεται η χώρα, πρέπει να δίνει τα χρήματα σε άλλους τομείς, όπως γινόταν τα τελευταία χρόνια, είναι εκτός πραγματικότητας και, ως εκ τούτου, επικίνδυνοι.

Συμπέρασμα τρίτο: Η Αρμενία πολέμησε εντελώς μόνη, ελπίζοντας στην στήριξη της Δύσης, η οποία δεν ήλθε ποτέ, αλλά και στην επέμβαση της Ρωσίας, η οποία ήλθε στο τέλος, προκειμένου να διατηρήσει την επιρροή της στο Αζερμπαϊτζάν, αλλά και να κρατήσει τα προσχήματα έναντι της Αρμενίας. Στο ίδιο αυτό συμπέρασμα να επιστημόνουμε την κατάρριψη του μύθου της θρησκευτικής ομοδοξίας, στην υλοποίηση των συμμαχιών.

Δίδαγμα: Η υπεράσπιση της Πατρίδας μας, είναι αποκλειστική υποχρέωση δική μας. Να μην τρέφουμε αυταπάτες για συμμάχους και ξανθά ομόδοξα γέννη. Την κρίσιμη ώρα, αν βοηθήσουν οι συμμαχίες, είναι καλοδεχούμενες. Σε κάθε περίπτωση, όμως, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο μόνοι μας.

Συμπέρασμα τέταρτο: Η Τουρκία αποτέλεσε, τον καθοριστικό παράγοντα της υπερίσχυσης των Αζέρων, με την καταφανή υποστήριξη τους. Συνεπεία τούτου, θα έχει λόγο και στο μέλλον της Καυκασίας.

Δίδαγμα: Η επιτυχής έκβαση της σύρραξης υπέρ των Αζέ-

ρων με την σύμπραξη της Τουρκίας, ίσως την ενθαρρύνει να ανοίξει νέο μέτωπο και στη γειτονιά μας.

Οι ΕΔ της Πατρίδας μας είναι ισχυρές. Εχθρός, όμως, του καλού, είναι το καλύτερο.

Και το καλύτερο μπορεί να επιτευχθεί

- Με την περαιτέρω αύξηση του προσωπικού των ΕΔ
- Με την προμήθεια σύγχρονων οπλικών συστημάτων, όχι κατ' ανάγκην ακριβών, αλλά αποτελεσματικών και κατάλληλων για την κάλυψη των επιχειρησιακών απαιτήσεων των ΕΔ.
- Με την υψηλή διαθεσιμότητα των υπάρχοντων οπλικών συστημάτων και την έξυπνη διαχείρισή τους, προσαρμοζόμενα στις σύγχρονες τακτικές των τελευταίων ετών.

Η άριστη προπαρασκευή είναι η μόνη λύση για την αντιμετώπιση τυχόν εκτάκτων καταστάσεων.

Η Νίκη αγαπά την Προετοιμασία!

Για να μην θρηνήσουμε αργότερα ως «μωρές παρθένες»...

12

ΝΥΧΤΑ ΒΑΘΙΑ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΟΣ ...ΜΑΚΡΑΝ!

Η πικρή ιστορία της Αμμοχώστου

ΑΝ ΑΝΑΤΡΕΞΟΥΜΕ στο παρελθόν, προκειμένου να μελετήσουμε την εξέλιξη του ζητήματος της Κύπρου μετά την παράνομη εισβολή και κατοχή του 37% του εδάφους της Νήσου, από τα τουρκικά στρατεύματα το 1974, θα καταλήξουμε στον τίτλο του άρθρου, τόσο ως προς την εξέλιξη, όσο και στην συμμετοχή των εμπλεκόμενων αλλά και του διεθνούς παράγοντα.

Νύχτα βαθιά διότι:

- Υπάρχει ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του οποίου μεγάλο μέρος, κατέχεται παρανόμως, επί 47 έτη, από μια χώρα η οποία συνεργάζεται στενά με την ΕΕ και διαπραγματεύεται την είσοδο της σε αυτήν.
- Υπάρχει ένα κράτος πειρατής, που έχει «κουρελιάσει» την ΑΟΖ κράτους μέλους της ΕΕ, η οποία Ένωση, αντιμετωπίζει την κατάσταση με ευχολόγια και εξορκισμούς
- Υπάρχει ένα κράτος, τρομοκράτης, που εμποδίζει χώρα μέλος της ΕΕ, να εκμεταλλευτεί, τις πλουτοπαραγωγικές της πηγές, με τη δύναμη των όπλων και τόσο η ΕΕ, όσο και ο διεθνής παράγων, αντιδρούν δια της της ρητορικής, κοινώς, σφυρίζουν αδιάφορα

- Υπάρχει ένα κράτος, το οποίο, όχι μόνον, τορπιλίζει επί 47 έτη, την προσπάθεια εξεύρεσης λύσης αλλά στη περίπτωση της Αμμοχώστου, προκαλεί τις ενδιαφερόμενες χώρες και κυρίως εξευτελίζει την ΕΕ και τον διεθνή παράγοντα, ακυρώνοντας τον ρόλο του ΟΗΕ και του Συμβουλίου Ασφαλείας, τη στιγμή που:

- Το ψήφισμα 550 του 1984, του Συμβουλίου Ασφαλείας, χαρακτηρίζει απαράδεκτες, οποιεσδήποτε απόπειρες εποικισμού των Βαρωσίων και ζητά τη μεταβίβαση της περιοχής αυτής στη διοίκηση των Ηνωμένων Εθνών.
- Το ψήφισμα 789 του 1992, επαναβεβαιώνει το 550 του 1984 και ζητεί η περιοχή της Κύπρου, που βρίσκεται υπό τον έλεγχο της Ειρηνευτικής Δύναμης των Ηνωμένων Εθνών να επεκταθεί και να συμπεριλάβει τα Βαρώσια.
- Το 2019, το Συμβούλιο Ασφαλείας επαναβεβαιώνει, την ισχύ των ψηφισμάτων 550/84 και 789/92 με ομόφωνη δήλωση, καλώντας να μη γίνουν ενέργειες στα Βαρώσια, οι οποίες να αντιτίθενται, στα πιο πάνω ψηφίσματα

Η Κύπρος κείται μακράν διότι:

- Ο πολιτικός σχεδιασμός και η συνεργασία των κυβερνήσεων Ελλάδας και Κύπρου, μετά την απόρριψη του Σχεδίου Ανάν, έχει εισέλθει σε περίοδο οιοσδήποτε αγρανάπαυσης και το κοινό μέτωπο των δύο χωρών παρουσιάζει ρωγμές.
- Ο πρόεδρος της Τουρκίας Ερντογάν, εδώ και ένα χρόνο, δείχνει τον εποικισμό της Αμμοχώστου και ο διεθνής παράγων βλέπει το δάχτυλο, ενώ η αντίδραση τους, εξαντλείται σε δηλώσεις του τύπου: «Οι ενέργειες της Τουρκίας στην

Κύπρο, δεν βοηθάν στη λύση του Κυπριακού», δηλαδή με άλλα λόγια, «Χέστηκε η Φατμέ στο Γενί Τζαμί».

- Ο λαός της Ελλάδος, η οποία φέρει, σε μεγάλο βαθμό, την ευθύνη της δημιουργίας των συνθηκών εισβολής των Τούρκων αλλά και ο λαός της Κύπρου, μετά το 2000, δυστυχώς, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, αντί να «ενοχλούν» συνεχώς, με πράξεις διαμαρτυρίας ή και ακραίου ακτιβισμού, τον διεθνή παράγοντα, με αποτέλεσμα η χώρα τρομοκράτης να μην μπορεί να σταθεί στο διεθνές στερέωμα, έχουν «ξεχάσει» το έγκλημα και τους εγκληματίες και:

*«δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα,
προσμένουν ίσως κάποιο θάμα»*

Στο διά ταύτα

- Με ευχολόγια, παρακλήσεις και επικλήσεις του διεθνούς παράγοντα δεν ιδρώνουν τα αυτιά των νεοθωμανών, που ονειρεύονται την ανασύσταση της οθωμανικής αυτοκρατορίας.
- Αν ο Ελληνισμός δεν είναι ενωμένος και δεν επιδεικνύει, καθημερινά, την αποφασιστικότητα του, να δώσει «μάχες» σε όλα τα πεδία και αν χρειαστεί να «ματώσει», δεν πρόκειται να επιβιώσει.

Όσο για την Αμμόχωστο, θα είναι εκεί, πληγή «χαίνουσα», για να θυμίζει την αδυναμία τη δική μας, αλλά και κυρίως, της διεθνούς κοινότητας να επιβάλλει το δίκαιο ενός λαού, που η πατρίδα του βρίσκεται υπό τουρκική κατοχή.

13

ΑΥΤΟΙ, ΔΕΝ ΗΤΤΗΘΗΚΑΝΕ!

Μικρές ιστορίες ηρωισμού, στην Κύπρο του 1974 και μια πρόταση

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ, επιστρέφουν στην Ελλάδα από την Κύπρο, λείψανα ηρώων, όπως την 23 Ιουλίου, του Αντισυνταγματάρχη, Στυλιανού Καλμπουρτζή, Διοικητή, το 1974, της 181 Μοίρας Πεδινού Πυροβολικού, ο οποίος έπεσε μαχόμενος, προστατεύοντας τα πυροβόλα του και καλύπτοντας τη σύμπτυξη των στρατιωτών του, στη διάβαση Πέλλα Πάις, στον Πενταδάχτυλο. Πολύ ορθά, η κυπριακή και η ελληνική Πολιτεία αποδίδουν τις οφειλόμενες τιμές στους νεκρούς ήρωες. Αναπόφευκτα όμως, τίθεται και το ερώτημα, γιατί για παρόμοιες πράξεις ηρωισμού δεν τιμώνται και οι ζωντανοί!

Με αφορμή την πιο πάνω περίπτωση, αλλά και την μαύρη επέτειο της εισβολής, νιώθω την υποχρέωση να αποτίσω φόρο τιμής, σε όλους εκείνους τους Έλληνες, Ελλαδίτες και Κυπρίους, που πολέμησαν εναντίον των Τούρκων εισβολέων για την ακεραιότητα της Κύπρου και για την τιμή του Ελληνισμού μόνοι, με προβληματική διοίκηση, προδομένοι και εγκαταλειμμένοι στην τύχη τους, αναφέροντας κάποιες ακραίες πράξεις ηρωισμού αλλά και μία πρόταση για την απόδοση των οφειλομένων τιμών, από την ελληνική Πολιτεία.

- Υποστράτηγος ε.α Κουιμιζόγλου Νικόλαος
 Ως Ανθυπολοχαγός, επικεφαλής του τμήματος Αντιαρματικών, της Α΄ Μοίρας Καταδρομών, με τους σκοπευτές του, καταδρομείς Μπικάκη και Καβακιώτη, σταμάτησε την προέλαση των τουρκικών αρμάτων προς τη Λευκωσία, όταν μέσα σε έναν ορυμαγδό από εκρήξεις, καπνούς και φωτιές, έμειναν όρθιοι και κατέστρεψαν τα προπορευόμενα άρματα του τουρκικού ουλαμού, που αναγκάστηκε να υποχωρήσει.
- Αντιστράτηγοι ε.α. Γλεντζές Ηλίας και Γαλνός Αθανάσιος
 Ως Υπολοχαγοί, στην 31 Μοίρα Καταδρομών, την νύχτα 20 προς 21 Ιουλίου, με ελάχιστους καταδρομείς, εισχώρησαν στις εχθρικές γραμμές, κατέλαβαν το ύψωμα Κοτζάκαγια, διαλύοντας τουρκική δύναμη άνω των 300 ανδρών, αφήνοντας πίσω τους, πολλούς νεκρούς και τραυματίες, ενώ κατέστρεψαν το κέντρο επικοινωνιών του τάγματος.
- Ταξίαρχος ε.α. Παπαμελετίου Γεώργιος
 Ως Ταγματάρχης, Διοικητής της Α΄ Μοίρας Καταδρομών, ανταποκρίθηκε στην αποστολή του, παρά το σοκ της κατάρριψης ενός αεροσκάφους, καθώς και τους 29 νεκρούς της, κατά την προσγείωση στο αεροδρόμιο της Λευκωσίας. Υπερασπίστηκε το αεροδρόμιο την 23 Ιουλίου, αποκρούοντας τις επιθέσεις των τούρκων εισβολέων και προκαλώντας μεγάλες απώλειες στους αντιπάλους. Αρνήθηκε να αποχωρήσει, παρά τις προς τούτο εντολές και παρέδωσε το αεροδρόμιο στην δύναμη του ΟΗΕ, αποτρέποντας, έτσι, τα σχέδια των Τούρκων για ενίσχυση από αέρος αλλά και την παραπέρα τουρκική κατοχή.
- Υποστράτηγος ε.α., Μαντζουράτος Εύαγγελος
 Ως Λοχαγός, υποδιοικητής της 33 Μοίρας Καταδρομών, την 21 Ιουλίου, συμμετείχε στην κατάληψη του υψώματος

των Πετρομουθίων και ως Διοικητής, μετά την απώλεια του Διοικητή Ταγματάρχη Κατσάνη, συνέπυξε τη Μοίρα, με ελάχιστες απώλειες. Αν και τραυματίας, αρνήθηκε να εγκαταλείψει την Μοίρα και το πρωί της 22ας, επικεφαλής δυο Λόχων Κρούσεως, συμμετείχε στις επιχειρήσεις στον Άγιο Γεώργιο Κυρήνειας, όπου, μετά από τιτάνιο αγώνα, εναντίον αρμάτων και μηχανοκίνητου Πεζικού, αδυνατώντας λόγω του τραύματος, να ακολουθήσει την Μοίρα στην διάσπαση του τουρκικού κλοιού, εγκλωβίστηκε στην Κυρήνεια. Μετά από τέσσερις ημέρες επιβίωσης, εντός εχθρικών γραμμών, κατάφερε να διαφύγει και να επιστρέψει στη Μοίρα.

Αυτές είναι κάποιες από τις περιπτώσεις ηρωισμού, στις πολεμικές επιχειρήσεις, για την αντιμετώπιση της τουρκικής εισβολής. Ξαν και αυτές, υπάρχουν ακόμα πολλές, σε μονάδες εντός και εκτός των Δυνάμεων Καταδρομών.

Σήμερα, σχεδόν μισό αιώνα μετά, η ελληνική Πολιτεία, υπό τη σοβαρή διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη, η οποία αναγνώρισε την συμμετοχή των Ελλήνων κληρωτών στις επιχειρήσεις, που έλαβαν χώρα στη Κύπρο και χορήγησε σε αυτούς τιμητική σύνταξη, για την προσφορά τους στην Πατρίδα, θεωρώ ότι έχει έρθει η ώρα:

- Να καταγραφούν οι πολεμικές επιχειρήσεις στην Κύπρο το 1974 και να λάβουν την αρμόζουσα θέση στην Στρατιωτική μας Ιστορία, μαζί με όποια συμπεράσματα μπορούν να αποκομιστούν.
- Να αποδοθούν οι οφειλόμενες ηθικές αμοιβές και τιμές στους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς, που πολέμησαν και μάτωσαν για την υπεράσπιση του ελληνισμού. Στο παρελθόν, όταν είχε τεθεί ξανά το ζήτημα, η «αριστερό-

στροφη» ιδεοληψία, είχε αντιδράσει, συνδέοντας, συλλήβδην, την ανατροπή του Μακαρίου, με όλους τους Ελλαδίτες Στρατιωτικούς που υπηρετούσαν τότε στην Μεγαλόνησο. Θεωρώ, ότι κατά πάσα πιθανότητα το ίδιο θα πουν και τώρα. Όμως, μέχρι σήμερα, η συντεταγμένη Πολιτεία, για τους δικούς της λόγους, δεν έχει αξιολογήσει ποινικά τον φάκελο της Κύπρου και δεν έχει αποδώσει τις κατηγορίες σε αυτούς που θα έπρεπε. Είναι λοιπόν, άδικο, να αμαυρώνεται ο αγώνας και η θυσία έντιμων αξιωματικών, που τίμησαν το εθνόσημο, εξ αιτίας μερικών επίορκων.

Πέραν δε τούτου, η επιχείρηση ΝΙΚΗ, με τα δεκαπέντε ΝΟΡ ΑΤΛΑΣ, που μετέφεραν την Α' Μοίρα Καταδρομών, νύχτα, χωρίς συνοδεία μαχητικών αεροσκαφών και οι επιχειρήσεις της Μοίρας στην Κύπρο, έγιναν από την νύχτα 20/21 Ιουλίου και μετά, ενώ το πραξικόπημα έγινε την 15^η Ιουλίου.

Συνεπώς, χωρίς καμία άλλη καθυστέρηση, η Πολιτεία θα πρέπει να προχωρήσει στις διαδικασίες απονομής, των ηθικών αμοιβών και τιμών, που προβλέπονται για πράξεις ηρωισμού, κατά τη περίοδο της τουρκικής εισβολής, στην Κύπρο, όχι μόνον των τεθνεώτων αλλά και των ζώντων.

Είναι χρέος της!

14

ΟΙ ΦΡΕΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΚΑΠΕΛΑ!

ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ταλανίζει τις Ένοπλες Δυνάμεις και συγκεκριμένα το Πολεμικό Ναυτικό, εδώ και πλέον μια δεκαετία είναι η ανανέωση του στόλου, δηλαδή, κύρια, η προμήθεια των φρεγατών.

Ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, δήλωσε με σαφήνεια τη πρόθεση της χώρας μας, να προμηθευτεί τα οπλικά συστήματα που αναγκαιούν στις ΕΔ και θα πρέπει να τονιστεί ότι είναι η πρώτη κυβέρνηση που το κάνει, μετά από αρκετά χρόνια. Στην κατεύθυνση αυτή, έγινε με ιδιαίτερη ταχύτητα η συμφωνία αγοράς των Rafal και ξεκίνησαν οι διαδικασίες της προμήθειας φρεγατών για τις ανάγκες του Πολεμικού Ναυτικού.

Έκτοτε, προμηθευτές όπλων προτείνουν, πρέσβεις κάνουν συναντήσεις, δημοσιογράφοι επιχειρηματολογούν, αναλυτές παίρνουν θέση, υπέρ ή κατά και μέχρι σήμερα συνεχίζεται, η μάχη διαμόρφωσης της κοινής γνώμης.

Ήδη οι «παίκτες», έχουν πάρει θέση στο πεδίο. Οι χώρες παραγωγής, ΗΠΑ, Γαλλία, Ολλανδία, Αγγλία, Ιταλία, Γερμανία, κάνουν τις προτάσεις τους, την ώρα που τα εξαπτέρυγα τους, δηλαδή λομππίστες, αναλυτές, εγχώριοι έμποροι συνεργάτες, «δημοσιογράφοι», έχουν βάλει τα δυνατά τους και χρησιμοποιούν ότι όπλο έχουν στη φαρέτρα τους, προκειμένου να

κερδηθεί το έπαθλο, που είναι, ένα συμβόλαιο κοντά στα πέντε δις ευρώ.

Μελετώντας τη συμπεριφορά των παικτών αλλά και τον πρότερο βίο τους, δεν έχω τη παραμικρή αμφιβολία, ότι η πρόθεση τους, είναι να πουλήσουν όσο γίνεται ακριβότερα, αυτό το οποίο οι ίδιοι θέλουν να αποδεσμεύσουν και όχι αυτό το οποίο εμείς έχουμε ανάγκη.

Η κυβέρνηση που έχει την ευθύνη της επιλογής, πολύ ορθά διέθεσε χρόνο, προκειμένου, από τη μία, οι «παίκτες» να έχουν τη δυνατότητα να προετοιμάσουν ανταγωνιστικές προσφορές και από την άλλη, η ίδια να εκτιμήσει δύο πολύ ιδιαίτερες παραμέτρους, που μπορούν να λειτουργήσουν πολλαπλασιαστικά για την προσφορότερη επιλογή, η μία αφορά την συμμετοχή των ελληνικών ναυπηγείων στο πρόγραμμα κατασκευής και η άλλη έχει σχέση με την ρήτρα αμυντικής συνδρομής σε περίπτωση σύρραξης με την Τουρκία

Εκείνο το οποίο επιβάλλεται, κατά την άποψη μου, είναι να επιλεγούν τα πολεμικά εκείνα πλοία, που ανταποκρίνονται στις επιχειρησιακές απαιτήσεις του Πολεμικού Ναυτικού, δηλαδή του κλάδου, που τόσο στην ειρήνη όσο και στον πόλεμο, έχει την ευθύνη διεξαγωγής των ναυτικών επιχειρήσεων και οι οποίες θα πρέπει να συνδυάζουν ταυτόχρονα δυνατότητες, πολέμου επιφανείας, αεράμυνας περιοχής, ανθυποβρυχιακού πολέμου, διοίκησης και ελέγχου του πεδίου της μάχης ψηφιακά και εκτόξευσης κατευθυνόμενων βλημάτων μεσαίου και μεγάλου βεληνικού.

Αυτονόητο είναι, ότι η συνακόλουθη της προμήθειας, τυχόν προτεινόμενη ρήτρα αμυντικής συνδρομής, από την υποψήφια προς επιλογή χώρα, σε μια ανταγωνιστική προσφορά, είναι

καταλυτικός παράγοντας. Εκτιμώ όμως, ότι μια τέτοια πρόταση είναι εξαιρετικά δύσκολο να γίνει.

Από την άλλη πλευρά, Σε ό,τι αφορά την προσπάθεια, να δοθεί το φιλί της ζωής στα πολύπαθα ναυπηγεία μας, μέσα από συμφωνία συμμετοχής στην κατασκευή των φρεγατών, θεωρώ ότι είναι ένα πολύπλοκο ζήτημα, που απαιτεί ιδιαίτερους χειρισμούς, οι οποίοι εάν και εφόσον ευνοηθούν από τις αναμενόμενες στο θέμα αυτό εξελίξεις, μόνο στα θετικά μπορεί να καταγραφεί, λαμβάνοντας όμως υπόψη ότι:

- Ο χρόνος περνάει και η κυβέρνηση σε λίγο θα κλείσει δύο χρόνια, με τη διαδικασία προμήθειας, να είναι ακόμα στην αρχή.
- Το πολεμικό μας ναυτικό, καλείται να προστατεύσει τον θαλάσσιο χώρο μας, ο οποίος απειλείται ανοιχτά και επίσημα από τον εξ ανατολών γείτονα, χωρίς να ενισχύεται, ενώ είναι γνωστές οι ανάγκες του

Η προσέγγιση του θέματος των εξοπλισμών, στο παρελθόν, θύμιζε παιδικό λάχνισμα (κληρωσιά), όπου οι «παίκτες», ατάκτως εριμμένοι, συμμετείχαν στην παιδιά, την ώρα που η «μάννα» καλείτο επειγόντως να «τα βγάλει» και αυτός που κέρδιζε, ήταν ο «παίκτης» που, έμενε τελευταίος. Μόνο που, το λάχνισμα στην περίπτωση αυτή, προσδιοριζόταν από τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα που το συνόδευαν.

Θεωρώ ότι το συγκεκριμένο είδος λαχνίσματος, έχει περάσει ανεπιστρεπτί στο παρελθόν, καθόσον οι συνθήκες είναι πολύ διαφορετικές αλλά και ο κίνδυνος για τη χώρα μας, «τα πρόβατα να οδηγηθούν στη σφαγή και η μάννα τσοπάνης στα τάρταρα...» είναι υπαρκτός.

Αυτό το οποίο περιμένουμε, τώρα, από την κυβέρνηση,

είναι, με ταχύτητα και αποφασιστικότητα, να επιλέξει τις φρεγάτες, σύμφωνα με τις επιχειρησιακές απαιτήσεις του Πολεμικού Ναυτικού κι αν στις διαπραγματεύσεις με τους παίκτες, από κάποιο μαγικό καπέλο βγει ο λαγός της ρήτρας αμυντικής συνδρομής ή της νεκρανάστασης των ελληνικών ναυπηγείων, ακόμα καλύτερα!

Πόσο πιο καθαρά να το πούμε;

15

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΟΖ. ΚΑΙ ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ!

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, ο πρώην Υπουργός των Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς, έκανε κριτική στην κυβέρνηση, ότι με την Ελληνοϊταλική συμφωνία για τις θαλάσσιες ζώνες, απεμπόλησε κυριαρχικά δικαιώματα. Συμπληρώνει δε ότι ο ίδιος είχε έτοιμη συμφωνία με τους Ιταλούς αλλά ο τότε πρωθυπουργός δεν το προχώρησε. Ο Τσίπρας όμως τα λέει διαφορετικά, δηλαδή ότι ο Κοτζιάς δεν ήθελε να προχωρήσουν.

Όπου και να είναι η αλήθεια, ένα είναι το αδιαμφισβήτητο γεγονός: Υπήρχε συμφωνία και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν την ολοκλήρωσε. Τώρα, έρχονται να κάνουν κριτική στην κυβέρνηση, ενώπιον ενός τουρκολιβυκού συμφώνου, το οποίο de facto, έχει δημιουργήσει νέα δεδομένα, παράνομα μιν, αλλά υπάρχουντα.

Τι έκανε λοιπόν η Κυβέρνηση με το Ελληνοϊταλικό σύμφωνο; Έκλεισε ένα πολύ σημαντικό θέμα που επί 43 χρόνια ταλάνιζε τις διπλωματικές υπηρεσίες των δύο χωρών και που έπρεπε πάση θυσία να κλείσει τώρα, όπως άλλωστε και το αντίστοιχο με την Αίγυπτο. Ταυτόχρονα ανακήρυξε ΑΟΖ και δήλωσε προς πάσα κατεύθυνση τα αναφαίρετα δικαιώματα της.

Το δικαίωμα, δηλαδή, της έρευνας και της εκμετάλλευσης των θαλάσσιων πόρων πέραν των χωρικών υδάτων της.

Η σημασία αυτής της συμφωνίας είναι τεράστια καθώς έχει μια σειρά άμεσα και ευδιάκριτα οφέλη για την Πατρίδα μας:

- Αποτελεί υπόδειγμα καλής γειτνίασης και συνεργασίας με βάση το Διεθνές Δίκαιο και τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, που θα συμβάλει στην σταθερότητα της περιοχής.
- Αναγνωρίζει ότι τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα και θαλάσσιες ζώνες, που αποτελεί το πρώτο και βασικό μήνυμα της συμφωνίας προς την Τουρκία και τον Ερντογάν, καθιστώντας το τουρκολιβυκό μνημόνιο ανυπόστατο.
- Θωρακίζει σε νομικό επίπεδο τη χώρα μας έναντι των παράνομων ενεργειών της Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό βήμα στην προσπάθεια της ελληνικής διπλωματίας να κατοχυρώσει τις θέσεις της ως προς τα κυριαρχικά δικαιώματα στη Μεσόγειο, απέναντι στις «αναθεωρητικές θέσεις της Τουρκίας, όπως συγκεφαλαιώνονται στη στρατηγική της «Γαλάζιας Πατρίδας».
- Ελλάδα-Ιταλία εκφράζουν την προσήλωσή τους στην ισόρροπη και βιώσιμη διαχείριση των πόρων αυτών και συμφωνούν να διεξαγάγουν διαβουλεύσεις για την εκτίμηση τυχόν επιπτώσεων διαφόρων παραγόντων στις υφιστάμενες πρακτικές των αλιείων των δύο κρατών.

Εκτός όμως από τα άμεσα οφέλη, υπάρχουν και τα έμμεσα. Εκείνα που προέρχονται με μια δεύτερη ανάγνωση σε μελλοντικό συνήθως χρόνο. Σε αυτά τα οφέλη συγκαταλέγονται:

- Η άσκηση πίεσης και η αποστολή πηχρού μηνύματος

προς την Αλβανία ότι ήρθε η ώρα για την υπογραφή μιας παρόμοιας συμφωνίας, που είχε ακυρωθεί το 2009.

- Προώθηση της έναρξης των διαπραγματεύσεων για την ανακήρυξη της ΑΟΖ με την Αίγυπτο, που θα αποτελέσει και το πιο σοβαρό αντίβαρο στο τουρκολιβυκό σύμφωνο και θα θέσει πρόωρο τέλος στα σχέδια του Ερντογάν που ονειρεύεται κοινά σύνορα με τη Λιβύη. Ελλάδα-Ιταλία προχώρησαν σε μια ιστορική συμφωνία, άρτια και απόλυτα σύμφωνη με το Διεθνές Δίκαιο, που έρχεται να υπενθυμίσει, την καλύτερη δυνατή στιγμή, πως πρέπει να γίνονται τέτοιου είδους συμφωνίες.

Παράλληλα η συμφωνία αυτή, ανοίγει το δρόμο για την διαπραγμάτευση της χώρας μας, παρόμοιων συμφωνιών με όλους τους γείτονες μας, δίνοντας μας έναν άλλον αέρα για να συμπληρώσουμε βήμα-βήμα το περίπλοκο πάζλ της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, με γνώμονα πάντα, την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων, που αποτελεί άλλωστε την πάγια συνταγματική υποχρέωση κάθε ελληνικής κυβέρνησης διαχρονικά.

Αν η Τουρκία πίστευε ότι θα κάναμε πίσω σε οτιδήποτε αφορά τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, πλανάται πλάνην οικτράν. Είμαστε ακόμα στην αρχή της προώθησης της πιο σημαντικής φαρέτρας που διαθέτει αυτή τη στιγμή η Πατρίδα μας, της διπλωματίας.

Και στα επόμενα λοιπόν που θα ακολουθήσουν.

16

Ο ΘΕΙΟΣ ΣΑΜ, ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΕΜΦΑΝΕΣ, ότι τα τελευταία χρόνια, η αμερικανική εξωτερική πολιτική, έχει αλλάξει στρατηγική, σε σχέση με το παρελθόν. Με τη λήξη του ψυχρού πολέμου, οι ΗΠΑ, παρέμειναν ο μόνος κυρίαρχος στην παγκόσμια σκακιέρα. Ο διεθνής ρόλος που επεφύλαξαν στον εαυτό τους, ήταν του επιθεωρητή Κάλαχαν, ο οποίος επενέβαινε εκεί, όπου θεωρούσε ότι γινόντουσαν εγκλήματα και παραβάσεις.

Στην κατεύθυνση αυτή, έγιναν επεμβάσεις και πολεμικές επιχειρήσεις στην επικράτεια ξένων χωρών, όπως στην Σερβία, στο Αφγανιστάν, στη Λιβύη και στην Συρία, ενώ ήδη λίγο πριν την διάλυση της ΕΣΣΔ είχαν επέμβει στο Ιράκ και το Κουβέιτ. Αποτέλεσμα της πολιτικής αυτής, υπήρξε η εγκατάσταση δυνάμεων αλλά και νέων καθεστώτων, η διατήρηση των οποίων από τη μία απαιτούσε δαπάνη εξαιρετικά μεγάλων ποσών, από την άλλη προκαλούσε τον αντιαμερικανισμό σε ικανό αριθμό του παγκόσμιου πληθυσμού

Ποιοί είναι οι λόγοι που οδηγούν την Αμερική να αποσύρεται από τα μέτωπα στα οποία είχε εμπλακεί;

Πρώτον οικονομικοί, καθόσον οι προϋπολογισμοί έγιναν ιδιαίτερα δύσκολοι σε περιόδους παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Δεύτερον, γεωπολιτικοί, καθόσον διεπίστωσαν ότι οι επεμβάσεις τους, περισσότερο ευνοούσαν τους εν δυνάμει παγκόσμιους παίκτες, όπως την Κίνα και τη Ρωσία αλλά και περιφερειακές δυνάμεις, όπως το Ιράν, το Πακιστάν, την Τουρκία ή την Ευρωπαϊκή Ένωση και λιγότερο τους ίδιους τους Αμερικανούς

Τρίτον στρατηγικοί, αφού γνωρίζουν ότι η αποχώρησή τους, απ' τις περιοχές αυτές, θα προκαλέσει αστάθεια, λόγω του διαγκωνισμού των νέων παικτών για την κάλυψη του κενού που αφήνουν, οι οποίοι στο πέρασμα του χρόνου θα υποστούν την ίδια φθορά όπως και εκείνοι

Στα πλαίσια αυτά είδαμε τον Θείο Σαμ, να ανακρούει πρύμνα από τη Λιβύη, την Συρία, το Αφγανιστάν και να έχει ανακοινώσει ότι μέχρι τέλος του έτους θα αποχωρήσει και απ' το Ιράκ.

Η περίπτωση του Αφγανιστάν, εξελίσσεται διαφορετικά, διότι υπήρξε αιφνιδιασμός των ΗΠΑ, ως προς το πότε θα πέραγε η σκυτάλη της εξουσίας στους Ταλιμπάν, θεωρώντας, εσφαλμένα, ότι είχαν χρόνο μέχρι το τέλος του 2021.

Οι συνέπειες της αμερικανικής απόδρασης απ την Καμπούλ, είναι:

- Αύξηση της Ισλαμιστικής επιθετικότητας,
- Νεκρανάσταση της Αλ Κάιντα, μέσω των Ταλιμπάν
- Πιθανός εμφύλιος πόλεμος, οι διαστάσεις του οποίου δεν μπορεί να προβλεφθούν
- Πρόκληση ισχυρού προσφυγικού ρεύματος
- Γεωπολιτικό κενό, με τον πρώτο λόγο στους Κινέζους για την υλοποίηση του χερσαίου δρόμου του μεταξιού
- Αναβάθμιση του περιφερειακού ρόλου του ισλαμικού Πακιστάν αλλά και του Ιράν

- Καίριο πλήγμα στο διεθνές γόπτρο των ΗΠΑ

Τι είναι εκείνο το οποίο ενδιαφέρει τη χώρα μας σε σχέση με το Αφγανιστάν και την αμερικανική εξωτερική πολιτική;

Προφανώς οι προσφυγικές ροές, για την αντιμετώπιση των οποίων όμως, έχουμε και την εμπειρία και την γνώση και την ικανότητα.

Πέραν τούτου θα πρέπει να μας κρατά σε εγρήγορση η στρατηγική της απαγκίστρωσης στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, σε σχέση με την διαχρονική αμερικανική παρουσία στην χώρα μας. Διότι τόσο στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, όσο και διμερώς, οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις έχουν εξελιχθεί και βρίσκονται στο καλύτερο δυνατό επίπεδο, πλην όμως ουδείς μπορεί να προβλέψει πως θα συνεχιστούν, λαμβανομένης υπόψη, της ρευστότητας των αμερικανοτουρκικών σχέσεων. Από την άλλη πλευρά βέβαια, η δική μας περίπτωση δεν μπορεί να εξεταστεί με τα ίδια κριτήρια, σε σχέση με το Αφγανιστάν, τη Συρία ή το Ιράκ. Διότι η Ελλάδα είναι πόλος ασφάλειας και σταθερότητας, μέλος του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η εγρήγορση όμως, η οποία απαιτείται από τη δική μας πλευρά, αφορά στην ικανότητα μας να προστατεύσουμε τη πατρίδα μας, διότι η άμυνα της, είναι δική μας υπόθεση και όχι ξένων δυνάμεων. Η κυβέρνηση μας και ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης έχουν από την πρώτη στιγμή αντιληφθεί την σημασία των ισχυρών Ενόπλων Δυνάμεων και στην κατεύθυνση αυτή προχώρησε σε στοχευμένες κινήσεις για την ενίσχυση τους, τόσο με προσωπικό όσο και με προηγμένα οπλικά συστήματα. Εκείνο, το οποίο έχω από καιρό επισημάνει και το επαναλαμβάνω εδώ, είναι ότι, εάν φοβίζονται οι υπέρτερες δυνάμεις και τα περισσότερα οπλικά

συστήματα των γειτόνων, θα πρέπει να υιοθετηθεί το δόγμα του στρατηγικού πλήγματος, που σημαίνει την ενίσχυση μας με το κατάλληλο οπλικό σύστημα που θα δίνει τη δυνατότητα αυτή. Και η ευκαιρία δίνεται στην επιλογή, του κατάλληλου τύπου φρεγάτας, που αναμένεται να γίνει στο εγγύς μέλλον από την κυβέρνηση.

Διότι καλές οι συμμαχίες, εξαιρετικά καλή η διπλωματία των εξοπλισμών, αλλά η επιβίωση της χώρας είναι δικό μας χρέος.

Για να μην θρηνήσουμε, ως μωρές παρθένες, κάποια στιγμή στο μέλλον!

17

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ: ΟΙ ΑΞΙΟΙ ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝΤΑΙ!

Το 1983, ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ τότε, άρτι αποφοιτήσας από την Σχολή Ευελπίδων, είχα βρεθεί σε μια κοινωνική εκδήλωση. Ένας εκ των ομιλητών ήταν ο Βουλευτής Σωτήρης Παπαπολίτης. Από την πρώτη στιγμή διαπίστωσα το αρχοντικό του παράστημα, την ευγένεια και τη σοβαρότητά του. Ενδελεχής γνώστης της πολιτικής επιστήμης, βαθύτατα ευρυμαθής, ικανότατος στη σύνθεση και την ανάλυση, κέρδιζε το ενδιαφέρον του ακροατηρίου του προσεγγίζοντας διάφορα θέματα με τρόπο που, κατά κανόνα, ξέφευγε από τα τετριμμένα και προσέφερε τροφή για σκέψη και προβληματισμό.

Δεινός ρήτορας και αριστοτέχνης της διαλεκτικής, διέθετε συγκροτημένο νου, κριτική σκέψη, οξυδέρκεια και ικανότητα να πείθει με επιχειρήματα και τον πιο δύσκολο συνομιλητή. Είχε άποψη και την εξέφραζε με λόγο δυναμικό και ενίοτε καυστικό, με παρρησία και τόλμη, πάντοτε, όμως, με ήθος και ευγένεια, χωρίς εμπάθεια και συναισθηματικές εξάρσεις.

Η πολιτική του σταδιοδρομία αξιόλογη. Σε ηλικία 33 ετών είχε εκλεγεί βουλευτής με την Ένωση Δημοκρατικού Κέντρου και στην συνέχεια εξελέγη τέσσερεις φορές βουλευτής με την Νέα Δημοκρατία. Το 1990 προκρίθηκε, δικαίως, από τη Νέα Δημοκρατία, μαζί με τον Αντώνη Τρίτση στην Αθήνα και τον

Ντίνο Κοσμόπουλο στην Θεσσαλονίκη, ως ο πλέον κατάλληλος για να διεκδικήσει με αξιώσεις το Δήμο Πειραιά έναντι του φερομένου ως επιτυχημένου «αυτοδιοικητικού» Στέλιου Λογοθέτη, που είχε την υποστήριξη του επανακάμψαντος τότε δριμύτερου Ανδρέα Παπανδρέου. Κι ενώ όλα, αρχικά, έδειχναν ότι η Νέα Δημοκρατία θα κέρδιζε και τους τρεις μεγάλους Δήμους της χώρας, η συνέχεια διέψευσε τις προβλέψεις.

Ο Πειραιάς, πολιτικά, ανέκαθεν αποτελούσε ιδιόζουσα περίπτωση. Ως άλλο... γαλατικό χωριό, δύσκολα υποτάσσεται σε κομματικές νόρμες και στεγανά. Είναι «αυτόνομος». Έτσι, το 1990 η τύχη δεν ευνόησε τον Σωτήρη Παπαπολίτη, έχασε τη μάχη για την δημαρχία. αλλά κέρδισε 15 έδρες στο Δημοτικό Συμβούλιο και με αξιοπρέπεια τίμησε τους 55.156 Πειραιώτες, που τον εμπιστεύθηκαν με την πραγματική παρουσία του σε αυτό, ηγούμενος της μειοψηφίας και ασκώντας δυναμική αλλά ουσιαστική αντιπολίτευση, όπως, άλλωστε, ταίριαζε στο ήθος και τον χαρακτήρα του.

Στις εθνικές εκλογές του 1993 δεν εξελέγη και το 1996, «σαν έτοιμος από καιρό, σαν θαρραλέος αλλ' όχι με των δειλών τα παρακάλια και παράπονα», αποχαιρέτησε την πολιτική, προτιμώντας «την αξιοπρέπειά του από την καρέκλα».

Όμως, οι άριστοι και οι άξιοι, ιδίως σε εποχές που είναι δυσεύρετοι, δεν χάνονται, ούτε λησμονούνται. Η σύγκριση, ανελήπτη και εκδικητική, τους επαναφέρει μοιραία και επιτακτικά στη μνήμη των ανθρώπων, όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Έτσι, ο Πειραιάς, που μπορεί κάποτε να τον αρνήθηκε αλλά δεν μπόρεσε, τελικά, να τον ξεχάσει, την περασμένη Τετάρτη αποχαιρέτησε με σεβασμό τον ευπατρίδη της πολιτικής Σωτήρη Παπαπολίτη, αποτιόντάς του, τον ύστατο φόρο τιμής.

Τέτοιες προσωπικότητες αφήνουν ανεξίτηλα σημάδια. Εμπνέουν, παραδειγματίζουν, διδάσκουν και διαμορφώνουν συνειδήσεις και πρότυπα.

Στην οικογένειά του εκφράζω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια.

Αιωνία η μνήμη του!

18

ΩΡΕ ΠΟΥ ΠΑΜΕ ΡΕ, ΠΟΥ ΠΑΜΕ;

ΔΙΑΒΑΖΩ ΤΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥΣ ανάμεσα σε επιχειρηματίες και πολιτικούς αλλά και μη πολιτικούς, για υπουργούς, δημοσιογράφους, δικηγόρους, πρωθυπουργούς, συζύγους, εισαγγελείς, μουσικές υπηρεσίες, παρακολουθήσεις, τον Φαλσιανί, τις ελβετικές τράπεζες, τα μαγαζιά, τα παραμάγαζα, τα outsourcing ...

Για να δούμε στο λεξικό τι σημαίνει: outsourcing, η απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών από εξωτερικό προμηθευτή, το συμβόλαιο με εξωτερικό προμηθευτή ή με απλά λόγια, η ανάθεση των οικονομικών υπηρεσιών και εργασιών μιας επιχείρησης σε εξωτερικό συνεργάτη. Και αναρωτιέμαι, πως γίνεται αυτό όταν αναφέρεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης;

Παραπέρα, εκατομμύρια που πετάνε δεξιά κι αριστερά, ποιοι βγάζουν τα πολλά λεφτά βάλτε και κανέναν φυλακή να πάρουμε τις εκλογές, αποτύχαμε γιατί δεν ελέγξαμε τους αρμούς της εξουσίας, και άλλα τόσα. Τι είναι όλα αυτά; Σε ποια χώρα γίνονται; Πρόκειται για πολιτικοοικονομικά, δικαστικά και παραδικαστικά γεγονότα από ανθρώπους που μετά από λαϊκισμούς και πολιτική εξαπάτηση, κράτησαν τα νηία της χώρας για πέντε χρόνια.

Και στο μεταξύ:

- Ο Έλληνας φτώχαινε και πάλευε για την επιβίωση

- Οι νέοι μας μετανάστευαν στο εξωτερικό
- Οι Τούρκοι αλώνιζαν διπλωματικά και προετοίμαζαν τη γαλάζια πατρίδα
- Εμείς υπογράφαμε τη συμφωνία των Πρεσπών, παραδίδοντας γλώσσα και εθνικότητα
- Δηλώναμε ότι δεν υπάρχουν θαλάσσια σύνορα ενώ, στέναζαν τα νησιά, από τις δυστυχησμένες ψυχές,
- Οι ΜΚΟ αλώνιζαν χωρίς κανείς να γνωρίζει, ποιες είναι, πόσες είναι, τι κάνουν
- Οι Ένοπλες Δυνάμεις, δεν ενισχύθηκαν όσο θα έπρεπε, αφημένες στη φιλοτιμία του προσωπικού τους που με πολύ κόπο και ιδρώτα διαφύλαξαν το αξιόμαχο και
- Γενικά μια χώρα είχε μπει στον αυτόματο πιλότο της αριστεράς, δημιουργώντας ένα απέραντο μπάχαλο. Αναφωνώντας την επική ατάκα του αιμνήστου μεγάλου κωμικού μας Βασίλη Αυλωνίτη, «Ωρέ πού πάμε ρε, πού πάμε;» με ταπεινότητα και υπευθυνότητα θα συνιστούσα:
- Επιτέλους, να προτάξουμε το καλό της πατρίδας, έναντι του κομματικού και του ατομικού.
- Να βάλουμε στο περιθώριο, τα στοιχεία εκείνα, που έχουν φέρει τη χώρα στη σημερινή κατάσταση και που, παρόλα αυτά, έχουν το θράσος να μας κουνάν και το δάχτυλο
- Να αντιταχθούμε με αποφασιστικότητα στους σκοτεινούς σχεδιασμούς του μεγαλομανούς γείτονα και των δυνάμεων που τον στηρίζουν
- Να στηρίξουμε τον Πρωθυπουργό και την κυβέρνηση στην εξελικτική της πορεία για ένα σοβαρό και σύγχρονο κράτος
Γιατί, εάν κάποιος δεν το έχουν καταλάβει να το πω ξεκάθαρα:

Είχαμε φτάσει στο χείλος του γκρεμού και η προσπάθεια που απαιτείται να γίνει, λαμβανομένης υπόψη και της ατυχούς συγκυρίας της πανδημίας, πρέπει να είναι τεράστια

19

ΟΙ ΔΙΑΧΩΡΙΣΤΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ!

Το 2001 σ' ΕΝΑ ΝΗΣΙ των Κυκλάδων, υπήρχε ένας αεικίνητος Δήμαρχος, ο οποίος ήταν κυρίαρχος του πολιτικού σκηνικού και κομματικά προσκείμενος στις «δημοκρατικές δυνάμεις» της σοσιαλαριστεράς.

Τον ίδιο χρονικό διάστημα, στο νησί υπηρετούσε ένας ιδιαίτερα δημοφιλής Λιμενάρχης, αγαπητός, τόσο στους κατοίκους του νησιού, όσο και στους συναδέλφους του, προϊσταμένους και υφισταμένους, για τον αδαμάντινο χαρακτήρα του, την ικανότητα του να λύνει προβλήματα, την εξαιρετική του διάθεση και το αστείρευτο κέφι του.

Οι σχέσεις Δημάρχου και Λιμενάρχη ήταν αγαστές και ουδέποτε δημιουργήθηκε το παραμικρό, που να σκιάσει το εξαιρετικό τους επίπεδο. Ήταν όμως γνωστό, ότι ο Λιμενάρχης, πολιτικά ήταν αντίθετος με τον Δήμαρχο. Βέβαια αυτό δεν εμπόδιζε τον Δήμαρχο να αγκαλιάζει τον Λιμενάρχη και να του χτυπά φιλικά στην πλάτη. Άλλωστε η δημοκρατία σέβεται τη διαφορετικότητα. Σωστά;

Τα χρόνια πέρασαν, ο Δήμαρχος, συνάντησε στον δρόμο του τον αρχηγό κόμματος της σοσιαλαριστεράς και μέσω των ψηφοδελτίων του, βρέθηκε στην κεντρική πολιτική σκηνή και ακολούθως, ως προβεβλημένο στέλεχος της ηγετικής ομά-

δας, έγινε Υπουργός και συμμετείχε στον διοικητικό πυρήνα άσκησης της εξουσίας.

Ο Λιμενάρχης, σε αναγνώριση του σπουδαίου έργου του, μετακινήθηκε σ' ένα από τα σπουδαιότερα λιμάνια της χώρας, με πολύ μεγάλες υποχρεώσεις και λεπτές ισορροπίες, όπου επίσης συνέχισε το επιτυχημένο έργο του, χαίροντας της εκτίμησης όλων των εμπλεκόμενων, φορέων και προσωπικού.

Την περίοδο αυτή, ο Λιμενάρχης, φέροντας τον βαθμό του Αρχιπλοίαρχου κρινόταν για τη παραπέρα πορεία του στο Λιμενικό. Οι κρίσεις, σαφώς γίνονται από την ηγεσία του Σώματος, όμως ο ρόλος της πολιτικής ηγεσίας είναι καταλυτικός αλλά και θεσμικός. Ένας κοινός νους θα υπέθετε ότι ο Υπουργός, ο πρώην Δήμαρχος, με την τόσο καλή σχέση που είχε με τον πρώην Λιμενάρχη του νησιού του, θα συνηγορούσε για την παραπέρα, τουλάχιστον, παραμονή στο Σώμα, αν όχι για την προαγωγή του, εφόσον διέθετε όλα τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για να γίνει αυτό, αξιοκρατικά και μόνον. Αμ δε! Ο Υπουργός έδωσε το πράσινο φως στην αποστράτευση του Λιμενάρχη, που είχε τη φιλοδοξία, ο μωρός, επειδή ήταν επαγγελματίας, επιτυχημένος, αποτελεσματικός, δημοφιλής, να ανεβεί ακόμα στην ιεραρχία, ενώ δεν είχε το κυριότερο προσόν, την σοσιαλαριστερά. Ήταν στην αντίπερα όχθη, ήταν εχθρός.

Θα αναρωτηθείτε γιατί τα γράφω όλα αυτά; Ποιος είναι ο λόγος; Εντάξει, αλλά μερικές φορές με τρελαίνει η υποκρισία, η διγλωσσία, ο καιροσκοπισμός και η αβελτηρία των ανθρώπων που για χάρη της στρεβλής πολιτικής λειτουργίας δεν έχουν ούτε ιερό, ούτε όσιο. Σε κάποια από τις τελευταίες συνεδριάσεις της Βουλής, με την ευκαιρία της συζήτησης

ενός νομοσχεδίου, ο ίδιος αυτός άνθρωπος, από τα έδρανα της καθαρής αριστεράς πλέον, σπηλίτευε και κατηγορούσε τη ΝΔ, που κομματικοποίησε τις ΕΔ. Αυτός, που αποστράτευσε έναν άριστο επαγγελματία, επειδή δεν ήταν ομοϊδεάτης του.

Πριν λίγες ημέρες, διάβασα τη συνέντευξη ενός εξαιρετικού ανθρώπου της τέχνης, δηλωμένου μη αριστερού, ο οποίος είπε το εξής εκπληκτικό:

«Αυτό που είμαι εγώ εντάσσει κι αυτό που είναι ένας αριστερός. Αυτό που είναι ένας αριστερός δεν εντάσσει αυτό που είμαι εγώ. Ο αριστερός δεν έχει χώρο μέσα του, για κάποιον που δεν είναι αριστερός. Γιατί σύμφωνα με το μυαλό ενός φανατικού ή είσαι αριστερός ή φασίστας, δεν υπάρχει κάτι άλλο».

Αυτή λοιπόν η έλλειψη χώρου για κάποιον που δεν είναι αριστερός, εξηγεί τη συμπεριφορά του κυρίου Υπουργού προς τον Λιμενάρχη, εξηγεί το μένος της αριστεράς για οτιδήποτε μη αριστερό.

Είναι αυτοί που κατέχουν την αλήθεια και μόνον αυτοί.

Οι άλλοι, είναι οι απέναντι, οι εχθροί.

Δυστυχώς οι διαχωριστικές γραμμές της αριστεράς έχουν χαραχτεί στα γονίδια τους.

Κι ούτε πρόκειται να αλλάξουν!

20

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΑΛΩΤΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Ο ΧΑΜΟΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ανθρώπου είναι αναμφίβολα ένα πολύ λυπηρό γεγονός. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες, εβλήθη και κατέληξε ο νεαρός ρομά, πριν λίγες ημέρες, έχουν πάρει το δρόμο της δικαιοσύνης.

Με αυτήν την αφορμή καταθέτω ορισμένα σχόλια και προβληματισμούς μου:

- Η εικόνα των αστυνομικών να οδηγούνται με χειροπέδες στον ανακριτή, με τις κατηγορίες της ανθρωποκτονίας με ενδεχόμενο δόλο, της απόπειρας ανθρωποκτονίας και της παράβασης της νομοθεσίας περί όπλων, με κάνει ιδιαίτερα σκεπτικό για τον ρόλο που επιθυμούμε να έχει η αστυνομία. Θέλουμε ένα αστυνομικό σώμα παρατηρητή, καταγραφέα, των έκνομων δραστηριοτήτων, ή ένα εκπαιδευμένο σώμα, υπερασπιστή της ζωής και της παρουσίας των πολιτών; Η επιχειρησιακή αντιμετώπιση τέτοιων περιστατικών, απαιτεί κωδικοποίηση ενεργειών οι οποίες, να εξασφαλίζουν τους αστυνομικούς τόσο για τη χρήση βίας, όσο και για τη χρήση των όπλων και οι οποίες να ακολουθούνται κατά γράμμα.
- Η εκ των υστέρων και εκ του ασφαλούς, απ' τα γραφεία και τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, κρίση των ενεργειών

των εμπλεκομένων, είναι απλή και εύκολη. Οι ενέργειες όμως στο πεδίο, όπου δεν ξέρεις τι έχεις να αντιμετωπίσεις, αν θα βληθείς, πόσοι θα είναι, τι σκοπό έχουν και πως θα το κάνουν, με την αδρεναλίνη να πηγαίνει στα ύψη, είναι άλλο πράγμα, που μόνο όσοι το έχουν ζήσει, μπορούν να καταλάβουν. Ας είμαστε περισσότερο εγκρατείς και προσεκτικοί στις κρίσεις μας.

- Σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση των ευάλωτων ομάδων, όπως οι ρομά και οι λαθρομετανάστες, ουδεμία διάκριση.

Έχει αποδειχθεί ότι, η όποια επεικής αντιμετώπιση, λόγω της ιδιαιτερότητας τους, φέρνει με σιγουριά, την ασυδοσία και την πλήρη περιφρόνηση του δικαίου, με παραπέρα αγανάκτηση του πληπτόμενων και σύννομων πολιτών.

- Στον αντίποδα, η όποια στοχοποίηση των ανθρώπων αυτών, λόγω καταγωγής ή κατάστασης, είναι απαράδεκτη.

Όλοι οι ημεδαποί, αλλά και οι αλλοδαποί, εντός της ελληνικής επικράτειας, είναι ίσοι έναντι του νόμου.

Συμπερασματικά, ο τρόπος με τον οποίο η πολιτεία, τα τελευταία χρόνια, επιχειρεί να αντιμετωπίσει την διαμορφούμενη κατάσταση σε σχέση με ευάλωτες ομάδες, όπως οι ρομά ή οι λαθρομετανάστες, φοβούμαι ότι οδηγεί σε επιχειρησιακό ευνουχισμό και αυτοαναίρεση του ρόλου της, σε σχέση με την ασφάλεια και την προστασία του πολίτη.

21

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

ΑΘΗΝΑ, ΤΡΙΤΗ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1989, ΩΡΑ 07.58....

Στην οδό Ομήρου στο Κολωνάκι, ένα μαύρο αυτοκίνητο σταματά στον αριθμό 35. Από μέσα βγαίνει ένας άνδρας μέσης ηλικίας και με γοργά βήματα κατευθύνεται στην είσοδο του κτιρίου. Κοντοστέκεται, βλέποντας δυο κυρίες να μπαίνουν στο ασανσέρ. Μόλις η πόρτα του ασανσέρ κλείνει, από τις σκάλες και από πίσω, πετάγονται τρεις άντρες και, σχεδόν εξ επαφής, τον πυροβολούν τέσσερις φορές. Λίγες ώρες μετά, ο βουλευτής Ευρυτανίας της Ν.Δ. Παύλος Μπακογιάννης, θα αφήσει τη τελευταία του πνοή στον Ευαγγελισμό, χτυπημένος άναδρα από τους εκτελεστές της 17 Νοέμβρη.

Ο Παύλος Μπακογιάννης ήταν γιος ιερέα από το Καρπενήσι. Απόφοιτος της Παντείου και του Πανεπιστημίου του Μονάχου, με ειδίκευση στις Πολιτικές Επιστήμες, εργάστηκε ως δημοσιογράφος και διευθυντής του ελληνικού προγράμματος, στη Deutsche Welle. Ανακηρύχθηκε διδάκτωρ Πολιτικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, όπου δίδαξε Πολιτικές Επιστήμες και Δημοσιογραφία. Ανέπτυξε πλούσια πολιτικοκοινωνική και αντιδικτατορική δράση, αποτελώντας σημαντικό πυρήνα αντίστασης στο εξωτερικό, κατά του χουντικού καθεστώτος.

Το 1974 επέστρεψε στην Ελλάδα και εργάστηκε στο Βήμα, μέχρι την είσοδο του στη πολιτική το 1985 και την εκλογή του ως βουλευτή Ευρυτανίας το 1989. Άνθρωπος χαμηλών τόνων, συναινετικός, οπαδός της εθνικής συμφιλίωσης, έχαιρε εκτίμησης, στον χώρο της αριστεράς και ήταν από τους πρωτεργάτες του σχηματισμού της κυβέρνησης του 1989.

Η 17 Νοέμβρη, από την άλλη, ήταν μια τρομοκρατική οργάνωση ανθρώπων που ενώ επικαλούνταν την ακραία αριστερή ιδεολογία, επί της ουσίας ήταν μια εγκληματική οργάνωση, που από το 1975 ζούσαν από ληστείες και εκτελούσαν όσους οι ίδιοι θεωρούσαν ενόχους για «εγκλήματα κατά του λαού».

Η προσφορά τους στην κοινωνία; Βομβιστικές επιθέσεις, ληστείες τραπεζών και 23 δολοφονίες !

Αλήθεια, στο όνομα ποιας ιδεολογίας κόβει κανείς το νήμα της ανθρώπινης ζωής; Γιατί να έχουν δίκιο οι μεν και όχι οι δε; Με ποιο κριτήριο και υπό ποία ιδιότητα επιλέγει κανείς ποιος θα πεθάνει και ποιος θα ζήσει; Τι έχουν να πουν στη μάνα του Θάνου Αξαρλιάν, της «παράπλευρης απώλειας» της εγκληματικής τους δράσης;

Οι αστυφύλακες, που εκτελούσαν υπηρεσία ήσαν εχθροί του λαϊκού κινήματος;

Ή, μήπως, ήταν εχθρός του λαού ο Παύλος Μπακογιάννης, επειδή είχε την αντίληψη ότι η Ελλάδα, για να πάει μπροστά, έπρεπε να αφήσει πίσω τις τυφλές και αδιέξοδες ιδεολογικές συγκρούσεις και διαφορές του παρελθόντος και να πορευθεί με ενότητα και σταθερότητα στον δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου; Και αυτό το «έγκλημά» του ήταν τόσο μεγάλο, ώστε να αξίζει να στερηθούν τα παιδιά του, στην πιο ευαίσθητη ηλικία, τον πατέρα τους;

Η δολοφονία του Μπακογιάννη ήταν και το μοιραίο τους

λάθος. Διότι η κατακραυγή της άδικης εκτέλεσης, έστρεψε εναντίον τους την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Τα μέλη της 17 Νοέμβρη συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στην Δικαιοσύνη. Καταδικάστηκαν και φυλακίστηκαν.

Σε πολλές περιπτώσεις, έχω αναρωτηθεί αν η, ισόβια κάθειρξη, που, στην πράξη, μετατρέπεται σε πολυετή φυλάκιση, είναι η ποινή, που αρμόζει ως δίκαιη τιμωρία σε ιδιαίζοντως ειδεχθείς πράξεις. Πολύ περισσότερο, όταν τελούνται από συγγονούς εγκληματίες, με πλήρη συνείδηση τωνπρατομένων τους, χωρίς την παραμικρή πρόθεση μετανοίας και, συνεπώς, χωρίς την παραμικρή πιθανότητα σωφρονισμού και επανένταξής τους ως υγιών στοιχείων στο κοινωνικό σύνολο.

Το τραγικό είναι ότι όταν, στην πορεία των πραγμάτων, κακή τη τύχη, έρχεται στην εξουσία ένα αριστερό κόμμα σαν τον ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να δει κανείς, τον κατά συρροή και αμετανόητο δολοφόνο Κουφοντίνα, να κόβει βόλτες στο Μοναστηράκι, στα μέρη όπου, για χάρη της «λαϊκής του επανάστασης», θέριζε τις ζωές ανθρώπων, χλευάζοντας τη μεγαλόθυμη δικαιοσύνη της δημοκρατίας που δεν αναγνωρίζει, ή να κάνει το «αγροτικό του» στις φυλακές Κασσαβέτειας για να προσφέρει στην ελληνική γεωργία.

...Και να γράφει βιβλία, γιατί, γεννήθηκε 17 Νοέμβρη!

Την ίδια στιγμή, που το μόνο που απομένει στους γονείς και τα παιδιά των δολοφονημένων θυμάτων του, είναι να βλέπουν φωτογραφίες και να ανακαλούν μνήμες των αγαπημένων τους ανθρώπων, που χάθηκαν για πάντα, σφάγια στο βωμό των «επαναστατικών» μαρξιστικών αντιλήψεων εγκληματιών του κοινού ποινικού δικαίου...

Πώς να το δεχτείς αυτό;

Δεν είναι πολύ άδικο;

22

ΓΕΛΕΜΠΟΥΡΔΕΖΟΙ, ΠΑΥΣΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΝΕΝΕΚΟΙ!

ΓΕΛΕΜΠΟΥΡΔΕΖΟΣ: Ναύαρχος στην ταινία της Φίνος Φιλμ, «Δεσποινίς Διευθυντής» της γνωστής ναυτικής οικογενείας των Γελεμπουρδέζων. Παραθέτω τον διάλογο, μεταξύ των ηθοποιών Νικολαΐδη και Παπαγιαννόπουλου, ο πρώτος ναύαρχος κι ο δεύτερος, ο πατέρας της Διευθυντού Βασιλείου (Καρέζη):

- Ναύαρχος Γελεμπουρδέζος
- Γελεμπουρδέζος; Ναυτικό όνομα, πολύ γνωστό...
- (με καμάρι) Κάτι κάναμε και μεις για το Ναυτικό...
- Ναι, ναι. Δε μου λέτε, έναν Γελεμπουρδέζο, αντιπλοίαρχο, που κόλλησε το καράβι, προ ετών, στον Ισθμό, τι τον έχετε;
- (ενοχλημένος) Υπερβολές του κιτρίνου τύπου...

Η περσόνα του «Γελεμπουρδέζου», αν και είχε δημιουργηθεί το 1964, παραμένει διαχρονική. Είναι ο ναύαρχος του γλυκού νερού, που αν και έχει διωχθεί από το Πολεμικό Ναυτικό, λόγω ανικανότητας, εν τούτοις, κυκλοφορεί σαν φουσκωμένο παγώνι, έχει οικονομική άνεση, είναι πρόεδρος σε κατασκευαστική εταιρεία κι έχει πολλούς φίλους στην υψηλή κοινωνία. Είναι μια καρικατούρα Ναυάρχου, που όσοι τον παίρνουν στα σοβαρά μετανιώνουν, ενώ ο ίδιος χωρίς κανένα πρόβλημα, κινείται και μετακινείται, από το ένα πεδίο στο άλλο, από τον ένα στόχο στο δεύτερο, προσβλέποντας

στα όποια κέρδη και αν κάποιος τον φτύσει, ψιχάλα θα πει ότι είναι και όχι ροχάλα.

Παυσανίας: Στρατηγός της Σπάρτης (570 – 510 π.Χ.). Μετά το θρίαμβό του στις Πλαταιές, εστάλη από τους Σπαρτιάτες να απελευθερώσει ελληνικές πόλεις της Κύπρου και του Ελλήσποντου που είχαν καταλάβει οι Πέρσες. Φαίνεται πως κάποια στιγμή, άρχισε να τον γοπιεύει η περσική χλιδή, και άρχισε να επικοινωνεί με τον Ξέρξη. Ανακλήθηκε, δικάστηκε και αθωώθηκε, λόγω έλλειψης επαρκών στοιχείων, αλλά οι Θηβαίοι, αποφάσισαν να τον εκτελέσουν. Απεβίωσε, λόγω αστίας, εντός του Ναού της Αθηνάς, όπου είχε καταφύγει, όταν η είσοδος του ναού χτίστηκε απ' τους Θηβαίους.

Νενέκος: Ο Δημήτριος Νενέκος ήταν οπλαρχηγός το 1821 στην περιοχή της Πελοποννήσου και της Δυτικής Στερεάς. Ξαν ήρθε ο Ιμπραήμ Πασάς, εκτός από τα όπλα χρησιμοποίησε και την εξαγορά. Έτσι λοιπόν ο Νενέκος και εξαιτίας της αντιζηλίας που είχε με τον Βασ. Πετμεζά, οπλαρχηγό κι αργότερα, βουλευτή και γερουσιαστή, αποφάσισε να προσκυνήσει και αυτομόλησε. Αγwonίστηκε στο πλευρό του Ιμπραήμ και μάλιστα ο Σουλτάνος τον ονόμασε Μπέη! Μετά το σύνθημα του Κολοκοιτώνη, «Φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους», συγγενικό του πρόσωπο τον δολοφόνησε

Το τελευταίο χρονικό διάστημα φοριέται πολύ ο τύπος του «Γελεμπουρδέζου». Και ενώ από τη μία πλευρά αντιμετωπίζονται οι μιμητές του, ως πρόσωπα σοβαρά και ικανά και, ως εκ τούτου, εξαιρείται η προσφορά τους, από την άλλη πλευρά, αντιμετωπίζονται περίπου ως Παυσανίες ή Νενέκοι.

Στην πρόσφατη εκδοχή του, οι ακραίοι χαρακτηρισμοί που είδαν το φως της δημοσιότητας ήταν εξόχως υποκριτικοί: η

μισή κοινοβουλευτική ομάδα της αξιωματικής αντιπολίτευσης έχει συγκροτηθεί από μεταγραφές τέτοιου τύπου. Πέραν τούτου, δεν χρειάζεται και μεγάλη σοφία για να καταλάβει κανείς, ότι οι σφοδρές αντιδράσεις εναντίον των δύστυχων «Γελεμπουρδέζων», διόλου αθώες και αυθόρμητες ήταν. Τουναντίον, ήταν προσχεδιασμένες για να τους βγάλουν από τη μέση και να εξυπηρετηθεί έτσι η επίτευξη συγκεκριμένων πολιτικών στόχων. Προβοκατόρικες μέθοδοι. οι οποίες χρησιμοποιούνται κατά κόρον, παλαιόθεν και χαρακτηρίζουν τον χώρο από τον οποίο προέρχονται. Από την άλλη, οι προσκλήσεις της Κυβέρνησης, μπορεί να ήταν κινήσεις καλής προαίρεσης και προς την κατεύθυνση της συναίνεσης, εκ του αποτελέσματος, όμως, απεδείχθησαν ουτοπικές και πολιτικά απλοϊκές.

Όσο για τους περιφερόμενους και περιπλανώμενους, Γελεμπουρδέζους της πολιτικής, πάντοτε υπήρχαν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν.

Άλλωστε, δεν φταιν αυτοί, τέτοια είναι η φύση τους!

23

Ο ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ, ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΙ

Ο ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ ΕΧΕΙ ΕΙΣΒΑΛΛΕΙ ΠΙΑ ΣΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΛΛΑΞΕ ΜΕ ΤΡΟΠΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ. Για τις καταστροφικές συνέπειες του κορωνοϊού, που απειλεί την ανθρωπότητα, αλλά και την παγκόσμια οικονομία, ακούμε κάθε μέρα και από όλους, ειδικούς ή άσχετους. Προσωπικά δεν είμαι ούτε ειδικός ούτε και σχετικός, ό,τι ακούμε όλοι, ακούω κι εγώ κι όσο μπορώ, ως υπεύθυνος πολίτης, ενημερώνομαι. Ήθελα όμως να μοιραστώ κάποιες σκέψεις με αφορμή τον ιό και τις αντιδράσεις.

Ως κράτος, ο πρωθυπουργός και η κυβέρνηση ενήργησαν με ταχύτητα, αποφασιστικότητα και υπευθυνότητα. Για άλλη μια φορά, η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Η αντιμετώπιση της ασύμμετρης αυτής απειλής, ήταν υποδειγματική.

Έγκαιρα μέτρα, κατάλληλοι άνθρωποι, υπεύθυνη ενημέρωση. Στήριξη του κρατικού μηχανισμού, των επιχειρήσεων αλλά και των πολιτών. Φυσικά και έχουμε πολύ δρόμο ακόμα, αλλά η μέχρι τώρα πορεία, μας κάνει αισιόδοξους, ότι θα βγούμε νικητές. Το σπουδαίο του μέχρι τώρα επιτεύγματος, φαίνεται όταν παρακολουθούμε χώρες με πολύ ισχυρότερες οικονομίες και καλύτερες κρατικές δομές, να έχουν καταρρεύ-

σει και να αδυνατούν να αντιμετωπίσουν την πρωτόγνωρη αυτή κατάσταση.

Ως λαός, αιφνιδιαστήκαμε στην αρχή, όμως πολύ γρήγορα, αντιληφθήκαμε το ασυνήθιστο και το επικίνδυνο της εξέλιξης και συμμορφωθήκαμε στις επιταγές των ιθυνόντων. Η ατομική μας ευθύνη, γενικά, απεδείχθη σε υψηλό βαθμό, με αποτέλεσμα, μέχρι τώρα, να έχουμε πάει πολύ καλά. Θα επισημάνω όμως, ότι υπάρχει ένα ποσοστό πολιτών, που αγνοούν, υποτιμούν ή «χλευάζουν», τόσο τα μέτρα όσο και τον ίδιο τον ιό.

Σε αυτούς τους συμπολίτες ας κατευθυνθεί η προσπάθεια όλων μας, στην ευρύτερη οικογένειά μας, στο κοινωνικό περιβάλλον, έτσι ώστε να αντιληφθούν, ότι το θέμα δεν είναι μόνον η προσωπική τους επιβίωση, αλλά η ευθύνη τους έναντι των άλλων, προγόνων, απογόνων και κοινωνικού περιγύρου. Ας κοιτάξουν την Ιταλία, την Ισπανία και την «υπερφίαλη» Αγγλία του Μπόρις Τζόνσον. Ο σκοπός μας είναι να καθυστερήσει η εξάπλωση του ιού, να υπάρχει μια αναλογική διασπορά στον χρόνο, προκειμένου το σύστημα υγείας να μπορέσει να ανταποκριθεί. Μέχρι τώρα το καταφέρνουμε κι η προσπάθεια συνεχίζεται.

Κάποιοι βέβαια, μόνον ευχαριστημένοι δεν είναι, που η κυβέρνηση και ο κρατικός μηχανισμός ανταπεξέρχεται και παρατηρούμε μια δυσκοιλιότητα και μία δυσανεξία στην αποδοχή των μέτρων. Βλέπετε το να ποντάρεις στη δυστυχία και την καταστροφή, είναι πιο ενδιαφέρον και κομματικά πλέον εκμεταλλεύσιμο.

Απ' την άλλη όμως, δεν αντιλαμβάνονται ότι ο λαός έχει διαμορφώσει άποψη και έχει βγάλει τα συμπεράσματά του

για όλους. Ας μην τζογάρουν συνεπώς στην αποτυχία και την καταστροφή, γιατί το πολιτικό τους μέλλον δεν θα είναι ανθηρό. Μένοντας, λοιπόν, στο σπίτι, ας σκεφτούμε ότι «ουδέν κακόν αμιγές καλού».

Ας εκμεταλλευτούμε τον χρόνο που δεν είχαμε μέχρι τώρα, κυνηγώντας την καθημερινότητα κι ας επικοινωνήσουμε με τους αγαπημένους μας ανθρώπους. Προσωπικοί και οικογενειακοί απολογισμοί, ισολογισμοί, διαλογισμοί και σχεδιασμοί, ας μας απασχολήσουν. Σύζυγοι, σύντροφοι, γονείς, παιδιά, ας πάρουν τον χρόνο μας και το ενδιαφέρον μας. Μαστορέματα, καθαρισμοί, μετατροπές, παιχνίδια με τα παιδιά μας, επανλήψεις σε μαθήματα, διαβάσματα βιβλίων, παρακολουθήσεις ταινιών, ας μπουκ στην καθημερινή μας πλέον «καραντίνα». Κι ας οπλιστούμε με θάρρος και κουράγιο για την επόμενη μέρα. Γιατί η επόμενη μέρα, θα έρθει και θα απαιτεί περισσότερη προσπάθεια, για να αρθούν οι συνέπειες του απεχθούς κορωνοϊού. Για να συνεχίσουμε την προσπάθεια ανάταξης της χώρας.

Γιατί εμείς οι Έλληνες, δεν το βάζουμε κάτω. Γιατί εμείς οι Έλληνες, έχουμε αντισώματα σε κάθε είδους κορωνοϊούς. Θα αντέξουμε και θα προχωρήσουμε σε πείσμα απάντων: κορωνοϊού και «κορωνοϊοθελπτών», Τούρκων και τουρκολάγων, συνωμοτών και συνωμοσιολόγων, φίλων και εχθρών.

Μένουμε σπίτι λοιπόν, για να έχουμε την υγεία μας.

24

ΝΥΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΓΩΝ!

ΚΗΦΙΣΙΑ, 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940, ΩΡΑ 03.00. Ο Πρέσβης της Ιταλίας στην Ελλάδα Emanuele Grazzi επισκέπτεται τον Πρωθυπουργό Ιωάννη Μεταξά στην κατοικία του και του επιδίδει τηλεσίγραφο του Μουσσολίνι, με το οποίο η Ιταλία απαιτούσε, την ελεύθερη διέλευση του Ιταλικού στρατού από την Ελληνοαλβανική μεθόριο και την άδεια να καταλάβει στρατηγικά σημεία της Ελλάδας.

Η απάντηση του Έλληνα Πρωθυπουργού άμεση και κατηγορηματική: *Allors, c'est la guerre!* (Έχουμε, λοιπόν, πόλεμο!).

Και ήταν η ίδια απάντηση, που τρεις ώρες αργότερα ακούστηκε βροντερή σε κάθε γωνιά της χώρας από τον ελληνικό λαό, με μια λέξη: ΟΧΙ!

Η προτροπή «Νύν υπέρ πάντων ὁ ἀγών!» έγινε αμέσως πράξη.

Στους σιδηροδρομικούς σταθμούς, τα τραίνα αναχωρούσαν γεμάτα με φαντάρους, που πήγαιναν στο μέτωπο να πολεμήσουν με το χαμόγελο στα χείλη, με ενθουσιασμό και αποφασιστικότητα, σαν να πήγαιναν σε γιορτή.

Και εκεί επάνω, στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας με τόλμη και αρετή και με το ίδιο τους το αίμα, έγραψαν χρυσές σελίδες δόξας. Κορυτσά, Πόγραδετς, Άγιοι Σαράντα,

Αργυρόκαστρο, Χιμάρα... Οι πόλεις της Βορείου Ηπείρου έπεφταν η μια μετά την άλλη, υποκύπτοντας στην ορμητικότητα του ελληνικού στρατού. Οι έξι μήνες της εποποιίας του Αλβανικού μετώπου ήταν ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Η μικρή Ελλάδα είχε καταφέρει το πρώτο μεγάλο πλήγμα στις άπυπτες, έως τότε Δυνάμεις του Άξονα. Η Ευρώπη και ο κόσμος ολόκληρος παρακολουθούσε με κομμένη την ανάσα το ελληνικό θαύμα.

Η προεπιστράτευση, που είχε αρχίσει, ήδη από τον Αύγουστο του 1940, αμέσως μετά τον τορπιλισμό της Έλλης, συνετέλεσε, ώστε να αναχαιτισθεί αμέσως ο εχθρός στα σύνορα, δίνοντας παράλληλα το αναγκαίο χρονικό περιθώριο, για γενική επιστράτευση στο εσωτερικό της χώρας.

Με μια σειρά από οχυρά, με πιο γνωστό το ηρωικό Ρούπελ, η Γραμμή Μεταξά είχε γίνει τόσο ισχυρή, ώστε να χαρακτηριστεί από τους ίδιους τους Γερμανούς ανώτερη ακόμη και από την περιβόητη Γραμμή Μαζινό.

Στην ιστορία κατεγράφη ότι, η επί έξι μήνες νικηφόρα πορεία των Ελλήνων, επηρέασε την έκβαση ολόκληρου του πολέμου, καθώς υποχρέωσε τους Γερμανούς να αναβάλουν την επίθεση κατά της Σοβιετικής Ένωσης, προκειμένου να βοηθήσουν τους συμμάχους τους Ιταλούς, που έχαναν τον πόλεμο με την Ελλάδα. Η καθυστερημένη επίθεση τον Ιούνιο του 1941, ενέπλεξε τις γερμανικές δυνάμεις στις σκληρές συνθήκες του ρωσικού χειμώνα, με αποτέλεσμα την ήττα τους στη Μάχη της Μόσχας.

Έχουμε την παγκόσμια πρωτοτυπία να είμαστε ο μόνος λαός, που δεν γιορτάζει την απελευθέρωσή του από τις δυνάμεις κατοχής αλλά την είσοδό του στον πόλεμο! Το ΟΧΙ των

Ελλήνων και της ηγεσίας του, ήταν η καθαρή και αδιαπραγμάτευτη άρνηση της άνευ όρων παράδοσης της εδαφικής μας κυριαρχίας σε ξένη επιβουλή.

Κοντολογίς, η εθνική επιτυχία του νικηφόρου πολέμου με τους Ιταλούς οφείλονταν στη σύμπνοια της πολιτικής ηγεσίας και του λαού στην αντιμετώπιση της επίθεσης. Και κόστισε πολύ, σε αίμα και σε αγώνες, πράγμα που αναγνωρίστηκε από την παγκόσμια κοινότητα, όπως άλλωστε επιβεβαίωσε ο Winston Churchill με την περίφημη δήλωση:

«Του λοιπού δεν θα λέγεται ότι οι Έλληνες πολεμούν ως ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν ως Έλληνες.»

Αναγνωρίστηκε ακόμα και από τους Ρώσους, όπως μετέδωσε ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Μόσχας: «Επολεμήσατε άοπλοι εναντίον πανόπλων και ενικήσατε. Μικροί εναντίον μεγάλων και επικρατήσατε. Δεν ήτο δυνατόν να γίνει άλλως, διότι είσθε Έλληνες. Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι σας ευγνωμονούμε.»

Σήμερα, 80 χρόνια μετά, η πατρίδα μας απειλείται και πάλι.

Και μπορεί ο κόσμος, η Ευρώπη, οι συμμαχίες, οι ισορροπίες να έχουν αλλάξει. Εμείς, όμως, οι Έλληνες είμαστε παιδιά εκείνων των ηρώων που έγραψαν το έπος του '40. Εμείς οι Έλληνες ερχόμαστε από πολύ μακριά και κουβαλάμε βαρύ φορτίο, την ιστορία αιώνων.

Έχουμε, συνεπώς, διττή ιερή υποχρέωση, η μία στους προγόνους μας να φανούμε αντάξιοί τους και η άλλη στους απογόνους μας, να μην παραδώσουμε ούτε σπιθαμή λιγότερη Ελλάδα.

Και οι πάντες να είναι βέβαιοι ότι, αν οι περιστάσεις το

απαιτήσουν και πάλι, θα είμαστε επί των επάλξεων έτοιμοι, να πούμε ξανά το νέο μεγάλο «ΟΧΙ»!

Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά...

Γιατί είμαστε Έλληνες!

25

ΤΟ ΟΧΙ ΤΟΥ '40 ΚΙ ΕΜΕΙΣ

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΤΕΤΟΙΕΣ ΜΕΡΕΣ Ο Ελληνισμός τιμά και πολύ ορθά, την εποποιία του 1940, με εκδηλώσεις, πανηγυρικούς και παρελάσεις. Το ΟΧΙ, διαχρονικά, εκφράζει τη διάθεση της αντίστασης αλλά και της θυσίας, της προσωπικής και της εθνικής, απέναντι στο πνεύμα του κακού, το οποίο κατά περιόδους παίρνει την μορφή του εχθρού, που θέλει να κατακτήσει το έδαφος μας, ή να υπαρπάξει τους φυσικούς μας πόρους, της ευμάρειας και του ωχαδερφισμού, της οκνηρίας και της απαιδευσίας, του εύκολου κέρδους και της απαξίας της ζωής, της απάτης και της εκμετάλλευσης του ανθρώπου από τον άνθρωπο.

Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, το πνεύμα αντίστασης του ΟΧΙ, θα πρέπει να διαχυθεί και να εκφραστεί:

- Απ' τον πολιτικό κόσμο

Η καλύτερη αντίδραση ως φόρος τιμής στους ήρωες μας είναι ο εξοστρακισμός της δικόνοιας και η ομόνοια των πολιτικών δυνάμεων, τουλάχιστον στα εθνικά θέματα. Προτεραιότητα αποτελεί η Ελλάδα, η πατρίδα μας. Γιατί στην παγκόσμια σκακιέρα, όσες συμμαχίες και να κάνουμε, σε όσους οργανισμούς κι αν συμμετέχουμε, αν εμείς οι Έλληνες δεν βρούμε

κοινό τόπο, τα πράγματα πιθανόν να μην είναι αναστρέψιμα στο μέλλον. Βλέπουμε άλλωστε τον τρόπο που ενεργεί και πως αντιμετωπίζει η ΕΕ την Τουρκία. Με πόση υποκρισία και διστακτικότητα αντιμετωπίζει την επιθετικότητα, τις απειλές και τις προκλήσεις έναντι όχι μόνον της Ελλάδος, αλλά και έναντι κραταιών δυνάμεων, όπως την Γαλλία. Ακόμα θυμάμαι, τα λόγια του αείμνηστου δασκάλου μου, του Σαράντου Καργάκου, ο οποίος έλεγε: «η προδοσία στην ευρωπαϊκή πολιτική είναι πάντα θέμα ημερομηνίας». Περισεύει λοιπόν κανείς;

Οι πολιτικές δυνάμεις θα πρέπει να αλλάξουν, να γίνουν περισσότερο πατριωτικές, να βρουν τον τρόπο να χαράξουν εθνικούς στόχους, να προετοιμάσουν την χώρα και τους Έλληνες, για την ανάταξη της πατρίδας μας οικονομικά, κοινωνικά, στρατιωτικά. Έτσι μόνον θα επιτελέσουν τον ρόλο τους, που είναι η υπηρεσία του ελληνικού λαού και της Ελλάδας.

- Απ' την κυβέρνηση

Η εδαφική μας ακεραιότητα, η προετοιμασία για την αντιμετώπιση των εχθρικών απειλών σε όλα τα επίπεδα, η υπεράσπιση της κυριαρχίας μας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων, στο πνεύμα του ΟΧΙ και της αντίστασης, είναι υποχρέωση και ευθύνη της κυβέρνησης. Και θα πρέπει να πω ότι σήμερα στην χώρα μας, υπάρχει μια σοβαρή και αποφασιστική κυβέρνηση, η οποία προσπαθεί να ανατάξει την χώρα οικονομικά, παρά την ασύμμετρη απειλή της πανδημίας, αλλά και στρατιωτικά, με εξοπλισμούς, που έπρεπε να είχαν προγραμματισθεί προ δεκαετίας τουλάχιστον. Η ενεργοποίηση πλήθους προγραμμάτων, συντήρησης και προμήθειας αμυντικού υλικού, αλλά κυρίως, οι αγορές των πολεμικών αεροσκαφών τύπου ΡΑΦΑΛ

και των φρεγατών ΜΠΕΛΑΡΑ, αλλάζουν τους συσχετισμούς στο Αιγαίο και κάνουν οποιονδήποτε επιβουλέα, να το σκεφθεί πολύ καλά, πριν τολμήσει οτιδήποτε κατά της χώρας μας.

Την ίδια ώρα η κυβέρνηση, έχει καταφέρει εξαιρετικές επιτυχίες σε διπλωματικό επίπεδο, προχωρώντας σε συμφωνίες με χώρες οι οποίες συμβάλλουν στο ψήλωμα του αναστήματος μας, με κορυφαίες τη νέα αμυντική συμφωνία με τις ΗΠΑ και τη ρήτρα αμυντικής συνδρομής με την Γαλλία

Συνεπώς το πνεύμα του ΟΧΙ, εκφράζεται από την σημερινή κυβέρνηση με τον καλύτερο τρόπο.

- Απ' τον πνευματικό κόσμο

Οι πνευματικοί άνθρωποι, είναι κοινά παραδεκτό, ότι αποτελούν τους ταγούς, τους φάρους, που φωτίζουν, για να πορεύεται ο λαός. Οι φάροι αυτοί φαίνεται να έχουν χλοιάσει. Έχουμε την εποποιία του ΟΧΙ του 1940, η οποία θα έπρεπε να είναι σημείο αναφοράς και πηγή έμπνευσης για δημιουργίες, οι οποίες να περάσουν στις νεολαίες, ως παράδειγμα και διδαχή.

Διότι το ΟΧΙ, έχει ιστορική αξία, καθόσον, οι ηρωικές πράξεις και θυσίες του λαού μας, αποτελούν το κύριο παράγοντα της αυτογνωσίας μας, μέσα από την ιστορία και μάλιστα σε μια εποχή που η παγκοσμιοποίηση απειλεί την εθνική υπόσταση κάθε λαού.

Έχει επίσης εκπαιδευτικό περιεχόμενο. Γιατί σε μια εποχή, που κυριαρχεί ο άκρατος ατομισμός και το οικονομικό συμφέρον, η επέτειος, φέρνει στο προσκήνιο, το γενικό καλό, την φιλοπατρία, την θυσία και μεγαλείο του ηρωισμού.

Η 28^η Οκτωβρίου 1940, έχει ακόμα διδακτικό περιεχόμενο. Διδάσκει την αγάπη προς την ελευθερία, την εθνική υπερηφάνεια

τη δικαιοσύνη και την αξιοπρέπεια. Διδάσκει την αξία τη μνήμης. Δεν λησμονούμε τους νεκρούς μας, αυτοί είναι οι σύμμαχοι μας, στον αγώνα της εθνικής επιβίωσης στο διηνεκές. Έπεσαν στα πεδία των μαχών για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι. Η ανάμνησή τους μας δίνει δύναμη, πίστη και θάρρος για την αντιμετώπιση κάθε εχθρικής ενέργειας

Ο πνευματικός κόσμος, χρειάζεται να αφυπνιστεί και να συμμετάσχει ενεργά στη μεταφορά του νοήματος της αντίστασης σε κάθε επίδοχο οικονομικό ή ένοπλο κατακτητή. Δεν ζούμε σε κοινωνία αγέλλων. Χρειάζεται μια νέα εθνεγερσία, στην οποία οι πνευματικοί άνθρωποι θα πρέπει να είναι πρωτοπόροι. Για να αντέξουμε, για να προετοιμαστούμε, για να προχωρήσουμε.

Καταλήγοντας, οι επέτειοι είναι γέφυρες που οι πρόγονοι μας τις έχτισαν, για μπορέσουμε να προχωρήσουμε εμείς στο μέλλον. Αυτές τις γέφυρες δεν πρέπει να τις αφήνουμε, γιατί θα πνιγούμε στα ποτάμια της παγκοσμιοποίησης και του καταναλωτισμού, της πολιτικής σύγχυσης και της απώλειας της ιστορικής συνείδησης.

Κι όπως έλεγε ο Καργάκος:

Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, χρειάζεται στην ψυχή των νέων παιδιών να «φυτέψουμε», ένα Καλπάκι, ένα Ιστίμπεν, ένα Ρούπελ, μια Κάνδανο. Έτσι θα φύγει από πάνω μας η κακομοιριά, που μας τρώει σαν αρχαία σκουριά.

26

Η ΧΑΜΕΝΗ ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ 1821

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ, οι απανταχού της Γης Έλληνες, εορτάζουμε φέτος τα 200 χρόνια από την έναρξη της Επανάστασης του 1821.

Και έχουμε κάθε λόγο να τιμούμε αυτή την επέτειο. Διότι, οι πρόγονοί μας, παρά τα 400 χρόνια σκλαβιάς υπό των Οθωμανών, κατόρθωσαν να διατηρήσουν αναλλοίωτη την εθνική τους συνείδηση. Σε αυτό συνετέλεσαν, οπωσδήποτε, η κοινή γλώσσα και θρησκεία, οι πατροπαράδοτοι θεσμοί και παραδόσεις και η συλλογική μνήμη του κοινού ενδόξου παρελθόντος τους, που έδωσε προίκα στην ανθρωπότητα, τις επιστήμες, τις τέχνες και την Δημοκρατία. Τα στοιχεία αυτά, συστατικά του Έθνους, μαζί με την αγάπη για την Πατρίδα, ως χώρο με ιστορική συνέχεια και τον άσβεστο πόθο για Ελευθερία, επέδρασαν καταλυτικά στους φτωχούς, άοπλους και ανοργάνωτους Έλληνες και, παρά τις όποιες τοπικιστικές αντιπαλότητες, λαός, προεστοί και κλήρος, ξεσπκώθηκαν σύσσωμοι, να αποτινάξουν τον τουρκικό ζυγό. Οι λαμπρές νίκες τους κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, της υπερδύναμης της εποχής, που μαθεύτηκαν σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, προκάλεσαν, αρχικά, τον θαυμασμό και, αργότερα, η Σφαγή της Χίου, την συμπάθεια των

λαών της Ευρώπης. Και την πιο κρίσιμη ώρα του Αγώνα, όταν η διχόνοια και η ιδιοτέλεια έθεσαν σε κίνδυνο, όσα με αγώνες και ποταμούς αίματος είχαν κατακτηθεί, οι Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής, για τους δικούς τους λόγους, έσωσαν την Επανάσταση και έδωσαν την οριστική λύση για την απελευθέρωση των Ελλήνων και την δημιουργία του νεότερου ελληνικού κράτους.

Διακόσια χρόνια μετά, στην ελληνική πραγματικότητα, λίγα στοιχεία μπορεί κανείς να βρει, από εκείνα, που οδήγησαν στο θαύμα της Εθνικής Παλιγγενεσίας.

Η εθνική ομοιογένεια, η κοινή γλώσσα και θρησκεία, που, μέχρι πριν από τριάντα χρόνια, ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά του πληθυσμού της χώρας μας, πλέον, με την ανεξέλεγκτη εισροή αλλοφύλων, αλλοθρήσκων και αλλοεθνών, τείνουν να αλλοιωθούν.

Οι νέοι μας, το μέλλον και η Ελπίδα του τόπου, με ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις, είτε συμμετέχουν χωρίς κρίσιμη δράση στο σημερινό κοινωνικό γίγνεσθαι, είτε παρακολουθούν αμέτοχοι μια μικρή, στρατευμένη, μειοψηφία, κυρίως από τον χώρο της Αριστεράς, να επιδίδεται σε κατά παραγγελία διαμαρτυρίες και σε «παράπλευρες» καταστροφές ταλαίπωρων ιδιοκτητών και μικροεπιχειρηματιών, είτε αποχωρούν μεταναστεύοντας.

Η ελληνική κοινωνία, ταλαιπωρημένη, από την υπερ-δεκαετή οικονομική κρίση και από την πανδημία, μοιάζει αλλοτριωμένη, διχασμένη ανάμεσα σε προβληματισμένους, χειροκροτητές και σε αντιπάλους, ορμώμενους από ταπεινά κίνητρα: άγνοια, ιδεοληψία, ιδιοτέλεια. Η Ελευθερία, για κάποιους, έχει γίνει ταυτόσημη με την αυθαιρεσία και την αναρχία.

Και, κοντά σε όλα αυτά, η κυριαρχία και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα απειλούνται από τον προαιώνιο κακό μας δαίμονα.

Στην κρίσιμη αυτή καμπή, είναι επιτακτική ανάγκη, να ενεργοποιηθεί το ένστικτο επιβίωσης της ελληνικής φυλής και να ανακτήσουμε την χαμένη τιμή της Επανάστασης του 1821.

Η Ιστορία συνηθίζει να επαναλαμβάνεται και αλλοίμονο σε όποιον αγνοεί τα διδάγματά της!

Ας ανατρέξουμε, στα γεγονότα, που καθόρισαν το πεπρωμένο μας και ας τα αποκωδικοποιήσουμε, με απώτερο σκοπό την εκ νέου συνειδητοποίηση του πραγματικού νοήματος της Πατρίδας και της Ελευθερίας. Η διαφύλαξη των στοιχείων, που μάς ορίζουν ως Έθνος και η αγάπη για την Πατρίδα, την Ελευθερία και την Ανεξαρτησία πρέπει να είναι ο διαχρονικός, ο ιερός σκοπός μας. Η ενότητα, η ομοψυχία, η ανιδιοτέλεια και η τόλμη, τα μέσα για την επίτευξή του. Το οφείλουμε στις γενιές που θα έρθουν και σε όλους εκείνους, που με το άγιο αίμα τους, πότισαν το δέντρο της Ελευθερίας μας και χάραξαν ανεξίτηλα τη μοίρα μας!

27

Η ΜΑΝΗ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 21*

ΕΥΧΟΜΑΙ ΣΤΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ, στον εκδότη Νίκο Καλαποθαράκο και στους ανθρώπους της εφημερίδας, να συνεχίσετε και το 2021, να ενημερώνετε τους κατοίκους της Μάνης για τα σημαντικά και τα ενδιαφέροντα και να συμβάλετε, όπως κάνετε χρόνια τώρα, στην αντικειμενική τους πληροφόρηση.

Το 2021 είναι μια πολύ κρίσιμη χρονιά η οποία ταυτόχρονα αποτελεί ορόσημο. Είναι κρίσιμη γιατί όλη η ανθρωπότητα, ανάμεσα τους και η χώρα μας, περιμένει να βγει από τους περιορισμούς της πανδημίας και να ξεκινήσει η πορεία της ανάπτυξης και της κανονικότητας.

Αποτελεί όμως και μια χρονιά ορόσημο γιατί συμπληρώνονται 200 χρόνια από την έναρξη της επανάστασης του 1821, που έφερε την απελευθέρωση στους Έλληνες και την ίδρυση της νέας Ελλάδας

Γι' αυτήν την επέτειο, εμείς οι Μανιάτες δικαιούμαστε να είμαστε ιδιαίτερα υπερήφανοι, αφού πρώτοι ξεκινήσαμε τον ξεσηκωμό του γένους, με την ηγετική μας συμμετοχή στην απελευθέρωση της Καλαμάτας, την 23^η Μαρτίου του 1821,

* Με την ευκαιρία της επετείου των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821.

αλλά και τη παραπέρα αφιέρωση των προγόνων μας στον ιερό αγώνα της απελευθέρωσης της χώρας.

Δεν πρέπει να λησμονηθεί η συμμετοχή των Μανιατών στη μάχη του Βαλτετσίου, όπου με τους λοιπούς Πελοποννήσιους και υπό την αρχηγία του Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, απεφάσισαν να νικήσουν ή να πεθάνουν. Και ενίκησαν, αναγκάζοντας τους Τούρκους να υποχωρήσουν και να κλειστούν στην Τρίπολη, όπου αργότερα μετά από τρίμηνη πολιορκία, παρέδωσαν τη πόλη, κάνοντας το πρώτο μεγάλο βήμα για την απελευθέρωση.

Και βέβαια, όλοι οι ιστορικοί συμφωνούν ότι οι Μανιάτες το 1825 και 1826, κράτησαν ζωντανή την επανάσταση, από την κάθοδο του Ιμπραήμ με τον πολυάριθμο στρατό του. Αν η Μάνη έπεφτε στα χέρια του εχθρού, τη περίοδο εκείνη όπου η επανάσταση ταλανίζονταν από τις εμφύλιες έριδες για τον έλεγχο του νέου κράτους, ο έλεγχος της Πελοποννήσου θα περνούσε στον Ιμπραήμ και η πορεία του απελευθερωτικού αγώνα θα ήταν προδιαγραμμένη, καταλήγοντας στην αποτυχία. Οι μάχες, στην Βέργα, στον Δηρό και στον Πολυάραβο, όχι μόνον έσπασαν το ηθικό των στρατευμάτων του Ιμπραήμ, αλλά έδειξαν στους υπολοίπους Έλληνες ότι οι Αιγύπτιοι δεν ήσαν αήττητοι.

Ο λόγος που θυμίζω τα γεγονότα αυτά, είναι διότι κάποιες φορές, η ιστορία διαστρεβλώνεται από κάποιους προοκειμένου να κατεβάσουν ορισμένους και να ανεβάσουν άλλους

Παραπέρα, θα ήθελα να αναφερθώ στη σημερινή εποχή, όπου η κυριαρχία μας αλλά και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα αμφισβητούνται από τους νεοοθωμανούς της Τουρκίας. Η σημερινή κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μη-

τσοτάκης, με μεθοδικότητα, με αποφασιστικότητα, με σχέδιο, ισχυροποιεί τις συμμαχίες, τις παλιές και τις νέες και κυρίως ενισχύει το στράτευμα αυξάνοντας το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων και αποκτώντας τα κατάλληλα οπλικά συστήματα για να αποτρέψει και να ανατρέψει τα σχέδια των αντιπάλων μας.

Κλείνοντας επιθυμώ να καταστήσω σαφές, ότι για μας τους Μανιάτες, η προσφορά στην πατρίδα ήταν, είναι και θα παραμείνει ύψιστο καθήκον, γιατί είμαστε φτιαγμένοι από τη πέτρα της Μάνης και το αίμα που έχουν δώσει οι πρόγονοι μας για την ελευθερία του γένους μας.

28

ΒΟΥΛΕΥΟΜΕΘΑ Η ΒΟΛΕΥΟΜΕΘΑ;

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ διαφοροποιήσεις βουλευτών της κυβερνητικής παράταξης, σε νομοσχέδιο που προτάθηκε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ήρθε στην επιφάνεια ένα θέμα που κατά καιρούς απασχολεί διακεκριμένους νομικούς, βουλευτές και εκλεκτούς δημοσιογράφους. Είναι ελεύθεροι οι βουλευτές να βουλεύονται, να εκφράζουν τη γνώμη τους και να ψηφίζουν; Σε τι βαθμό; Περιορίζονται από τα κόμματα τους; Υπόκεινται σε λογοδοσία κι αν ναι σε ποιους;

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 60 του ελληνικού Συντάγματος, αποτυπώνεται, σαφώς η αρχή της ελεύθερης εντολής: «Οι βουλευτές έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση.» Απεριόριστο δικαίωμα γνώμης, δηλαδή χωρίς κανένα περιορισμό. Συνεπώς δεν δεσμεύονται, ούτε έναντι των κομμάτων τους, ούτε έναντι των ψηφοφόρων τους. Σύμφωνα, είναι όμως έτσι, ή είναι θεωρητική η έκφραση; Το ίδιο το Σύνταγμα στην παράγραφο 2 του άρθρου 51 ορίζει ότι οι βουλευτές αντιπροσωπεύουν το έθνος και στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 εξηγεί ότι όλες οι εξουσίες (άρα και της Βουλής) πηγάζουν από το λαό.

Δηλαδή ερμηνεύοντας τις συγκεκριμένες διατάξεις του

Συντάγματος, οι βουλευτές βουλεύονται κατά συνείδηση μν, αλλά σύμφωνα με τα συμφέροντα του λαού.

Από την άλλη πλευρά τα κόμματα, στα οποία είναι ενταγμένοι οι Βουλευτές, πολιτεύονται με συγκεκριμένο πρόγραμμα και εκλέγονται για να το εφαρμόσουν. Άρα, οι βουλευτές, δεν μπορούν να διαφοροποιηθούν, εάν και εφόσον το κόμμα είχε πάρει θέση προεκλογικά, καθόσον αυτό, είναι θέμα αξιοπιστίας του πολιτικού οργανισμού, στον οποίο συμμετέχουν. Τι γίνεται όμως όταν το κόμμα ενώ προεκλογικά έχει πάρει θέση για ένα θέμα, στη συνέχεια διαφοροποιείται αλλά και επιβάλλει κομματική πειθαρχία στους βουλευτές του; Ποια είναι η σωστή συμπεριφορά και τι πρέπει να κάνει ο βουλευτής, ως εκπρόσωπος του λαού; Βουλεύεται ελεύθερος ερχόμενος σε αντίθεση με το κόμμα ή βουλεύεται στην κομματική πειθαρχία και στην ηρεμία της συμφωνίας;

Να σημειωθεί ότι στο παρελθόν πολλές φορές οι μν και οι δε συμπεριφορές επέσυραν διαγραφές, έφεραν αποχωρήσεις και ανεξαρτητοποιήσεις, συνδιαλλαγές πέραν του ορθού και νομίμου, εκβιασμούς, πολιτικές συμμαχίες, εχθρότητες και «πολιτικούς πολέμους»

Είναι σίγουρο ότι το να πας κόντρα στο ρεύμα είτε του πολιτικού οργανισμού στον οποίο συμμετέχεις, είτε των ψηφοφόρων σου, είναι πράξη θάρρους, που μπορεί να οδηγήσει προς τη θετική αλλά πιθανώς και προς την αρνητική κατεύθυνση και η οποία μπορεί να αναδείξει τον βουλευτή στην συνείδηση τόσο του πολιτικού κόσμου όσο και των ψηφοφόρων, ομοίως όμως μπορεί και να τον εξαφανίσει.

Προσωπικά θεωρώ, ότι για κάθε, αυτού του είδους, περίπτωση απαιτείται ενδελεχής μελέτη, εκτίμηση της υποχρέωσης

έναντι του κόμματος, της εκπροσώπησης των συμφερόντων του λαού και απόφαση στη βάση της πολιτικής ηθικής και της λαϊκής κυριαρχίας.

Κλείνοντας και απαντώντας στο ερώτημα του τίτλου του κειμένου, επιλέγω το βουλευόμεθα, αφήνοντας κατά μέρος βολές και διαβολές.

29

«ΤΖΑΤΖΙΚΙ ΤΕΛΟΣ, MR PRIME MINISTER!»

«...ΤΑ ΓΛΥΠΤΑ ΑΠΟΚΤΗΘΗΚΑΝ νομίμως από τον λόρδο Έλγιν και ο νόμιμος ιδιοκτήτης τους είναι οι επίτροποι του Βρετανικού Μουσείου». Τάδε έφη Μπόρις Τζόνσον, Πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας, αναφερόμενος στην διεκδίκηση από την χώρα μας των Γλυπτών του Παρθενώνα, σε συνέντευξη του, στην εφημερίδα «ΝΕΑ».

Με την τοποθέτηση Τζόνσον, φαίνεται να μπαίνει ταφόπλακα στις ελπίδες, αλλά και στην πολιτική, που είχε υιοθετηθεί, μέχρι τώρα, για διεκδίκηση των γλυπτών μέσω της διπλωματικής οδού.

Έχει, άραγε, δίκιο ο Βρετανός Πρωθυπουργός; Ας δούμε πώς ξεκίνησαν όλα: Στις αρχές του 19ου αιώνα, ο λόρδος Έλγιν, διορίστηκε ως πρεσβευτής του Ηνωμένου Βασιλείου στην Υψηλή Πύλη της Κωνσταντινούπολης. Από εκεί, επικαλούμενος, δήθεν φερμάνι του Σουλτάνου, που του έδινε το σχετικό δικαίωμα, κατύθυνε μια γιγαντιαία επιχείρηση αρπαγής σημαντικού αριθμού γλυπτών, τα περισσότερα από τα οποία αποσπάστηκαν βάνουσα από τις μετώπες Παρθενώνα και από το Ερεχθείον, προκαλώντας πολλές ζημιές, τόσο στα αρχαία μνημεία, όσο και στα ίδια τα γλυπτά, τα οποία ακολούθως, μετέφερε στην Μεγάλη Βρετανία.

Το 1816, ο Έλγιν πούλησε τα ελληνικά γλυπτά στην βρετα-

νική κυβέρνηση, επικαλούμενος το φερμάνι, το οποίο, πάντως, δεν είδε κανείς ποτέ. Αντ' αυτού, παρουσιάστηκε μια ιταλική μετάφραση κάποιας επίσημης επιστολής, η οποία βρισκόταν στην κατοχή του βρετανού ιστορικού William St. Clair και έκανε λόγο για άδεια κατασκευής εκμαγείων.

Σε αυτήν ακριβώς τη επιστολή – εδώ όλος ο σοβαρός κόσμος γελάει– στηρίζει την νομιμότητα κτήσης των γλυπτών του Παρθενώνα το Βρετανικό Μουσείο!

Τί λέει η διεθνής κοινή γνώμη; Ο διαπρεπής νομικός Τζέφρυ Ρόμπερτσον, δήλωνε προ έτους: *Το Βρετανικό Μουσείο έχει πει ψέματα και μισές αλήθειες. Πρώτα από όλα είπε ψέματα για το φερμάνι, μετά είπε ψέματα για το ότι ο Έλγιν προσπάθησε να διασώσει τα Μάρμαρα από τους Τούρκους, ενώ δεν ήταν καν εκεί (στην Αθήνα) εκείνη την περίοδο»...* Ο ίδιος σε συνέντευξή του είχε χαρακτηρίσει το Βρετανικό Μουσείο τον μεγαλύτερο «κλεπαποδόχο» στον κόσμο.

Το 2018 σημειώθηκε σημαντική εξέλιξη, όταν η Ολομέλεια της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ έλαβε ομόφωνα, κατόπιν ελληνικής πρωτοβουλίας, απόφαση περί “επιστροφής ή απόδοσης πολιτιστικών αγαθών στις χώρες προέλευσης”.

Έρχεται, λοιπόν, κατόπιν όλων αυτών, ο Βρετανός Πρωθυπουργός και μάς λέει: **«Ξεχάστε τα γλυπτά!** Αυτά ανήκουν στο Βρετανικό Μουσείο!» Η απάντηση της Υπουργού Πολιτισμού κ. Μενδώνη στον Βρετανό Πρωθυπουργό, σχετικά με την αληθή διάσταση των γεγονότων, σωστά εδόθη και τον βάζει στην θέση του.

Τι γίνεται όμως, αν οι Βρετανοί δεν είναι διατεθειμένοι να επιστρέψουν οικειοθελώς τα γλυπτά; Πού είναι και το πιο πιθανό, δεδομένου ότι, μια τέτοια παραχώρηση στην Ελλάδα,

θα άνοιγε τον δρόμο για παρόμοιες διεκδικήσεις αρχαιοτήτων και από άλλα κράτη.

Τότε, τον λόγο έχει το Διεθνές Δίκαιο και ο μόνος δρόμος για την Ελλάδα είναι η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, όπως έχει δικαίωμα και όπως προβλέπεται και στο πόρισμα της επιτροπής Ρόμπερτσον – Πάλμερ – Αλαμουντίν του 2014.

Θα ρωτήσει, εύλογα, κανείς: Μα έχει η Ελλάδα ελπίδες να δικαιωθεί στο Διεθνές Δικαστήριο, απέναντι στην Μεγάλη Βρετανία; Πάρα πολλές, είναι η απάντηση, αν ληφθεί υπόψη, ότι το εν λόγω Δικαστήριο, σε παρόμοια υπόθεση της Καμπότζης εναντίον της Ταϊλάνδης, για τον Ναό Preah Vihear στα σύνορα των δύο χωρών, ο οποίος είχε καταληφθεί από την Ταϊλάνδη, με αποτέλεσμα να αφαιρεθούν ορισμένα γλυπτά, δικαίωσε την Καμπότζη, γεγονός που δημιουργεί δικαστικό προηγούμενο υπέρ της ελληνικής πλευράς.

Έχουμε λοιπόν, εξαιρετικές προοπτικές και κανένα λόγο να φοβόμαστε να διεκδικήσουμε αυτά που δικαιωματικά μας ανήκουν. Άλλωστε, στην μακραίωνη ιστορία μας, οι Έλληνες ουδέποτε αδικήσαμε, κλέψαμε, εξαπατήσαμε η υποδουλώσαμε. Πάντα τα δικάια μας διεκδικούσαμε και τα κεκτημένα μας διαφυλάτταμε: την γη των πατέρων μας, την πολιτιστική κληρονομιά των προγόνων μας και τα ιδανικά της φυλής μας. Και το ίδιο έχουμε χρέος, να πράττουμε πάντα!

Έτσι, στον κατά τα άλλα, ελληνολάτρη Μπόρις Τζόνσον, που ξέρει απέξω κι ανακατωτά την Ιλιάδα, που λατρεύει το «τζατζίκι» και περνάει πολλά καλοκαίρια στην βίλα του πατέρα του στο Πήλιο, μπορούμε και πρέπει να πούμε: «Τζατζίκι τέλος Mr Prime Minister! Θα τα πούμε στο Δικαστήριο!»

30

ΙΣΟΤΗΤΑ ΕΙΠΑΤΕ; Ε ΟΧΙ ΔΑ!

ΤΗΝ 8^η ΜΑΡΤΙΟΥ, εορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, η οποία καθιερώθηκε το 1910, ως ημέρα μνήμης, αφιερωμένη σε όλες εκείνες τις γενναίες και ασυμβίβαστες γυναίκες, που στον 19ο και 20ο αιώνα έδωσαν σκληρούς αγώνες διεκδικώντας αξιοπρεπείς, ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και σε όλες εκείνες, που, έως τότε, είχαν χάσει τη ζωή τους δουλεύοντας, σαν σκλάβες, υπό άθλιες συνθήκες.

Από τότε, η ανθρωπότητα, με τη διαδιαμφισβήτητη συμβολή και του γυναικείου κινήματος, έκανε άλματα προς την αναγνώριση των γυναικών, ως ισότιμων μελών των κοινωνιών στην οικογένεια, στην εκπαίδευση, στην εργασία, στην πολιτική, στον αθλητισμό, στις τέχνες και στις επιστήμες.

Οι σύγχρονες κοινωνίες έχουν αποδεχθεί το γεγονός αυτό; Ή μήπως, ακόμα οι γυναίκες δεν βρίσκονται στο ίδιο κοινωνικό σκαλοπάτι με τους άνδρες;

Στην Δύση, την κοιτίδα του πολιτισμού, τι συμβαίνει; Θα έλεγε κανείς ότι υπάρχει μια ετεροβαρής ισότητα, όπου οι άντρες και οι γυναίκες είναι μεν ίσοι, αλλά οι άντρες είναι ... «ισότεροι» από τις γυναίκες! Αμείβονται καλύτερα, προωθούνται ευκολότερα εργασιακά, χρησιμοποιούν συχνότερα την, όποια, ισχύ τους, για να επιβληθούν ψυχολογικά, σωματικά,

σεξουαλικά – το κίνημα #metoo, είναι απόδειξη – και, γενικά, έχει φτιαχτεί ένας κόσμος στα ανδρικά μέτρα.

Όσο για την Ασία, την Αφρική, και την Νότια Αμερική, παρά τα κάποια μικρά βήματα προόδου, το ισοζύγιο, δυστυχώς, γέρνει στο 90 προς 10 ή ακόμα και στο 100 προς 0, εις βάρος των γυναικών. Καθόλου τιμητικό για μια κοινωνία, που υπερθεματίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα

Πώς είναι δυνατόν ο σύγχρονος κόσμος να αποδέχεται την κακοποίηση, την ταπείνωση, τον βιασμό, τον ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων; Υπολογίζεται ότι, κάθε χρόνο, 2 εκατομμύρια νεαρά κορίτσια υφίστανται τον τρόπο του ακρωτηριασμού, στην Αιθιοπία, τη Σομαλία, τη Γουινέα και 25 ακόμη Αφρικανικές χώρες, όπως επίσης και σε ορισμένες περιοχές της Ασίας και της Μέσης Ανατολής.

Αλήθεια, στο όνομα ποιας θρησκείας νομιμοποιείται η βία και η υποβάθμιση ενός ανθρώπου, επειδή έτυχε να γεννηθεί γυναίκα; Όταν, μάλιστα, ο άνθρωπος αυτός, η γυναίκα, καλείται να υπηρετήσει, ταυτόχρονα, τους απαιτητικούς ρόλους της μητέρας, της συζύγου της οικοδέσποινας και τις πιο πολλές φορές και της εργαζομένης;

Από την άλλη, είναι λάθος να συγχέεται η ισονομία με την ισότητα. Γιατί, όπως έγραψε και ο Αριστοτέλης, στα «Πολιτικά»: «Δεν υπάρχει τίποτα πιο άνισο από την ίση μεταχείριση ανίσων ανθρώπων». Οι άνθρωποι, λοιπόν, άνδρες ή γυναίκες, δικαιούνται τις ίδιες ευκαιρίες για εξέλιξη, όταν έχουν τα ίδια προσόντα και τις ίδιες ικανότητες.

Φέτος, που οι περιστάσεις δεν προσφέρονται για πανηγυρικούς εορτασμούς, αντί να αναλωθούμε σε λουλούδια και ευχές, ας αναλογιστούμε το πραγματικό νόημα της Παγκό-

σμιας Ημέρας της Γυναίκας: Σεβασμός στον άνθρωπο – ίση μεταχείριση των «ίσων», ανεξαρτήτως φύλου.

Κι επειδή κάτι τέτοιο στο μεγαλύτερο μέρος του κόσμου, δεν συμβαίνει, θα πρέπει το γυναικείο κίνημα, οι οργανώσεις και φορείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι κυβερνήσεις των πολιτισμένων χωρών, να εντείνουν τις προσπάθειές τους, ώστε να 'ρθει κάποτε μια μέρα, που οι κοινωνίες δεν θα χρειάζεται να αναφέρονται ειδικά στα δικαιώματα της γυναίκας, αλλά στα δικαιώματα του ανθρώπου, ανεξαρτήτως φύλου.

Χρόνια πολλά, χρόνια καλά και στο μέλλον καλύτερα, για όλες τις γυναίκες του κόσμου!

31

ΑΝΤΡΕΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΚΟΠΗΣ

ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΟΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣΑ, οι άνδρες παλαιάς κοπής, ήταν άνθρωποι με κοινωνικό βάρος, με παραδοσιακές αρχές και καθαρό κούτελο. Είχαν λόγο τιμής, το ναι τους, ήταν ναι και το όχι τους, όχι και αντίστοιχα αποδέχονταν τα ναι και τα όχι των άλλων. Υπήρχε ευγένεια και ιδιαίτερα σεβασμός στο γυναικείο φύλο. Αυτά στον Πειραιά... κάποιες δεκαετίες πριν.

Ερχόμενοι στο σήμερα, βλέπουμε μια καταιγίδα δημοσιευμάτων, που ακολούθησαν την καταγγελία της κ. Μπεκατώρου και έχουν σχέση με την κακοποίηση, σεξουαλική και όχι μόνον, από άνδρες παλαιάς κοπής... αλλά νέας σοδειάς.

Το γεγονός αυτό, έκανε μια μεγάλη μερίδα των Ελλήνων, να «πέσει απ' τα σύννεφα»! Κυρίως, γιατί οι καταγγελλόμενοι ήταν υπεράνω πάσης υποψίας, με φήμη και αναγνώριση.

Έκτοτε, ένα τσουνάμι καταγγελιών πλημμύρισε τα κανάλια, το διαδίκτυο, τις αστυνομικές αρχές και τα αρμόδια συλλογικά όργανα. Την σκυτάλη πήραν τα πρωϊνάδικα, ακόμα και δελτία ειδήσεων, όπου συζητήσεις επί συζητήσεων, σχόλια, τπλεδικεία, ψυχολογικές αναλύσεις, εμπεριέχονται στην καθημερινή ατζέντα.

Είναι κάποια πράγματα τα οποία μου έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση:

- Ζούμε σε μια βαθιά υποκριτική κοινωνία, η οποία καμώνεται ότι δεν ήξερε τίποτε, ενώ όλα αυτά ως γεγονότα, κυκλοφορούσαν από στόμα σε στόμα, ειδικά για τους συγκεκριμένους θύτες, όχι μόνον στο κύκλους τους, αλλά και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία μέχρι πριν λίγες ημέρες, τους έπλεκαν εγκώμια, τους αφιέρωναν εκπομπές και γενικά ευρίσκονταν σε αγαστή συνεργασία και αλληλεγγύη.
- Φαντάζομαι τον λόγο, που ένας από τους πλέον συστημικούς σκηνοθέτες, ηθοποιός και κριτής τηλεοπτικών θεαμάτων, ζήτησε από τους συναδέλφους του «να καθίσουν καλά», ένας άλλος διανοούμενος μεγαλοδημοσιογράφος και κριτικός ταινιών, έκανε συγκρίσεις του «δύσκολου» σκηνοθέτη και ηθοποιού με τον Κουν ή τον Βογιατζή, εκφράζοντας εν πολλοίς την άποψη, ότι οι χαρισματικοί καλλιτέχνες, είναι «ιδιαιτέροι» και «ιδιόμορφοι», ενώ ένας τρίτος, μπαρουτοκαπνισμένος, φοβερός και τρομερός, δημοσιογράφος της τέχνης, δήλωνε ότι στην διένεξη του θύτη σκηνοθέτη ηθοποιού και του θύματος, γυναίκας ηθοποιού, είναι εκατό τοις εκατό, με τον θύτη, διότι όταν καταγγέλλεις κάτι μετά από χρόνια, δεν έχει αξία κι αν μάλιστα είναι και στον εργασιακό χώρο... δεν είσαι αθώος του αίματος τούτου. Θαυμάστε λογική, θαυμάστε υποκρισία, θαυμάστε ποιους αναγνωρίζουμε ως σημαντικούς ανθρώπους, οι οποίοι επηρεάζουν συνειδήσεις και διαμορφώνουν χαρακτήρες.
- Οι καταγγελλόμενοι δεν είχαν αντιληφθεί πόσο κακό έκαναν στους νέους ανθρώπους; Ή μήπως δεν τους ένοιαζε; Με ποιο θράσος εκμεταλλεύονταν την θέση ισχύος, την οποία κατείχαν και εκβίαζαν την ικανοποίηση των αρρωστημένων

- τους ορέξεων; Και πώς οι οικογένειες να στέλνουν τώρα τα παιδιά τους στις σχολές της τέχνης;
- Ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, στη βάση ποιας λογικής, προβάλλει την περίπτωση του τέως διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου, χωρίς να συνεχίζει την σκέψη του για τον γνωστό ηθοποιό – σκηνοθέτη, στέλεχος του κόμματος του, διορισμένο από τον ίδιο στο ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος» και στην «Επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος» αλλά και στον ηθοποιό, υπουργό για ένα φεγγάρι στην κυβέρνηση του; Το θέμα δεν είναι πολιτικό αλλά κοινωνικό. Για να είμαι, δίκαιος όμως, η ευθύνη της κυρίας Υπουργού Πολιτισμού, ως προς την επιλογή του τέως Διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου, είναι ακέραη.
- Κλείνοντας, η κοινωνία θα πρέπει να μην «θεοποιεί» το ταλέντο οιοδήποτε, όταν γνωρίζει την μικρότητα της ανθρώπινης υπόστασης του, διότι η ιδιότητα του ανθρώπου προηγείται, του όποιου ταλέντου. Ελπίζω στο μέλλον, οι νέοι άνθρωποι, να έχουν τη δύναμη πλέον, να μην ανέχονται την κάθε μορφής κακοποίηση και να αντιδρούν.
- Όσο για τις καταγγελλόμενες φήμες της τέχνης, τους αυτοαποκαλούμενους, «παλαιάς κοπής» άντρες, καλύτερα να βρουν λαγούμι να κρυφτούν και ας μη μιλάνε...

32

ΗΤΑΝ ΓΕΝΝΑΙΟ ΠΑΙΔΙ!

ΟΣΟΙ ΕΧΟΥΝ ΒΑΣΙΚΕΣ γνώσεις της δομής του στρατεύματος, ξέρουν ότι υπάρχουν κάποιες ειδικές κατηγορίες, που ξεχωρίζουν από τις άλλες. Ανάμεσα σε αυτές περίοπτη θέση κατέχουν οι αλεξιπρωτιστές.

Είναι εκείνοι, που πέφτουν από αεροπλάνα και ελικόπτερα νύχτα και μέρα, τολμώντας επιχειρήσεις, μπροστά ή και πίσω από τις γραμμές του εχθρού, για να αιφνιδιάσουν τον αντίπαλο.

Είναι εκείνοι, που για να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους στον πόλεμο, χύνουν ποταμούς ιδρώτα στην ειρήνη. Εκπαιδεύονται σκληρά, σε πραγματικές συνθήκες. Σε καύσωνα και σε δριμύ ψύχος. Σε καταιγίδες και σε χιονοθύελλες. Στον αέρα, σε κατοράχαλα βουνά και σε ανταριασμένες θάλασσες, δοκιμάζουν τις αντοχές τους, σωματικές και ψυχικές, φτάνουν τα όρια τους και κάποιες φορές τα υπερβαίνουν.

Είναι εκείνοι οι γενναίοι, οι οποίοι, κάθε φορά που τινάζουν το σώμα τους έξω από την πόρτα του αεροσκάφους ή του ελικοπτέρου, στέλνουν τα κύματα της αδρεναλίνης τους να συναντήσουν όλους εκείνους, που έδωσαν τη ζωή τους για αυτή την αιματοβαμμένη χώρα και να τους διαβεβαιώσουν ότι είμαστε και εμείς έτοιμοι να ακολουθήσουμε το παράδειγμα τους.

Είναι οι κληρωτοί στρατιώτες, που εμφορούμενοι από υψηλά ιδανικά και οπλισμένοι με την ρώμη, την τόλμη και τον ενθουσιασμό, που πηγάζουν από τα νιάτα τους, επιλέγουν εθελοντικά να υπηρετήσουν στους αλεξιπρωτιστές, να δοκιμαστούν και να ταλαιπωρηθούν στη γη και τους αιθέρες, για το καλό της πατρίδας.

Είναι τα μόνιμα στελέχη, που εργάζονται άοκνα για να διασφαλίσουν ότι η Πατρίδα θα παραμείνει ασφαλής, αμείωτη και ισχυρή, που με απίστευτα σκληρή δουλειά, με υπομονή, επιμονή, εγκαρτέρηση και απροσμέτρητο θάρρος, προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες στο Έθνος και, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζονται, κατά καιρούς, κάποιοι αδαείς, άφρονες και «άκαπνοι», στην προσπάθειά τους να δικαιολογήσουν τις αδικαιολόγητες περικοπές στις αποδοχές των στελεχών των ενόπλων δυνάμεων, κάθε άλλο παρά «αντιπαραγωγικοί» είναι, καθόσον η δική τους ύπαρξη, εκπαίδευση, αυτοπεποίθηση και αποτελεσματικότητα παράγει το πολυτιμότερο αγαθό, την ελευθερία.

Ένας από αυτούς ήταν και ο Λοχίας Κώστας Μελιγκώνης. Ως Διευθυντής Ειδικών Δυνάμεων είχα την τύχη να τον γνωρίσω. Θυμάμαι έναν νέο και δυνατό άνδρα, έναν καλό στρατιώτη με ακέραιο χαρακτήρα, άψογη συμπεριφορά στην υπηρεσία, αγαπτό μεταξύ των συναδέλφων του, προϊσταμένων και υφισταμένων, μονίμων και κληρωτών, ένα αξιόλογο στέλεχος με υψηλές επιδόσεις. Αγαπούσε ολόψυχα το στράτευμα και τις Ειδικές Δυνάμεις και ήταν πάντα έτοιμος και πρόθυμος να συμμετάσχει σε κάθε άσκηση ή επιχείρηση, όσο δύσκολη και απαιτητική και αν ήταν.

Πριν λίγες ημέρες σε νυχτερινό άλμα, το αλεξιπρωτό του

παρασύρθηκε εκτός ζώνης από τις δυνατές ριπές του αέρα. Στην τελευταία αυτή πτώση ο Λοχίας Κώστας Μελιγκώνης πρόσφερε στην Ελλάδα την ίδια του τη ζωή και πέταξε για τη γειτονιά των αγγέλων, όπου τον καλωσόρισαν ο Βλαχάκος, ο Καραθανάσης, ο Γιαλοψός, ο Ηλιάκης και πολλοί άλλοι, που στο παρελθόν θυσιάστηκαν, για χάρη της Πατρίδας και του Έθνους.

Και τα ελληνικά βουνά άστραψαν και βρόντηξαν!

Δεν έκλαψαν, γιατί να κλάψουν;

Ήταν γενναίο παιδί!

33

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΡΑ!

ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ ΑΡΧΑΙΑ ρήση λέει ότι «αν θέλεις κάτι να μην υπάρχει πια, σταμάτα να το κοιτάς». Κάπου την διάβασα και μου είχε κάνει τρομερή εντύπωση. Υπηρετώντας για πολλά χρόνια στο στράτευμα, με συνεχείς μετακινήσεις και με μεγάλες ευθύνες, πράγματα που δεν με άγγιζαν άμεσα, δεν έμπαιναν στο πεδίο ενδιαφέροντος μου. Κι αυτό συνέβαινε γιατί οι ευθύνες ήταν τόσο πολλές, που η προσοχή μου εστιαζόταν σε όσα μπορούσα να αφοσιωθώ επαρκώς. Ύστερα από τη μεγάλη τιμή που μου επιφύλαξε ο λαός του Πειραιά και των νησιών του, δίνοντάς μου την ευκαιρία να τον εκπροσωπήσω στο ελληνικό κοινοβούλιο, αφότου άνοιξα το πολιτικό μου γραφείο στο κέντρο του Πειραιά και εντάσσοντας πλέον τον εαυτό μου στην ενεργό πολιτική σκηνή, άρχισα να παρατηρώ πράγματα, τα οποία λίγο καιρό πριν, διέφευγαν της προσοχής μου.

Τα προβλήματα στην πόλη είναι πάρα πολλά και γνωστά στους περισσότερους που ζούμε σε αυτήν. Τρεις εικόνες, σε ένα διάστημα λίγων ημερών, με έκαναν να αναλογιστώ τις ευθύνες μου ως πολίτης, ως πατέρας, ως άνθρωπος και τελευταία, ως πολιτικό πρόσωπο. Η πρώτη εικόνα, ήταν εκείνη ενός τυφλού συνανθρώπου μας, ο οποίος προσπαθούσε με το λευκό του μπαστούνι, σε ώρα αιχμής, να κυκλοφορήσει

στη ζούγκλα του κέντρου, στο πρώτο λιμάνι της χώρας. Τα πεζοδρόμια, δεν βοηθούσαν, οι παρεμβάσεις για την συντήρηση δεν λάβαιναν καθόλου υπόψη τις ειδικές ανάγκες των συνανθρώπων μας, που μειονεκτούν, πλανόδιοι με κάθε λογής εμπορεύματα, και τραπεζοκαθίσματα, όπου βόλευαν τους ιδιοκτήτες ή τους πελάτες, εμπόδιζαν την κίνηση κι όλα μαζί έκαναν αφάνταστα δύσκολη την πορεία του. Στάθηκα, τον παρακολούθησα για λίγο, προσπαθώντας να καταλήξω σε μία απόφαση. Έπρεπε ή όχι να πάω να τον διευκολύνω, όσο κι αν ο χρόνος με πίεζε. Από την δύσκολη θέση με έβγαλε ο ίδιος ο άνθρωπος, ο οποίος χωρίς να αντιληφθώ πως, μπήκε σε ένα ταξί και έφυγε. Η δεύτερη εικόνα, ήταν εκείνη ενός ηλικιωμένου, ο οποίος περπατάγε αμέριμνος στο πεζοδρόμιο. Τα ίδια εμπόδια, συναντούσε κι εκείνος. Τα πολλά χρόνια που βάραιναν την πλάτη του, παρά το ότι έβλεπε, δεν του επέτρεπαν να κινείται με άνεση. Όταν ο άνθρωπος αυτός επιχειρήσει να περάσει απέναντι τον δρόμο, κατεβάζοντας το πόδι του από το πεζοδρόμιο, κάπου μπλέχτηκε και σωριάστηκε φαρδύς – πλατύς στο οδόστρωμα, ευτυχώς, χωρίς κάποια περαιτέρω άσχημη εξέλιξη για την υγεία του.

Τρίτη και τελευταία εικόνα η οποία με προβλημάτισε, ήταν εκείνη μιας νεαρής, όμορφης γυναίκας, η οποία, όπως και ο τυφλός συνάνθρωπος μας παραπάνω, προσπαθούσε να ελιχθεί, σπρώχνοντας ένα παιδικό καροτσάκι, με ένα μωρό που κοιμόταν αμέριμνο.

Δυσκολευόταν τόσο να κινηθεί από τα εμπόδια που συναντούσε και τα οποία προαναφέρθηκαν, που πολλές φορές, σήκωνε ολόκληρο το καρότσι στα χέρια της για να το ξεκολλήσει. Λεπτομέρεια, η κυρία ήταν σε ενδιαφέρουσα... Είλι-

κρινά, αυτές οι εικόνες με προβλημάτισαν πολύ. Δεν γνωρίζω τι μπορεί να πήγε λάθος. Εκείνο που ξέρω όμως, είναι ότι τόσο οι άνθρωποι με αναπηρίες, όσο και τα εμποδιζόμενα άτομα, οι οποίοι με βάση διάφορες έρευνες που υπέπεσαν στην αντίληψη μου αποτελούν το ένα τρίτο 1/3 του γενικού πληθυσμού της χώρας, αξίζουν κάθε σεβασμού και φροντίδας. Υποσχέθηκα στον εαυτό μου, ότι όσο περνά από το χέρι μου και για όσο ο λόγος μου έχει δύναμη, τέτοιες εικόνες θα ελαττώνονται. Αποτελεί ντροπή για μία κοινωνία, να χωρίζει με τόσο βάρβαρο τρόπο τα μέλη της.

Άλλωστε, αν θέλουμε να πούμε ότι είμαστε πολίτες μια πολιτισμένης κοινωνίας, πρέπει να το δείχνουμε στα απλά και τα καθημερινά. Διότι πολιτισμός, είναι πρωτίστως ο σεβασμός στον συνάνθρωπο που δυσκολεύεται. Δεν ήρθα να σώσω τον κόσμο. Θα προσπαθώ όμως, ο μικρόκοσμος που με περιβάλλει, να γίνει πιο ανθρώπινος. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι ζουν ανάμεσα μας... Κι είναι ο γονιός, ο φίλος, ο συγγενής, ο δικός μας άνθρωπος, ή ακόμα και εμείς οι ίδιοι κάποια χρόνια αργότερα...

34

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΕΐΧΕ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙ ΚΑΠΟΤΕ ΟΤΙ «*η πράγματι επικρατούσα θρησκεία είναι ο πλέον ακάθαρτος και κτηνώδης υλισμός. Μόνον κατά πρόσχημα είναι η χριστιανοσύνη*».

Όμως, διαχρονικά, το Πάσχα, είναι η γιορτή, που εμάς τους Έλληνες μάς κρατά δεμένους με τις ρίζες και την πίστη μας. Είναι μια ευκαιρία, που μάς δίνεται, κάθε χρόνο, για να αναστοχαστούμε, για την ίδια μας την ύπαρξη. Να βουτήξουμε μέσα στη ψυχή μας και αν μπορούμε, όσο μπορούμε, να την εξαγνίσουμε. Να συγχωρήσουμε τους κάθε είδους «λπστές» και να αναζητήσουμε τη λύτρωση. Να θυσιάσουμε το εγώ μας, για μπούμε στη διαδικασία του εμείς.

Οδηγός μας, το Θείο Δράμα. Προορισμός μας, η Ανάσταση. Οπότε ας με συγχωρέσει ο «Άγιος των γραμμάτων», μόνο, καθ' υπερβολή αποδέχομαι, ότι η Χριστιανοσύνη είναι ένα πρόσχημα.

Μπορεί οι περισσότεροι να πιστεύουν ότι οι μέρες αυτές είναι μελαγχολικές και πένθιμες. Και πράγματι είναι. Όμως, το νόημα τους, αν και λιτό, είναι τόσο μεγαλειώδες! Για να εξαγνιστούμε, πρέπει πρώτα να πονέσουμε. Για να έρθει η λύτρωση, πρέπει πρώτα να προηγηθεί ο πόνος. Ο πόνος και ο εξαγνισμός, θα μας δώσουν την ευκαιρία να αναμετρηθούμε

με τους εαυτούς μας. Θα δοκιμάσει τα όρια και τις αντοχές μας. Και βέβαια τελικά για να «σφραγιστεί» μια Ανάσταση πρέπει να προηγηθεί ο Θάνατος... Υπάρχει, άραγε, κάτι πιο αληθινό από αυτό;

Το Πάσχα όμως, έχει και μια άλλη, δεύτερη ανάγνωση. Αποτελεί τον προπομπό της Άνοιξης και των λαμπρών ημερών του καλοκαιριού. Ο συμβολισμός του, είναι μοναδικός και από αυτή τη σκοπιά. Μέσα από τα σκοτάδια του χειμώνα, μέσα από το έρεβος της νύχτας, που διαρκεί περισσότερο από το φως, μέσα από την δύσκολη περιπλάνηση στα μονοπάτια της Μεγάλης Σαρακοστής και τον ανήφορο της Μεγάλης Εβδομάδας, οδηγούμαστε στο Φως, τη Ζωή, την Αναγέννηση των πάντων.

Πουθενά στον κόσμο, μια γιορτή, δεν είναι τόσο άρρηκτα συνδεδεμένη με ένα έθνος, όσο το Πάσχα με τους Έλληνες. Από το Ορμένιο μέχρι την Γαύδο και από τους Οθωνούς μέχρι το Καστελόριζο, τα ήθη, τα έθιμα και οι παραδόσεις κατακλύζουν τα ελληνικά σπίτια, που ντύνονται στα γιορτινά τους και υποδέχονται την Ανάσταση του Κυρίου με τραγούδι, γλέντι και χορό. Ευτυχώς, όσο κι αν πολλά πράγματα, αξίες και ιδανικά, με την πάροδο των ετών, έχουν διαβρωθεί και αλλοτριωθεί, η Ελλάδα, παραμένει πάντα γερά αγκαλιασμένη με την παράδοση και τα έθιμα της.

Το μήνυμα της Ανάστασης, πάντα επίκαιρο, ιδιαίτερα σήμερα, που μαζί με ολόκληρο τον πλανήτη, η πατρίδα μας δοκιμάζεται από την πανδημία του κορωνοϊού, πρέπει να φωτίζει το μέλλον μας. Και περισσότερο από όλους εμείς οι Έλληνες, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το μυστικό μας «όπλο», την πίστη!

Με πίστη λοιπόν στις καλύτερες μέρες, που θα έρθουν

μετά τη ζοφερή πραγματικότητα του κορωνοϊού, εύχομαι, το Αναστάσιμο Φως, να κρατά πάντα αναμμένη στην καρδιά μας την ελπίδα, η οποία δεν πεθαίνει ποτέ!

Τι εδώ είναι Πάσχα. Και το θέλουμε ως το τέλος Πάσχα.

Πάσχα πλατύ. Πάσχα τρανό σαν την καρδιά μας.

Πάσχα για οχιτρούς. Πάσχα για φίλους. Πάσχα για όλους.

Καλή Ανάσταση! Υγεία και ευτυχία σε όλους!

35

«ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ»

ΤΕΤΟΙΕΣ ΜΕΡΕΣ, κάθε χρόνο, οι Χριστιανοί σε όλον τον κόσμο, ετοιμαζόμαστε για την Θεία Γέννηση του Χριστού μας σε μια φτωχική φάτνη στη Βηθλεέμ. «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί Γης Ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία»...

Με την σκέψη μου στον αγγελικό ύμνο και στην Ειρήνη επί της Γης, εξέφρασα την απορία μου προς τον καλό μου φίλο και αφοσιωμένο διάκονο της Εκκλησίας του Θεού, παπά Μακάριο: «Γέροντα, μήπως έχει κουραστεί ο Θεός να ασχολείται με μας τους ανθρώπους και μας έχει εγκαταλείψει στη μοίρα μας; Κοίταξε γύρω σου: Πόλεμοι, φτώχεια, βάσανα, αρρώστιες πανδημίες... Πού είναι η επί Γης Ειρήνη, που ψέλνουν οι Άγγελοι όταν γεννιέται ο Χριστός;»

Ο καλός ιερωμένος μου εξήγησε, ότι ο ύμνος δεν αναφέρεται στην έννοια της Ειρήνης, όπως, τουλάχιστον, την αντιλαμβανόμαστε συνήθως, αλλά στο ότι ο ίδιος ο Χριστός είναι η Ειρήνη, που έρχεται, για να αποκαταστήσει τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, η οποία έχει διαταραχτεί από υπαιτιότητα του ανθρώπου Δέχτηκα την απάντησή του, χωρίς περισσότερες ερωτήσεις. Όταν, όμως, έμεινα μόνος, τα ερωτήματα συνέχισαν να γυρίζουν στο μυαλό μου, βασανιστικά, αμείλικτα...

Πώς ξεφύγαμε έτσι από το «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση», που μάς έπλασε ο Θεός;

Αρκεί ένα νοερό ταξίδι στην Υφήλιο για να διαπιστώσει κανείς την θλιβερή πραγματικότητα. Κηρυγμένοι και ακήρυκτοι πόλεμοι, λαοί που υποφέρουν καταπιεζόμενοι από άλλους λαούς, παιδιά που πεθαίνουν από την πείνα... Εκμετάλλευση, φτώχεια, δυστυχία, ... ένας κόσμος, χωρίς αγάπη, χωρίς συμπόνια, χωρίς σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα ... Ένας κόσμος όπου κυριαρχεί το συμφέρον των ολίγων και η επιβολή της θέλησής του ισχυρού επί του αδυνάτου. Καταναλωτικές κοινωνίες, όπου Θεός είναι το κέρδος και ο άνθρωπος αγωνίζεται να το κατακτήσει μεταχειριζόμενος κάθε μέσο.

Φαίνεται ότι κάπου έχουμε χάσει το νόημα και την ουσία των Χριστουγέννων.

Το μήνυμα της Θείας Γέννησης, ο Βασιλεύς των Βασιλέων, που δεν γεννήθηκε σε παλάτι, αλλά σε έναν ταπεινό στάβλο και δεν τυλίχθηκε με χρυσοκέντητα σπάργανα, αλλά ζεστάθηκε με το χνώτο των ζώων, όση δύναμη και αν έχει, κάποιες φορές μοιάζει ανίσχυρο να αποκαταστήσει τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό.

Οι προσπάθειες, που καταβάλλουμε οι άνθρωποι των σημερινών κοινωνιών να νιώσουμε μέσα μας το πνεύμα των Χριστουγέννων στολίζοντας χριστουγεννιάτικα δέντρα και γεμίζοντας τα σπίτια μας και τους δρόμους με πολύχρωμα λαμπιόνια είναι ανούσιες. Τα φανταχτερά φωτάκια, από μόνα τους, όσο όμορφα κι αν είναι, δεν αρκούν για να ζεστάνουν τις ψυχές.

Κοιτάζοντας από το παράθυρο του γραφείου μου την Λεωφόρο Βασιλέως Γεωργίου, στο Κέντρο του Πειραιά, βλέπω

τα μαγαζιά ντυμένα γιορτινά, αλλά τα πιο πολλά κλειστά. Έχει σουρουπώσει και η κυκλοφορία είναι αραιή. Ένας κύριος με αθλητική φόρμα βγάζει βόλτα το σκυλάκι του, (αυτός είναι sms 6...). Μια κυρία φαίνεται να έχει μόλις βγει από το κομμωτήριο (sms 2 αυτή...)

Ένας νεαρός, έξω από το απέναντι κατάστημα, αγοράζει ένα πουλόβερ (sms 2, click away....). Το παίρνει και τον βλέπω να κατφορίζει μέχρι το επόμενο τετράγωνο. Εκεί, στην εσοχή ενός για χρόνια κλειστού καταστήματος, μήνες τώρα, έχει βρει καταφύγιο ένας άστεγος συμπολίτης μας.

Ο νεαρός τον πλησιάζει και του δίνει το πουλόβερ που μόλις αγόρασε. Η ευγνωμοσύνη και η χαρά του φτωχού αστέγου είναι εμφανής. Ο νέος απομακρύνεται με ανάλαφρο βήμα. Τα πόδια του, θαρρείς ότι, δεν πατούν στην γη! Χαμογελώ... Ιδού το μήνυμα των Χριστουγέννων: Αγάπη, Ανθρωπιά, Έλεος.

Υπάρχει Ελπίδα!

Καλά Χριστούγεννα!

36

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ
ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ των Ρώσων βρίσκονται στην 20η μέρα και οι μεγάλες ουκρανικές πόλεις, πλην Χερσώνος, δεν έχουν καταληφθεί.

Γίνεται αντιληπτό ότι, οι Ρώσοι δεν θέλουν να δώσουν αγώνα μέσα στις πόλεις και θα εξηγήσω πιο κάτω τους λόγους. Αυτό το οποίο θέλουν είναι, να καταστρέψουν τις υποδομές, δηλαδή τα δίκτυα ηλεκτροδότησης, υδροδότησης, θέρμανσης αλλά και να δημιουργήσουν προβλήματα στον ανεφοδιασμό τροφίμων.

Στη Μαριούπολη το έχουν καταφέρει αλλά οι Ουκρανοί συνεχίζουν να αντιστέκονται. Πόσο όμως μπορούν ακόμα; Οι Ρώσοι κάνουν ψυχολογικές επιχειρήσεις, ανοίγουν και κλείνουν τους ανθρωπιστικούς διαδρόμους, προειδοποιούν να φύγουν οι άμαχοι, απειλούν ότι θα ισοπεδώσουν τις πόλεις και βομβαρδίζουν σποραδικά, χωρίς όμως να προχωρούν ακόμα, σε μαζικούς βομβαρδισμούς.

Στόχος τους είναι να παραδοθούν οι Ουκρανοί, χωρίς να αναγκαστούν να πολεμήσουν μέσα στις πόλεις. Εάν αυτό δεν γίνει, εκτιμώ, ότι θα ακολουθήσουν πλέον εντατικοί βομβαρδισμοί και όταν θεωρήσουν ότι το ηθικό και η ικανότητα

αντίστασης των Ουκρανών, είναι σε πολύ χαμηλά επίπεδα, θα μπουκ στις πόλεις, χωρίς ιδιαίτερη αντίσταση. Θα καταφέρουν να κάψουν το φρόνημα των Ουκρανών; Μέχρι τώρα τουλάχιστον δεν έχει γίνει και ο Ζελένσκι αναδείχτηκε σε ηγετική φυσιογνωμία. Έχει κρατήσει τη χώρα και έχει κερδίσει την εκτίμηση και τον σεβασμό των εμπλεκόμενων στην Ουκρανική κρίση.

Αλήθεια, γιατί οι Ρώσοι δεν θέλουν να πολεμήσουν μέσα στις πόλεις; Ας δούμε το παράδειγμα της μάχης του Στάλινγκραντ, το οποίο, οι ίδιοι έχουν βιώσει, κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Οι Γερμανοί για να καταλάβουν την πόλη, χρειάστηκαν τέσσερις πολιορκίες και τρεις μήνες επιχειρήσεων, ισοπέδωση της πόλης με βολές αεροπορίας και πυροβολικού στο 80%, ενώ οι απώλειες τους ήταν τρομακτικές, αφού έχασαν 700.000 στρατιώτες, 1000 άρματα μάχης, 2000 πυροβόλα και 1400 αεροσκάφη. Στη συνέχεια δεν μπόρεσαν να κρατήσουν την πόλη, η οποία μετά από δίμηνο περίπου και πολύ σκληρές μάχες, ανακαταλήφθηκε από τον Ρωσικό στρατό και αποτέλεσε την θρυαλλίδα, που οδήγησε στην καταστροφή των Γερμανών και τη λήξη του πολέμου.

Είναι προφανές ότι ο αγώνας εντός των πόλεων, ευνοεί τον αμυνόμενο. Το αστικό περιβάλλον είναι ένα πεδίο μάχης με πολλές ιδιαιτερότητες, όπου οι βαριές τεθωρακισμένες δυνάμεις δεν είναι αποτελεσματικές. Τον πρώτο λόγο έχει ο πεζός μαχητής, ο οποίος θα πρέπει να είναι εκπαιδευμένος για τέτοιου είδους επιχειρήσεις και να έχει ειδικό εξοπλισμό.

Σκεφτείτε ένα περιβάλλον μάχης, με υπόγεια, δρόμους, γκαράζ, μετρό, πλατείες, αδιέξοδα, υπονόμους, αποθήκες, κτί-

ρια με ορόφους, σε κάθε μορφή. Φανταστείτε, πόσος μεγάλος αριθμός αμυνομένων, μπορεί να δραστηριοποιηθεί και πόσο μπορεί να δυσκολέψει τον επιτιθέμενο. Νάρκες, παγιδεύσεις, ελεύθεροι σκοπευτές, χρήση αμάχων για ασπίδα, θα είναι σε κάθε βήμα των επιτιθέμενων.

Δηλαδή είναι άλλου είδους αγώνας. Οι Ρώσοι στο Γκρόζνι κι οι Αμερικανοί στην Καμπούλ, χρησιμοποίησαν ιδιαίτερη βία για να καταλάβουν τις πόλεις. Οι Ρώσοι πήγαιναν τετράγωνο τετράγωνο, τα ισοπέδωναν με αεροπορικό βομβαρδισμό και προχωρούσαν οι επίγειες δυνάμεις.

Στην Ουκρανία με τις κάμερες μπροστά, το κυνήγι του ομόδοξου συγγενούς Ουκρανού δεν το θέλει ο Πούτιν, όχι από τα ιδιαίτερα συναισθήματα που τρέφει, αλλά γιατί θα γράψει άσχημα, στα μάτια τόσο του δυτικού κόσμου, όσο και του ρωσικού λαού.

Το ερώτημα όμως που λογικά τίθεται, είναι τι θα κάνουν οι Ρώσοι στην συνέχεια, αν οι Ουκρανοί συνεχίσουν να αντιστέκονται και δεν παραδοθούν;

Είναι βέβαιο, ότι στα σχέδια τους έχουν κάποιο χρονικό όριο. Γιατί οι συνεχιζόμενες επιχειρήσεις θα φέρουν μεγαλύτερες αντιδράσεις στο εσωτερικό, όπως επίσης μεγαλύτερες και ίσως απρόβλεπτες αντιδράσεις, στο εξωτερικό. Και αυτό, δεν το θέλει ο Πούτιν.

Συνεπώς θα προχωρήσει σε επιχειρήσεις εντός του αστικού ιστού για να καταφέρει το τελειωτικό χτύπημα στους Ουκρανούς; Όσο και αν ουδείς το επιθυμεί ως εξέλιξη, δυστυχώς δεν μπορεί να αποκλειστεί. Το βέβαιο είναι ότι ο Πούτιν δεν θα σταματήσει εάν δεν φτάσει στον στρατηγικό του στόχο. Χωρίς τρόπαια, δεν πρόκειται να εγκαταλείψει το πεδίο της μάχης.

Και η δύση για άλλη μια φορά θα παρακολουθεί αποσβλωμένη την σφαγή ενός λαού, υφιστάμενη τα επίχειρα μιας πολεμικής κρίσης, που ούτε προέβλεψε, ούτε ήταν προετοιμασμένη γι' αυτήν.

Ας ελπίσουμε το μήνυμα να έχει ληφθεί από τη Ε.Ε. και να πράξει τα δέοντα στη συνέχεια.

37

ΤΕΣΣΕΡΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ
ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΝΑ «ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ»

ΔΙΑΓΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ την τριακοστή ημέρα της ρωσικής εισβολής, στην Ουκρανία και τουλάχιστον σε μένα, δημιουργούνται μερικά ερωτήματα, τις απαντήσεις των οποίων, μπορώ να εικάσω, χωρίς να έχω όμως αποδεικτικά στοιχεία.

Πρώτο Ερώτημα: Δεκαπέντε περίπου ημέρες, προ της ρωσικής εισβολής, το ΝΑΤΟ δήλωνε επισήμως, σαφώς και ρητώς, ότι δεν πρόκειται να πολεμήσει, για την προστασία της Ουκρανίας από ξένη επέμβαση, τη στιγμή μάλιστα που προειδοποιούσε με σιγουριά, για την ημέρα που η Ρωσία, θα εισέβαλε στην Ουκρανία.

Στη βάση αυτή, η Ρωσία είχε όλο το χρόνο στη διάθεση της, να κάνει την «ειδική επιχείρηση» που ήθελε, χωρίς την ανησυχία της πολεμικής εμπλοκής του ΝΑΤΟ.

Με δεδομένο ότι στον παγκόσμιο ρόλο του ΝΑΤΟ, εμπειρεύεται και η αποτροπή επιθετικών ενεργειών, δια της σε κάθε χρόνο, ετοιμότητας επέμβασης, των ισχυρών ενόπλων δυνάμεων του, στο όνομα ποιανού στόχου, εγκαταλείφθηκε η αποτροπή;

Δεύτερο Ερώτημα: Η Ουκρανία, ως στόχος της Ρωσικής άρκτου, δεν αποτελεί είδηση αυτής της χρονιάς, αλλά του

2014, όταν η Ρωσία προσάρτησε τη Κριμαία, μετά τη χλιαρή αντίδραση της Δύσης και με συνοπτικές διαδικασίες. Στα οχτώ αυτά χρόνια, το ΝΑΤΟ αλλά και μεμονωμένα οι ΗΠΑ, φλέρταραν σε διαρκή βάση με την Ουκρανία, και άφηναν τόσο τους Ουκρανούς, όσο και τον υπόλοιπο κόσμο, να πιστεύουν, ότι η ένταξη της, στο ΝΑΤΟ, είναι θέμα χρόνου και έλευσης της κατάλληλης στιγμής. Στο διάστημα αυτό και είτε με ευκαιρία, είτε χωρίς, η Ρωσία καθιστούσε γνωστό, ότι δεν θα ανεχτεί την επέκταση του ΝΑΤΟ προς Ανατολάς και ότι η είσοδος της Ουκρανίας αποτελούσε κόκκινη γραμμή γι' αυτήν.

Με δεδομένο ότι το ΝΑΤΟ, υποστήριζε, ότι κάθε κράτος έχει δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και δεν απέρριπτε, αναφανδόν, την περίπτωση ένταξης της Ουκρανίας, ο πόλεμος δι' αντιπροσώπων (Ουκρανών), ήταν το ενδεδειγμένο σχέδιο αντιμετώπισης της πιθανής ρωσικής εισβολής;

Τρίτο Ερώτημα: Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως σύνολο, αλλά και τα κράτη αυτής μεμονωμένα, με πρώτη τη Γερμανία, είχαν διαπιστώσει, εδώ και πολλά χρόνια, το πρόβλημα της εξάρτησης τους, από το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο της Ρωσίας.

Στη βάση της, συν το χρόνο, αυξανόμενης ρωσικής επιθετικότητας, της οποίας τις εκφάνσεις, ουδείς θα μπορούσε μετά βεβαιότητα να προβλέψει, γιατί η ΕΕ και τα ηγετικά αυτής κράτη, δεν προχώρησαν στις αναγκαίες εκείνες ενέργειες απεξάρτησης ή μη κρίσιμης εξάρτησης; Γιατί η Γερμανία επέμενε σε μακρόπνοους ενεργειακούς σχεδιασμούς, με νέους αγωγούς, τη στιγμή μάλιστα που οι ΗΠΑ προειδοποιούσαν για τους κινδύνους της συγκεκριμένης πολιτικής;

Τέταρτο Ερώτημα: Η Ευρωπαϊκή Ένωση, είχε διαπιστώσει ότι για να παίξει κυρίαρχο ρόλο στην παγκόσμια σκηνή, θα

έπρεπε να μετασχηματιστεί προχωρώντας σε κοινή εξωτερική πολιτική και κοινό στρατό.

Είναι δυνατόν, τα ηγετικά κράτη της ΕΕ, να έχουν αποδεχτεί, το σημερινό μοντέλο της ένωσης, εν πολλοίς, παρωχημένο και αναποτελεσματικό; Και εφόσον το είχαν αντιληφθεί, ποιοι είναι οι λόγοι, που η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να παραμένει χωρίς πραγματικά κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα; Ποιος θα τους πάρει στα σοβαρά στη διεθνή σκακιέρα;

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια απειλείται από την Τουρκία, με ακρωτηριασμό της κυριαρχίας και των κυριαρχικών της δικαιωμάτων. Το παράδειγμα της σκληρά δοκιμαζόμενης Ουκρανίας, θα πρέπει να μας συνεγείρει, καθόσον για άλλη μια φορά, η στρατιωτική ισχύς επιβάλλει καταστάσεις και το δίκαιο του ισχυρού θύτη επικρατεί, παρά τη διεθνή κατακραυγή, την πασιφανή καταρράκωση του διεθνούς δικαίου και τη στήριξη της διεθνούς κοινότητας, στο αδύναμο θύμα.

Είναι πλέον ή βέβαιο, ότι στην πιθανή περίπτωση και πάντως, όχι στο εγγύς μέλλον, της επιθετικής προσβολής της Τουρκίας στην χώρα μας, οι σύμμαχοι, οι διεθνείς οργανισμοί, το ΝΑΤΟ, η σημερινή ΕΕ, θα παρέχουν άφθονη ρητορική, μπόλικη ανθρωπιστική βοήθεια και πιθανώς κάποια στρατιωτική βοήθεια, αλλά επί της κρίσιμου ουσίας, μόνοι μας θα σηκώσουμε, το σταυρό της προστασίας της πατρίδας μας.

Συνεπώς, όλα τα πολιτικά κόμματα θα πρέπει να αντιληφθούν, ότι η προετοιμασία της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και η ενίσχυση των ενόπλων μας δυνάμεων, σε προσωπικό και

μέσα, αποτελεί ύψιστη υποχρέωση και δεν χωρεί οποιαδήποτε ολιγωρία ή δεύτερη σκέψη.

Και ευτυχώς, που η σημερινή κυβέρνηση, το αντιλήφθηκε έγκαιρα και προχώρησε στις αναγκαίες κινήσεις, για την θεραπεία των “κακώς κειμένων” των τελευταίων χρόνων.

Η προσπάθεια θα πρέπει να συνεχιστεί και η στήριξη όλου του πολιτικού κόσμου είναι απαραίτητη.

Για το καλό της πατρίδας μας!

38

ΟΙ «ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΑΙΟΙ»

ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΟΧΗ της ειρήνης, οι ούτως ειπείν, «Κολοκοτρωναίοι», συνεχίζουν να θριαμβεύουν και να κυριαρχούν στη ζωή του τόπου. Τους βλέπεις να εντυπωσιάζουν στα επιχειρηματικά σαλόνια, τους υφίστασαι στο προσκήνιο και στο παρασκήνιο της πολιτικής εξουσίας, τους παρακολουθείς να μετέχουν και εν πολλοίς να κατευθύνουν την πνευματική ζωή του τόπου. Είναι δίπλα σου, αλλά ψηλά, είναι καβάλα. Διότι εκεί είναι η θέση τους... Καβάλα:

*«Καβάλα τρώνε το ψωμί, καβάλα πολεμάνε,
καβάλα πάν' στην εκκλησιά, καβάλα προσκυνάνε
καβάλα παίρν' αντίδωρο απ' του παππά το χέρι»**

Δεν σε υπολογίζουν, δεν σε αντιλαμβάνονται, δεν σε ακούν καν. Απορούν, πως ξεφύτρωσες εσύ, τι δουλειά έχεις δίπλα τους. Αυτοί έχουν την πρωτοκαθεδρία, «Ελέω Θεού», λόγω καταγωγής, λόγω σπουδών στην Εσπερία ή στις ΗΠΑ, λόγω οικονομικής άνεσης, κληρονομικής συνήθως ή των υψηλών φίλων τους, στην διάθεση των οποίων είναι εξ ολοκλήρου. Έχουν την εντύπωση, ότι πρέπει να τους παρακαλās να σε κυβερνήσουν.

Είναι ντυμένοι στη πέννα, προσεγμένοι, καθαροί και παρφουμαρισμένοι κι έχουν ελεύθερα τα χέρια τους, δεν κρατούν κάτι, γι' αυτό υπάρχουν οι παρατρεχάμενοι, είναι άνευ βαρών. Διότι είναι καβάλα, είναι στο αέρα. Μην ξεγελιέστε όμως,...δεν είναι αιθεροβάμονες. Απλώς ίπτανται ή μάλλον υπερίπτανται.

Το βλέμμα τους είναι διαπεραστικό, συνήθως συνοδεύεται με ελαφρύ σμίξιμο των φρυδιών, ένδειξη της αυστηρότητας με την οποία αντιμετωπίζουν τα πράγματα. Για όλους; Έ όχι βέβαια... Αυτοί είναι της θεωρίας του βουλευτή Καλοκαιρέτα:

- Όταν επολεμούσαμε στο Πόγραδες...
- Μα ήσασταν κι εσείς κύριε Βουλευτά στο Πόγραδες;
- Ε εεε, όχι βέβαια, εγώ ήμην στο στρατηγείο, στα Γιάννενα

Όχι λοιπόν με όλους. Είναι αυστηροί, κυρίως με τους άλλους. Με τους εαυτούς τους όχι, ούτε με τους υψηλούς φίλους τους. Διότι, κατά πρώτον, αυτοί είναι εκτός συναγωνισμού, δεν είναι της σειράς, δεν είναι με τη «πλέμπα» και οι δικοί τους πρέπει να ανταμειφθούν για τη στήριξη τους.

Και μην τύχει, όντας εκτός κάστας των φίλων τους, να ζητήσεις κάτι, όχι για σένα, αλλά για το κοινό καλό. Μην τύχει... Θα σε κοιτάζουν έτσι, που θα αισθανθείς τύψεις, για την ενόχληση που τους έκανες. Που δεν καταλαβαίνεις ότι δεν είναι αυτός ο ρόλος τους.

Οι «Κολοκοτρωναίοι» είναι πρωτοξάδερφα, με τους καλαμοκαβαλάρηδες, μόνον που διαφέρουν στο μέσο που ιππεύουν και στα αγαθά που διαθέτουν. Το ένα είναι ζωντανό το άλλο είναι ξύλινο, επί της ουσίας όμως, είναι σχεδόν ίδιοι. Και πιστέψτε με, δεν περνάει απ' το μυαλό τους, πως ίσως

κάποτε αφιππεύσουν με κρότο. Δεν το διανοούνται...Κι όταν αυτό γίνει, γιατί τίποτε δεν είναι μόνιμο, θα αναρωτώνται, πως είναι δυνατόν...

Αλήθεια είναι χρήσιμοι; Και ποιος φταίει για την κυριαρχική τους παρουσία, στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου; Οι κατ' ευφημισμόν «Κολοκοτρωναίοι», που φυσικά ουδεμίαν σχέση έχουν με την θρυλική οικογένεια των ηρώων, πλην της ίππευσης, είναι χρήσιμοι για την μεγέθυνση των δικών τους χαρακτηριστικών, δηλαδή, χρήματος, εξουσίας, επιρροής, δύναμης, διαπλοκής. Για τον λαό, ανήκουν στην οικογένεια των «γναθοβελλιδών» στις κοινές βδέλλες δηλαδή, που έχουν κολλήσει στο σώμα και του ρουφάν το αίμα.

Όσο για το ποιος φταίει για την παρουσία τους, είναι ευκόλως εννοούμενο, χωρίς όμως να απαλλάσσεται και ο λαός, γιατί στην πολιτική, αυτός διαμορφώνει, δια της ψήφου του, τις καταστάσεις, οι οποίες επιτρέπουν ή όχι την κυριαρχία των «Κολοκοτρωναίων»

*«...πόχουν τ' ασήμια τα πολλά, τις ασημένιες πάλες, οπού δεν καταδέχονται τη γης να την πατήσουν.» **

* Απόσπασμα του δημώδους άσματος «Οι Κολοκοτρωναίοι»

39

ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΘΝΕΓΕΡΣΙΑ!

ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΑ ΑΠΟΔΕΚΤΟ, ότι η πατρίδα μας, από το 2009 και μετά, βρίσκεται σε μια συνεχή οικονομική και κοινωνική κρίση, απότοκο της άφρονος πολιτικής, ενός χρεωκοπημένου πολιτικού συστήματος, το οποίο με την εκούσια ή ακούσια συμμετοχή του ελληνικού λαού, οδήγησε τη χώρα δέσμια, σε κατάσταση οιονεί δουλείας, στους δανειστές της, αλλά και την κατέστησε έρμαιο στις ορέξεις του νεωθωμανού γείτονα. Όμως, ας δούμε πού βρισκόμαστε σήμερα:

- Πολιτικά, έχουμε έναν σοβαρό πρωθυπουργό, τον Κυριάκο Μητσοτάκη και μια αξιόπιστη κυβέρνηση, της Νέας Δημοκρατίας, η οποία έχει αντιληφθεί τις προκλήσεις, που αντιμετωπίζει η χώρα μας και αγωνίζεται καθημερινά, για την ανάταξή της.
- Οικονομικά, η χώρα έχει υποστεί μια χρεωκοπία, κοντά στο 2010, πέρασε από σκληρά μνημόνια και πριν προλάβει η νέα κυβέρνηση του 2019, να υλοποιήσει το πρόγραμμά της, ήλθε το υβριδικό χτύπημα της πανδημίας, με τις γνωστές σε όλους συνέπειες.
- Κοινωνικά, έχουμε μια καταπονημένη κοινωνία, με μια νεολαία, της οποίας οι ανθοί, έχουν μεταναστεύσει για να

μπν μαραθούν, ενώ οι εντός χώρας νέοι, κινούνται στα αδιέξοδα της καθ' ημέραν επιβίωσης.

- Πληθυσμιακά, η χώρα μειούται, οι νέες οικογένειες, όταν και αν γίνονται, με το ζόρι τεκνοποιούν, με αποτέλεσμα σταδιακά, να γινόμαστε χώρα, όπου η τρίτη ηλικία, υπερβαίνει τις παραγωγικές ηλικίες.
- Στρατιωτικά, οι Ένοπλες Δυνάμεις, βρίσκονται σε μεταβατικό στάδιο ενίσχυσης, μετά τις ορθές ενέργειες της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, για την αύξηση της μαχητικής ισχύος, τόσο με τις προμήθειες των πολεμικών αεροσκαφών Ραφάλ και των φρεγατών Μπελάρά, όσο και με σημαντικές προσλήψεις νέων επαγγελματιών οπλιτών, αλλά και της αύξησης της θπείας των κληρωτών.
- Το μεταναστευτικό, παρά την δραστική μείωση των ροών, από την εξαιρετική δουλειά, που έχει κάνει η κυβέρνηση στον τομέα αυτό, απειλεί με αλλοίωση τον εθνικό ιστό, σε ευαίσθητες περιοχές, όπως αυτές των νησιών του Αιγαίου.
- Στις σχέσεις μας με την Τουρκία, απειλούμεθα με λόγια και έργα, η αμφισβήτηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων ακόμα και της κυριαρχίας μας σε μεγάλο αριθμό νησιών του Αιγαίου, είναι καθαρή και σαφής, η απειλή του πολέμου είναι στο τραπέζι σε περίπτωση αύξησης των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα μίλια, ενώ ένα παράνομο τουρκολιβυκό σύμφωνο, προσβάλλει κάθε έννοια δικαίου και λογικής, την ίδια ώρα, που στην Κύπρο η Τουρκία, περιφρονεί τις αποφάσεις του ΟΗΕ και μπαινοβγαίνει στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, ως άλλος πειρατής του μεσαίωνα.
- Στις σχέσεις με τον διεθνή παράγοντα, τα δύο τελευταία χρόνια, καταφέραμε να αναβαθμίσουμε τη συμμαχία μας

με τις ΗΠΑ, πετύχαμε τη ρήτρα αμυντικής συνδρομής με την Γαλλία και τις συμμαχίες με το Ισραήλ, την Αίγυπτο και τις Αραβικές χώρες, ενώ οι σχέσεις μας με την Ρωσία, έχουν μπει σε περίοδο εξομάλυνσης.

- Σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, καταφέραμε να μετατρέψουμε τις ελληνοτουρκικές διαφορές σε ευρωπαϊκές, πλην όμως έχει αποδειχτεί, ότι αν η Ε.Ε. δεν μετασχηματιστεί, με πραγματικά κοινή εξωτερική πολιτική, κοινή άμυνα και ευρωστρατό, δεν πρόκειται να αποκτήσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην διεθνή πολιτική σκηνή.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, η πατρίδα μας έχει ανάγκη να αναταχθεί στο διεθνές στερέωμα, προκειμένου να συνεχίσει την πορεία της στην αιωνιότητα, ως ελεύθερο, ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος.

Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Με ποιον τρόπο, με ποια μέτρα, με ποια στρατηγική;

- Απαιτείται η διαμόρφωση ενός εθνικού σχεδίου, μακράς πνοής, για το δημογραφικό, με κίνητρα σε οικονομικό και φορολογικό επίπεδο, για την δημιουργία νέων οικογενειών και την αύξηση των γεννήσεων,. Εάν δεν ληφθούν μέτρα για την ανάσχεση της μείωσης του πληθυσμού, δεν θα έχουμε μέλλον ως χώρα..
- Θα πρέπει να διαμηνύσουμε στην Ευρώπη, ότι δεν είναι αποδεκτή, η μόνιμη παραμονή των μεταναστών στην χώρα μας. Είναι άλλο πράγμα το άσυλο και άλλο η παράνομη διαμονή στη χώρα μας.
- Είναι εξαιρετικά σημαντικό, να υπάρξει ειδικός σχεδιασμός, για την εργασιακή απασχόληση των νέων, έτσι ώστε να ανασχεθεί η μετανάστευση τους, όπως επίσης να δοθούν

περισσότερα κίνητρα, για τον επαναπατρισμό των νέων, που ήδη εργάζονται στο εξωτερικό.

- Είναι πλέον επιτακτική, η ανάγκη της επανίδρυσης του κράτους και η σημερινή κυβέρνηση, χωρίς κομपाσμούς και τυμπανοκρουσίες, κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Η ψηφιακή σύγκληση, η απλοποίηση των διαδικασιών, η αναμόρφωση του δικαστικού συστήματος, ο εκσυγχρονισμός των Ενόπλων Δυνάμεων, η εκπαιδευτική αναβάθμιση, η αναπροσαρμογή του συστήματος υγείας, ο αναπτυξιακός σχεδιασμός με βαρύτητα στους τομείς, όπου η χώρα μας έχει πλεονέκτημα, όπως τουρισμός και η ενέργεια, είναι ζητήματα πρώτης προτεραιότητας
- Στην Παιδεία, το κέντρο βάρους, θα πρέπει να μετατοπιστεί από τον απομνημονευτικό και βαθμοθηρικό της χαρακτήρα στον κριτικό, έχοντας στην πρώτη γραμμή τα κείμενα της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας. Απαιτείται, να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην μελέτη της ιστορίας, όχι για να αφηγηθούμε το παρελθόν μας, αλλά για να έχουμε συγκροτημένη εθνική ταυτότητα, στην αναμέτρηση μας, με το μέλλον.
- Θα πρέπει να εδραιωθεί στον ελληνικό λαό η πεποίθηση, ότι η προστασία της πατρίδας μας, είναι δική μας ευθύνη και υποχρέωση. Οι ξένοι, πιθανώς, θα συνδράμουν, βάσει συμφωνιών και συμμαχιών, όμως η δική μας αποφασιστικότητα και ικανότητα, να υπερασπιστούμε την ακεραιότητα της πατρίδος μας, είναι αυτή που τελικά θα μετρήσει.
- Δεδομένης της δυσχέρειας που παρουσιάζει η προστασία 3000 νησιών, μικρονήσων και βραχονησίδων στον Αιγαίο χώρο, θα πρέπει να προχωρήσουμε σε αλλαγή του αμυ-

ντικού δόγματος, υιοθετώντας τη θεωρία του στρατηγικού πλήγματος. Για να γίνει αυτό όμως, απαιτείται, πρώτον αποφασιστικότητα, δηλαδή να το λέμε και να το εννοούμε, δεύτερον ικανότητα για να το κάνουμε και τρίτον προετοιμασμένο λαό, που να τάσσεται στο πλευρό της ηγεσίας του.

- Ισχυρός στρατός σημαίνει ισχυρή αμυντική βιομηχανία. Για να γίνει αυτό, χρειάζεται να εκπονηθεί ειδικός σχεδιασμός, με αξιοποίηση και επικαιροποίηση των όποιων ελληνικών ιδεών, με συμπαραγωγές και αυτόνομες παραγωγές σύγχρονων οπλικών συστημάτων.

Συμπερασματικά, θα πρέπει να γίνει από όλους κατανοητό, ότι είναι αδήριτη η ανάγκη, να προχωρήσουμε σε μια νέα εθνεγερσία, μέσα από εθνική συμφωνία των πολιτικών δυνάμεων, καθορίζοντας τις πάγιες θέσεις της χώρας μας, έναντι των Τούρκων, τους μακροχρόνιους εθνικούς στόχους και τους δρόμους που θα ακολουθηθούν, για την επίτευξη τους. Εάν δεν το πράξουμε, κινδυνεύει στο όχι μακρινό μέλλον, η ελευθερία μας, ίσως και αυτή η ύπαρξη μας.

Και θα είμαστε εμείς υπόλογοι γι' αυτό!

40

ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΡΑΒΒΑ – Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΣΤΟ ΡΩΣΟΟΥΚΡΑΝΙΚΟ

Η ΡΩΣΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ στην Ουκρανία ήταν «μάννα εξ ουρανού» στον Ερντογάν. Εκεί που βρισκόταν, με την πλάτη στον τοίχο, στρυμωγμένος, με την οικονομία του σοβαρά κλονισμένη, τις σχέσεις του με την Αμερική διαταραγμένες και τις κινήσεις του σε διεθνές επίπεδο να μην αποδίδουν τα αναμενόμενα, παρά τις κάποιες επιτυχίες που είχε, όπως στον πόλεμο Αζερμπαϊτζάν - Αρμενίας, εκεί που έβλεπε τις δημοσκοπήσεις, να τον φέρνουν σταθερά έξω από το μέλλον της πολιτικής τουρκικής σκηνής, ήρθε η ρωσική εισβολή και του έδωσε το σωσίβιο για να σωθεί πιθανώς...θα το δούμε αν τελικά θα γίνει.

Γιατί όμως προσφέρεται, αυτή η ευκαιρία στον Ερντογάν; Θα πρέπει να παραδεχτούμε, ανεξαρτήτως συμπάθειας ή αντιπάθειας προς το πρόσωπο του, ότι είναι ένα “πολιτικό ζώο”, ικανό, που αντιλαμβάνεται τις ευκαιρίες και τις εκμεταλλεύεται με τον καλύτερο τρόπο.

Όντας ο ίδιος συνδεδεμένος, οικονομικά, στρατιωτικά, πυρηνικά με τη Ρωσία αλλά και πάντα σε πολιτική συνεννόηση με τον Πούτιν, το είδαμε αυτό σε πολύ δύσκολες καταστάσεις όπως, στη Λιβύη, στη Συρία, στη κατάρριψη του ρωσικού αεροσκάφους – την ίδια ώρα που είναι μέλος του ΝΑΤΟ, η

θέση του μεσολαβητή ειρηνοποιού, ήταν εκείνη που του εξασφάλιζε ουδετερότητα και έσπευσε δρομέως να τη καταλάβει, προσφέροντας σπουδαία υπηρεσία στον Πούτιν, καθόσον η Τουρκία, είναι ένας προφανής διάδρομος αποφυγής των κυρώσεων, που έχουν επιβληθεί στη Ρωσία.

Με την κίνηση αυτή, περιστασιακά, εξυπηρετεί τον δυτικό κόσμο, μιας που ο Πούτιν δεν προτιμά ηγέτες της Ε.Ε., που άλλωστε έχουν πάρει σαφή θέση εναντίον του, αλλά ούτε και την εναλλακτική λύση του Ισραηλινού Μπένετ.

Η Τουρκία βέβαια, αυτήν την υπηρεσία θα σπεύσει να την εξαργυρώσει, ήδη έθεσε τα θέματα δημόσια: Εξομάλυνση των σχέσεων με ΗΠΑ, εγκατάληψη του θέματος των S 400, ολική επαναφορά στην συμπαραγωγή των F 35, ξεμπλοκάρισμα της ενταξιακής της πορείας στην ΕΕ.

Επίσης στην ίδια κατεύθυνση, προσπαθεί να επαναπροεγγίσει το Ισραήλ, προσφέροντας ενεργειακή συνεργασία, για μεταφορά φυσικού αερίου, μέσω των εδαφών της, ενώ προσχηματικά, συνομιλεί και με την ελληνική κυβέρνηση, για να δείξει τη καλή της διάθεση.

Είναι προφανές ότι έχουμε μπει σε μια περίοδο ανακατανομής ισχύος, όπου η Τουρκία προσπαθεί να επιβληθεί, ως μια μεγάλη δύναμη που μπορεί να έχει λόγο παντού και να διεκδικεί ρόλο εγγυήτριας δύναμης ακόμα και στην περίπτωση κατάπαυσης του πυρός, στην Ουκρανία.

Η δική μας στόχευση, κατευθύνεται, στο να αναδείξουμε τον καιροσκοπισμό της τουρκικής ουδετερότητας, να θυμίσουμε ότι ο ρόλος του ειρηνοποιού σε ένα κράτος, που κατέχει παράνομα το 40% της Κύπρου δεν αρμόζει και ούτε πρέπει να δίνεται συγχωροχάρτι, σε μια χώρα που κουρελιάζει το

διεθνές δίκαιο, που απαξιώνει τη δύση και τους ηγέτες του και που χρησιμοποιεί τις συμμαχίες της κατά τα συμφέροντα της.

Και για να κλείσω, εμείς θα πρέπει να ενισχύουμε τις συμμαχίες μας, να είμαστε αποφασισμένοι για την προστασία της κυριαρχίας μας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων και κυρίως να ενισχύουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις μας, όπως το κάνει η κυβέρνησή μας, διότι στο τέλος της ημέρας, όλα κρίνονται στην πολεμική ισχύ.

Κι ακόμα περισσότερο, ο λαός μας αλλά και ο πολιτικός κόσμος της χώρας, επιβάλλεται να είναι ενωμένος, στην αντιμετώπιση της τουρκικής απειλής. Ό,τι και να μας χωρίζει πολιτικά, ιδεολογικά, κοινωνικοοικονομικά, θα πρέπει να υποχωρεί στο κύριο εθνικό μας ζήτημα, που είναι η αναχαίτηση της τουρκικής επιθετικότητας.

Αυτό επιβάλλει η καταγωγή μας και η παράδοση μας!

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΟΜΙΛΙΕΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ



ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Είναι ιδιαίτερη η χαρά μου, γιατί έρχεται στην επιτροπή το ελληνογαλλικό σύμφωνο αμυντικής συνδρομής. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στην κυβέρνηση και στον πρωθυπουργό, διότι κατάφεραν να φέρουν εις πέρας μια αποστολή, που μέχρι τώρα, φάνταζε αδύνατη και που πολλοί είχαν ασχοληθεί, στο παρελθόν, χωρίς να τα έχουν καταφέρει.

Επειδή έχω ακούσει κάποιους, εντός και εκτός κοινοβουλίου, που προσπαθούν να υποβαθμίσουν το γεγονός, ποντάροντας σε φτηνή και ανεύθυνη αντιπολίτευση, θα πρέπει να πω, ότι δεν έχει ξαναγίνει τέτοια συμφωνία σε διμερές επίπεδο, καθαρή και σαφής, που να λέει ότι τα δύο μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο βοήθεια και συνδρομή, με όλα τα κατάλληλα μέσα που έχουν στην διάθεσή τους, κι εφόσον υφίσταται ανάγκη με τη χρήση ένοπλης βίας, εάν διαπιστώσουν από κοινού ότι μία ένοπλη επίθεση λαμβάνει χώρα εναντίον της επικράτειας ενός από τα δύο μέρη.

Και όπως φαίνεται σε όλο το κείμενο, η ουσία είναι ότι συμφωνείται, στενή συνεργασία, διαβούλευση και εναρμόνιση στις εθνικές στρατηγικές, στην εξωτερική πολιτική και

στην άμυνα, ενώ οι στρατιωτικοί εξοπλισμοί θα αποτελούν αντικείμενο διαρκούς συζήτησης και συνεννόησης.

Συνεπώς ερωτήματα που πιθανόν εγείρονται για το αν ισχύει η συνδρομή ή όχι, στην περίπτωση των ερευνών εντός της υφαλοκρηπίδας μας ή στην ΑΟΖ μας, απαντώνται από το πνεύμα της συμφωνίας, που είναι διαβούλευση, εναρμόνιση, συνέργεια.

Η Γαλλία και η Ελλάδα τάσσονται η μία στο πλευρό της άλλης με σκοπό την υπεράσπιση των δύο χωρών. Ας μη ψάχνουμε λοιπόν, το πως και που ακυρώνεται η συμφωνία, διότι το κείμενο, δείχνει με σαφήνεια, την αποφασιστικότητα των δυο χωρών για από κοινού δράσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Θα ήθελα να επισημάνω, ότι σε κάθε περίπτωση, δεν επιτρέπεται εφησυχασμός αλλά ούτε και να τρέφουμε αυταπάτες. Κανείς δεν θα πολεμήσει αντί ημών, εάν εμείς δεν είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε και τη ζωή μας υπερ βωμών και εστιών.

Η ρήτρα αμυντικής συνδρομής, ήταν κάτι που χρόνια επιζητούσαμε και μας τη δίνει, η πιο ισχυρή, στρατιωτικά, ευρωπαϊκή χώρα. Θα πρέπει πάνω σε αυτή να χτίσουμε την αμυντική μας στρατηγική.

Και ήδη η κυβέρνηση μας ξεκίνησε, με την παραγγελία τριών και μία φρεγατών Μπελαρά, του πλέον σύγχρονου πολεμικού πλοίου ανά τον κόσμο, το οποίο σε συνδυασμό με τις τρεις συν μία κορβέτες Γκούγουίντ, που είναι υπό συζήτηση για αγορά και κατασκευή σε ελληνικά ναυπηγεία, αλλάζουν τους υπάρχοντες ναυτικούς συσχετισμούς στο Αιγαίο

και στην νοτιοανατολική Μεσόγειο. Δεν θα μπω σε αναφορές χαρακτηριστικών και δυνατοτήτων του συγκεκριμένου τύπου, πολεμικών σκαφών, θα πω όμως ότι τα πλοία αυτά, σε συνδυασμό με τα πολεμικά αεροσκάφη, τύπου Ραφάλ, «κλειδώνουν» το Αιγαίο, υλοποιούν το ενιαίο αμυντικό δόγμα με την Κύπρο και κάνουν τον οποιονδήποτε, όσο ισχυρός και αν είναι, να το σκεφτεί πολύ σοβαρά, εάν θελήσει να προσβάλει την εθνική μας κυριαρχία και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Και αν μάλιστα συνδυαστούν με την αγορά των πυραύλων Σκαλπ Ναβάλ, θα έχουμε την μέγιστη δυνατότητα αποτροπής, αφού τα χαρακτηριστικά τους, επιτρέπουν την υλοποίηση, του κατά τον Παναγιώτη Κονδύλη, δόγματος του στρατηγικού πλήγματος.

Πέραν κάθε αμφιβολίας, όλος αυτός ο σχεδιασμός και ο προγραμματισμός ενίσχυσης της πατρίδας μας, πιστώνεται στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και στον Κυριάκο Μητσοτάκη, και μάλιστα σε μόλις δύο χρόνια διακυβέρνησης της χώρας.

Όσο για την καταφανή προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ, να βρει αφορμές, για να καταψηφίσει τη συμφωνία, θα πω ότι, δυστυχώς, δεν με εκπλήσσει. Μετά λόγου γνώσεως, λόγω της ιδιότητος μου, σας διαβεβαιώ, ότι κατά την διάρκεια της διακυβέρνησης του, η ενίσχυση των ΕΔ, σε προσωπικό και μέσα ήταν μηδενική.

Συνεπώς δεν περιμένω ο ΣΥΡΙΖΑ να πει ναι, τώρα για συμφωνίες, που βοηθούν την χώρα να αλλάξει επίπεδο από πλευράς ισχύος, στρατιωτικά και διπλωματικά. Διότι όπως έλεγε κι ο σκορπιός στον βάτραχο, που τον ρώτησε γιατί τον

δάγκωσε, όταν τον βοήθησε και τον πέρασε απέναντι στην όχθη του ποταμιού, δεν φταίω εγώ, τέτοια είναι η φύση μου.

Κλείνοντας, θεωρώ ότι προχωράμε σταθερά και αταλάντευτα, στο μέλλον, με πυξίδα την ασφάλεια της χώρας μας και δεν πρέπει να λησμονούμε, ότι πρώτοι και αποκλειστικοί υπεύθυνοι για την άμυνα της πατρίδας μας, είμαστε εμείς, ακολουθούμενοι και βοηθούμενοι από διμερείς και περιφερειακές συνεργασίες.

Θέλω να ελπίζω ότι, έστω και την τελευταία στιγμή, όλα τα κόμματα της Βουλής θα υπερψηφίσουν την συμφωνία αμυντικής συνδρομής με την φίλη χώρα της Γαλλίας, προκειμένου το μήνυμα σε κάθε κατεύθυνση να είναι της αρραγούς ενότητας του πολιτικού κόσμου και της αποφασιστικότητας υπεράσπισης της πατρίδας.

Σας ευχαριστώ.

2

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

ΚΥΡΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ, Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές

Θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ, εκτός νομοσχεδίου, για τις τελευταίες εξελίξεις, που έχουν σχέση με την εφαρμογή της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Πριν λίγες εβδομάδες από το ίδιο βήμα, είχα επισημάνει ότι η κυβέρνηση μας, δέχεται τα απόνερα μιας κάκιστης συμφωνίας, την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ, με ιδιαίτερο ζήλο είχε σπεύσει να υπογράψει, όταν ήταν κυβέρνηση.

Και πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις, είχαμε την πρόκληση των βόρειων γειτόνων μας, στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου, με τη χρησιμοποίηση του ονόματος Μακεδονία, χωρίς τον γεωγραφικό προσδιορισμό. Τι απάντησαν με περίσσιο θράσος, στο κάλεσμα μας να μην το κάνουν; Ότι η ποδοσφαιρική ομοσπονδία δεν χρηματοδοτείται από το κράτος, άρα μπορούν να χρησιμοποιούν όποια ονομασία θέλουν, λες και εκπροσωπούν τη Ζιμπάμπουε κι όχι την χώρα τους.

Αυτό κυρίες και κύριοι, λέγεται εμπαιγμός. Και επειδή τελευταία ακούμε πολλά για συγγνώμες, ερωτώ, τον ΣΥΡΙΖΑ, ποιος θα ζητήσει συγγνώμη για ότι γίνεται τώρα, στη συνέχεια της Συμφωνίας που υπέγραψαν;

Σε ό,τι αφορά τους βόρειους γείτονες, θα πρέπει να θυμίσω

ότι υπάρχει και το άρθρο 60 της Σύμβασης της Βιέννης, για το δίκαιο των Συνθηκών. Και τι ακριβώς λέει το άρθρο αυτό; «Ουσιαστική παραβίαση διμερούς συνθήκης από ένα μέρος παρέχει το δικαίωμα στο άλλο μέρος να επικαλεσθεί την παραβίαση αυτήν ως λόγο λήξεως της συνθήκης ή αναστολής της εφαρμογής της εν όλω ή εν μέρει.» Το λέω αυτό γιατί, υπάρχουν και οι αλλαγές, που πρέπει να γίνουν στα εκπαιδευτικά τους συγγράμματα, σε ότι έχει σχέση με τον αλυτρωτισμό, όπως επίσης και οι συζητήσεις για τα εμπορικά σήματα. Συνεπώς, θα πρέπει να γίνει αντιληπτό από όλους, ότι υπάρχουν όροι και όρια. Ακόμα και στο θράσος!

Έρχομαι τώρα στο παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο χαρακτηρίζεται από μια μεγάλη πρωτοτυπία: για πρώτη φορά, εργασιακό νομοσχέδιο έχει ως επίκεντρο τον ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ! Για πρώτη φορά, με την κύρωση της Σύμβασης «για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας», προστατεύεται η αξιοπρέπεια του εργαζομένου και το δικαίωμά του στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Γιατί ο εργαζόμενος, δεν αντιμετωπίζεται ως το γρανάζι μιας μηχανής αλλά ως ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Και θεμελιώδης ανάγκη κάθε ανθρώπου είναι η δημιουργία οικογένειας. Με τις ευεργετικές διατάξεις, που εισάγονται με πνεύμα δίκαιης και ίσης μεταχείρισης, εργαζόμενοι και των δύο φύλων ενθαρρύνονται να δημιουργήσουν στέρες οικογένειες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές

Δε χωρεί καμία αμφιβολία ότι το υπό ψήφιση νομοσχέδιο έχει δύο βασικά χαρακτηριστικά: είναι ανθρωποκεντρικό, και φιλεργατικό!

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δεν το καταλαβαίνει αυτό;

Φυσικά το καταλαβαίνει, αλλά δεν την αφήνει ο μόνιμος λαϊκισμός της να το παραδεχτεί!!

Και διαρρηγνύει τα ιμάτιά της ότι, δήθεν, καταργείται το θωρο και ότι χάνουν οι εργαζόμενοι τις υπερωρίες τους και ότι η Επιθεώρηση Εργασίας ως Ανεξάρτητη, πλέον Αρχή, (άκουσον άκουσον!!!), θα είναι όργανο της κάθε Κυβέρνησης!

Μα υπάρχει άνθρωπος, που να μην καταλαβαίνει ότι μια Ανεξάρτητη Αρχή θα διασφαλίζει καλύτερα τα δικαιώματα των εργαζομένων, απ' ότι μια υπηρεσία, που ελέγχεται και εξαρτάται από την εκάστοτε Κυβέρνηση;

Και ποιες υπερωρίες ακριβώς θα χάνονται; Αυτές που θα καταγράφονται ψηφιακά; Και το θωρο που καταργείται, είναι αυτό που θωρακίζεται με τη νέα ψηφιακή κάρτα, που ζητούσε και η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος και την καθιερώνει η Κυβέρνησή μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Για να τελειώνουμε, το μόνο δικαίωμα, που θίγει το παρόν νομοσχέδιο, είναι το καταχρηστικό δικαίωμα στην μη κανονικότητα!

Και μόνο αυτό, μου αρκεί για να υπερψηφίσω το παρόν σχέδιο νόμου και σας καλώ να κάνετε το ίδιο.

Σας ευχαριστώ.

3

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ,
ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές

Πριν μπω στην ουσία της σημερινής συζήτησης, επιτρέψτε μου να εκφράσω την απογοήτευση μου, για τον τρόπο που η αξιωματική αντιπολίτευση λειτουργεί εντός και εκτός κοινοβουλίου:

Απαξίωση κάθε έργου της κυβέρνησης, επιθετικός και εριστικός πολιτικός λόγος, λαϊκισμός, αμετροέπεια, υπερβολή στα όρια γελοιοποίησης, θωπείες στις ακραίες συνιστώσες, καθώς και συμμετοχή της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, σε διαδηλώσεις με συνθήματα: «όταν οι αντάρτες θα μπουνε στην Αθήνα, το Σύνταγμα θα λέγεται πλατεία Κουφοντίνα». Μα καλά, δεν αναλογίζεστε τις ευθύνες σας;

Δεν αντιλαμβάνεστε, ότι παίζετε εν ου παικτοίς;

Σύμφωνα με το δημοκρατικό μας πολίτευμα, η πλειοψηφία κυβερνά και οι μειοψηφίες ελέγχουν, κρίνουν και κατακρίνουν όπου θεωρούν. Τίποτε άλλο όμως. Κατά συνέπεια, αλλάξτε ρότα. Δεν συμφέρει κανέναν αυτό που κάνετε. Και φυσικά ούτε τη πατρίδα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, είναι ένα πολύ σημαντικό

κείμενο μια που καθορίζει το νομικό πλαίσιο των δημοσίων συμβάσεων.

Η συνολική προσπάθεια του νομοθέτη κατευθύνεται στην απλοποίηση και την ταχύτητα των διαδικασιών χωρίς να παραγνωρίζει τη διαφάνεια και τις ασφαλιστικές δικλείδες εκτέλεσης των συμβάσεων

Απ' την εμπειρία μου, στον χώρο της άμυνας, αλλά και λόγω χρόνου, θα αναφερθώ μόνο στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, που ασχολείται με το θέμα των συμβάσεων του Υπουργείου Άμυνας

Οι τροποποιήσεις των διατάξεων, που αναφέρονται στο σχέδιο νόμου, κινούνται στην θετική κατεύθυνση και θεωρώ ότι ο ευαίσθητος αυτός τομέας θα μπει σε καινούργιες ράγες πιο στέρεες και πιο ασφαλείς.

Σταχυολογώ τα πλέον κρίσιμα σημεία που συνηγορούν στην άποψη μου:

- Οι προϋποθέσεις συμμετοχής στις διαδικασίες προμήθειας αμυντικού υλικού γίνονται πιο απλές και κατανοητές, με συνέπεια την αύξηση των υποψηφιοτήτων προς όφελος του ανταγωνισμού αλλά και της ποιότητας των προσφερομένων υλικών και υπηρεσιών.
- Η αξία των προγραμμάτων ή συμβάσεων αμυντικού υλικού, για τα οποία απαιτείται αρχική έγκριση από το ΚΥΣΕΑ, μειώθηκε από 50 σε 30 εκατομμύρια, ως ελάχιστο όριο αξίας, διευρύνοντας την διαφάνεια.
- Οι επαφές των υπηρεσιακών παραγόντων, με τις εταιρείες απλουστεύονται, χωρίς αυτό να είναι εις βάρος της διαφάνειας, αφού κάθε επαφή εγγράφεται αυθημερόν στην αντίστοιχη ιστοσελίδα. Την ίδια ώρα απαγορεύονται οι επαφές

με ενδιάμεσους ή μεσάζοντες ή ακόμα και εντεταλμένους πράκτορες των εταιρειών.

- Εισάγεται, για πρώτη φορά διάταξη ενεργοποίησης προγραμμάτων με τις προβλέψεις του άρθρου 346 της Συμφωνίας Λειτουργίας της ΕΕ, προκειμένου να προστατευθούν ουσιώδη συμφέροντα ασφάλειας που σχετίζονται με το πολεμικό υλικό.
- Για πρώτη φορά επίσης, εισάγεται η χρήση του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Προμήθειας με το οποίο καθίσταται πλέον εύκολη η συμμετοχή των οικονομικών φορέων στην διαδικασία, αφού καταργεί πλήθος εγγράφων, που θα έπρεπε οι φορείς να υποβάλλουν για να έχουν το δικαίωμα συμμετοχής.
- Παύουν να ισχύουν δύο άρθρα, το 9 και το 11 του ν. 3978/11, τα οποία έκαναν δύσκολη τη ζωή των εμπλεκομένων, με τις εξωπραγματικές απαιτήσεις ελέγχου των υποψηφίων.
- Καθορίζεται ανώτατο όριο ποσοστού προστίμου ενώ σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής, δίνει τη δυνατότητα ολικής ή μερικής αντικατάστασης από υλικά, εφόσον όμως τα χρειάζεται η υπηρεσία.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Αναφέρθηκαν οι πλέον σημαντικές διαφοροποιήσεις, οι οποίες καθιστούν το διαμορφούμενο νομικό πλαίσιο πλέον εύχρηστο και πιο λειτουργικό, ένα πνεύμα που άλλωστε διακατέχει ολόκληρο το σχέδιο νόμου.

Για τον λόγο αυτό σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ.

4

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΖΩΝΕΣ

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ, Κυρίες και κύριοι Βουλευτές

Η σημερινή ημέρα είναι ιδιαίτερη, μια που η Βουλή, με πολύ μεγάλη πλειοψηφία απ' ότι φαίνεται θα κυρώσει την πρώτη επέκταση των χωρικών μας υδάτων, μετά την ψήφιση του Δικαίου της Θάλασσας στο Μοντέγκο Μπέι το 1982.

Έπρεπε δηλαδή να περάσουν σχεδόν σαράντα χρόνια, πολλές κυβερνήσεις, πολλές συζητήσεις, πολύ μελάνη για να καταλήξουμε στο σημερινό αποτέλεσμα, το οποίο μπορεί να μην είναι η επέκταση σε όλο τον Ελλαδικό χώρο, είναι όμως μια αρχή. Μια αρχή που ήλθε από την κυβέρνηση μας μετά από ενάμιση χρόνο πυρετώδους προετοιμασίας, επαφών και συμφωνιών, με την Ιταλία, με την Αίγυπτο αλλά και με την Αλβανία για την προσφυγή στην Χάγη.

Υπήρχε συνεπώς προετοιμασία, ακολουθήθηκε μια σειρά και δεν μπορώ να καταλάβω σε ποιους απευθύνεται ο ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας, ότι ήταν έτοιμοι και οι ίδιοι να το φέρουν το θέμα, αλλά υποχώρησαν μπροστά στην αρνητική θέση της ΝΔ.

Προφανώς αναφέρονται στο πυροτέχνημα του τότε Υπουργού Εξωτερικών, για τα προεδρικά διατάγματα επέκτασης των χωρικών υδάτων που άφηνε στον πρωθυπουργό Τσίπρα και ο οποίος βέβαια τα έβαλε στο χρονοντούλαπο.

Το έχω πει ξανά, δεν είναι το πεδίο σας τα εθνικά θέματα. Έχετε περάσει στην ιστορία, ως εκείνοι που παραδώσατε εθνότητα και γλώσσα στον βόρειο γείτονα. Τόσες κυβερνήσεις και καμία δεν τόλμωσε. Εσείς το κάνατε, παρά την αντίθεση της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτικών δυνάμεων και του ελληνικού λαού.

Κι έρχεστε τώρα και μας λέτε ότι σας σταμάτησε η αντίθεση της Νέας Δημοκρατίας για την επέκταση των χωρικών υδάτων; Ας το φέρνατε στην Βουλή να μας εκθέσετε. Λεονταρισμοί εκ των υστέρων; Μικροπολιτική εκ του ασφαλούς;

Όμως, γιατί η κυβέρνηση δεν προχώρησε στην επέκταση και νοτιοανατολικά της Κρήτης; Δεν μπορώ να απαντήσω με σιγουριά, αλλά πιστεύω πως υπάρχει σχεδιασμός, ο οποίος δεν γίνεται να δημοσιοποιηθεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γιατί η Τουρκία θυμήθηκε ξαφνικά τις διερευνητικές επαφές, τις οποίες για τέσσερα χρόνια είχε ξεχάσει; Τι συνέβη και τις θυμήθηκε; Τίποτε το εξαιρετικό. Απλώς βρίσκεται σε πίεση τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό και φόρεσε τη μάσκα του διαλόγου. Οι οβιδιακές αλλαγές του Ερντογάν άλλωστε, είναι συνθησιμμένες. Τώρα ετοιμάζεται να εναγκαλιστεί τον Μακρόν, τον ίδιο που πριν από λίγο καιρό χαρακτήριζε ψυχασθενή, λίγο, μη δημοκρατικό και άλλα πολλά. Όπου νάναι θα τον δούμε και φανατικό υποστηρικτή του Μπάιντεν.

Συνεπώς γιατί το κάνει; Το κάνει για να καλωσορίσει τη νέα κυβέρνηση των ΗΠΑ, αλλά και να δώσει τη δυνατότητα στη Γερμανία και τους ακολούθους της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να μην προχωρήσουν σε κυρώσεις αλλά να επανεκκινήσουν τις διαδικασίες για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ.

Τι λοιπόν έπρεπε να κάνουμε εμείς;

Να μην προσέλθουμε στις διερευνητικές και να δώσουμε το δικαίωμα στον διεθνή παράγοντα να σκεφτεί ότι δεν επιθυμούμε το διάλογο προφανώς επειδή φοβούμαστε κάτι; Θεωρώ ότι πολύ ορθά η κυβέρνηση προσέρχεται στις διερευνητικές επαφές πρώτον για να δώσει μια ευκαιρία ακόμη στο διάλογο, οι δίαυλοι επικοινωνίας πρέπει να υπάρχουν, προκειμένου να εκτονώνεται η ένταση. Περαιτέρω η Ελλάδα όπως ακούσαμε και δια στόματος Πρωθυπουργού αλλά και Υπουργού εξωτερικών δεν πρόκειται να συζητήσει άλλο θέμα ει μὴ μόνον τις θαλάσσιες ζώνες.

Από την στιγμή που η Τουρκία θα προσέλθει απλώνοντας στο τραπέζι όλες τις μονομερείς διεκδικήσεις, που έχει βαφτίσει διαφορές, ότι δεν θα έχουν καμία τύχη και είτε θα οδηγηθούμε στην Χάγη είτε θα επανέλθουμε στην προ έναρξης κατάσταση. Άλλωστε τι καινούργιο έχει προστεθεί για να βρεθεί λύση σε κάτι που επί δεκαέξι χρόνια δεν βρέθηκε; Τίποτε θετικό παρά μόνο αρνητικά, όπως είναι το αφήγημα της γαλάζιας πατρίδας, η αυξημένη επιθετικότητα, η εργαλειοποίηση του μεταναστευτικού, το παράνομο τουρκολιβικό σύμφωνο και οι θαλάσσιοι περίπατοι του Ορούτς Ρέις στην ελληνική και κυπριακή υφαλοκρηπίδα.

Να προσθέσω στα θετικά για μας, ότι σε κάθε περίπτωση κερδίζουμε έξι μήνες για την συνέχιση των προετοιμασιών μας, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η Τουρκία σε κάθε επίπεδο.

Κλείνοντας χαιρετίζω την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στο Ιόνιο και περιμένουμε σύντομα την συνέχιση της διαδικασίας νοτίως και ανατολικώς Κρήτης.

Σας ευχαριστώ.

5

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ, Κυρία Υπουργέ, Κυρίες και κύριοι Βουλευτές

Η κυβέρνηση μας, για άλλη μια φορά, πιστή στις εξαγγελίες της και στο πρόγραμμα της, φέρνει για ψήφιση ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, τομή θα έλεγα, στην μέχρι τώρα τριτοβάθμια εκπαίδευση, του οποίου στόχος είναι, η βελτίωση των σπουδών και του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Πριν αναφερθώ στην ουσία του νομοσχεδίου, θα ήθελα να επισημάνω τη λογική του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία πραγματικά, με ξεπερνάει, ότι στον καιρό της πανδημίας, δεν πρέπει η βουλή να νομοθετεί. Δέχομαι την όποια κριτική, δέχομαι τη διαφωνία, είναι στους κανόνες της Δημοκρατίας, αλλά ότι δεν πρέπει να νομοθετούμε, σημαίνει ότι δεν πρέπει να λειτουργεί η Βουλή. Δηλαδή, να τη κλείσουμε και να την βάλουμε στον αυτόματο πιλότο;

Κάποιοι άλλοι υποστήριξαν, ότι δεν υπήρχε λόγος να έλθει καινούργιο νομικό πλαίσιο, καθόσον το υπάρχον, είναι επαρκές.

Αρα με την λογική αυτή, στα Πανεπιστήμια όλα πηγαίνουν καλά!!! Οι σπουδαστές παρακολουθούν τις σπουδές τους στις σχολές που έχουν επιλέξει, παίρνουν το πτυχίο τους μέσα σε

εύλογο χρονικό διάστημα, δεν υπάρχουν αιώνιοι φοιτητές, οι καθηγητές ανεμπόδιοι επιτελούν το έργο τους, δεν υπάρχουν τραμπουκισμοί, δεν υπάρχουν προπλακισμοί, δεν γίνονται καταστροφές, δεν τελούνται παράνομες πράξεις και γενικά τάξη και ηρεμία επικρατεί στους χώρους των Πανεπιστημιακών σχολών.

Και μετά; Μετά ξυπνήσαμε...Διότι όλα αυτά αποτελούν όνειρο θερινής νυχτός και αυτό που πραγματικά συμβαίνει, είναι ακριβώς το αντίθετο.

Πραγματικά αναρωτιέμαι, τι έπρεπε να κάνει η κυβέρνηση; Να συνεχίσει να κρύβει το κεφάλι στην άμμο, ως στρουθοκάμηλος και να προσποιείται, ότι δεν συμβαίνει τίποτε; Κοινώς, να κάνει την πάπια;

Όχι βέβαια. Η κυβέρνηση μας επέλεξε τον δύσκολο δρόμο της μεταρρύθμισης και από εκεί και πέρα, όλους θα μας κρίνει ο λαός.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Δεν θα αναφερθώ στις τόσο σημαντικές διατάξεις του νομοσχεδίου, έχουν αναλυθεί κατά κόρον από τους εισηγητές και τους προλαλήσαντες συναδέλφους, θα πω όμως τούτο:

Κατά την άποψη μου, το νομοσχέδιο, κάνει κάτι, το πολύ απλό. Επεμβαίνει στα θέματα, τα οποία η πρακτική μέχρι σήμερα έχει αποδείξει ότι πάσχουν. Επεμβαίνει και δίνει καινούργια κατεύθυνση, μεταρρυθμιστική με περισσότερο ενεργό ρόλο στα Πανεπιστήμια.

Κυρία υπουργέ, θέλω να εξάρω την τόλμη σας, που ταραζέτε τα λιμνάζοντα νερά της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, συμφωνώ με όλες τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, εκτός από μία, η οποία θεωρώ, ότι πρέπει να βελτιωθεί: τα δύο και τρία χρόνια που

προβλέπετε ως χρονικό όριο πέρατος των σπουδών με ποι-νή διαγραφής, θεωρώ ότι δεν είναι αρκετό. Πιστεύω πως τα όρια, θα πρέπει να φτάνουν στο διπλάσιο του προβλεπόμενου χρόνου φοίτησης. Πολλοί φοιτητές μας, δεν σπουδάζουν και με τις μεγαλύτερες ανέσεις και τις καλύτερες συνθήκες, ας είμαστε περισσότερο επιεικείς.

Από την άλλη πλευρά, με εκπλήσσει και η εμμονή του ΣΥΡΙΖΑ, στην προστασία των αιώνιων φοιτητών. Άραγε, γιατί θέλει να συνεχίσουν να υπάρχουν; Μήπως γιατί, μέσω αυτών, συμμετέχει στον έλεγχο των πανεπιστημίων; Και επί πλέον το «ρωμαλέο» φοιτητικό κίνημα, που προπαγανδίζει ο ΣΥΡΙΖΑ, τι έκανε μέχρι τώρα για να προστατεύσει τους πανεπιστημιακούς χώρους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Οι υπερασπιστές της μη αστυνόμευσης των Πανεπιστημίων θέλουν να συνεχίσει να έχει ανεμπόδιστη πρόσβαση στους πανεπιστημιακούς χώρους ο κάθε φυλής και γλώσσας λούμπεν αργόσχολος, πρεζάκις, ψυχανώμαλος – να μπορεί ανεξέλεγκτος, ο παρανοϊκός βάνδαλος, να μπαινοβγαίνει σε αμφιθέατρα, γραφεία, σπουδαστήρια και, για το κέφι του, να καταστρέφει, να γράφει χυδαιότητες στους τοίχους, να προπηλακίζει καθηγητές και να διαπομπεύει εκλεγμένους πρυτάνεις.

Κάθε θεσμοποιημένος έλεγχος, υπηρετικός της κοινωνικής αυτοπροστασίας, είναι αυταρχισμός, είναι αυθαιρεσία χούντας! Αυτή η «λογική» μοιάζει με κατεστημένη συλλογική παράνοια, μαζοχιστικό σύνδρομο που διαρκεί σαράντα επτά ολόκληρα χρόνια. Μισός αιώνας συλλογικού εθισμού σε μια εσκεμμένη παρανοϊκή φοβία.

Κύριε Πρόεδρε, τα τελευταία αυτά λόγια δεν είναι δικά μου,

αλλά του φωτισμένου δασκάλου μου, με πολλά χρόνια ζωής στα Πανεπιστήμια, του Χρήστου Γιανναρά, τα οποία λόγια προσυπογράφω μέχρι τελείας.

Ως εδώ, η ανομία στους Πανεπιστημιακούς χώρους.
Ψηφίζω το νομοσχέδιο και ζητώ το ίδιο από όλους.
Σας ευχαριστώ.

6

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
ΠΕΡΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Η κυβέρνηση πιστή στις προεκλογικές της δεσμεύσεις φέρνει σήμερα προς ψήφιση το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο αποκαθιστά την τάξη στην τοπική αυτοδιοίκηση, η οποία είχε διαταραχθεί με την συριζαϊκή αναλογικότητα στις προηγούμενες εκλογές και είχε οδηγήσει, σε πολλές περιπτώσεις, σε αδιέξοδο τις δημοτικές αρχές.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι πλειοψηφίες, αντί να προσπαθούν να υλοποιήσουν το πρόγραμμα, για το οποίο είχαν ψηφιστεί από τους δημότες, έχουν χαθεί στη μετάφραση, της σύγκλισης των απόψεων των μειοψηφιών.

Το νομοσχέδιο ρητά και καθαρά, επαναφέρει τη δυνατότητα της κυβερνησιμότητας, στους δήμους και στις περιφέρειες, καταργώντας την απλή αναλογική του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία μόνον καθυστερήσεις και προβλήματα δημιούργησε στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Και τι έρχεται και υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ; Ότι η κυβέρνηση φέρνει το νομοσχέδιο για να «αβαντάρει» τους γαλάζιους δημάρχους στην επανεκλογή τους. Και ρωτώ, στην Ελλάδα,

μόνο δήμαρχοι που πρόσκεινται στην ΝΔ υπάρχουν; Και γιατί δεν ισχύει το ίδιο και για τους λοιπούς δημάρχους;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές

Θα πρέπει να σας πω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν σταματά να με εκπλήσσει. Πέραν της μονίμου επωδού, για οτιδήποτε εξόφθαλμο εγκυβερνιέται, «το είχαμε σκοπό να το κάνουμε αλλά δεν προλάβαμε», το οποίο έχει καταντήσει ανέκδοτο, λες και κυβερνήσαν, ένα δυο χρόνια κι όχι πέντε, με εντυπωσιάζει ο εύκολος τρόπος που χρησιμοποιεί γοπευτικές και πολλές φορές, ασαφούς νοήματος, λέξεις και φράσεις, τέτοιες όπως, συλλογικότητες, δυσανεξία στις δημοκρατικές διαδικασίες, αναγκαίες συγκλίσεις, συσπείρωση δημοκρατικών δυνάμεων και προοδευτικών ανθρώπων, για να πετύχει δύο στόχους:

Ποιοι είναι αυτοί;

Πρώτον: Η διαχωριστική γραμμή, είμαστε εμείς, οι δημοκρατικοί, οι προοδευτικοί, οι φιλολαϊκοί, και απέναντι είστε εσείς, οι φασίστες, οι συντηρητικοί, οι εχθροί του λαού.

Για μένα οι διαχωριστικές γραμμές στην εποχή μας και σε μια χώρα που έζησε έναν εμφύλιο, ιδιαίτερα αιματηρό πόλεμο, είναι ακατανόητες. Θεωρώ, ότι η ρητορική αυτή πρέπει να αλλάξει. Υπάρχει πολιτική αντιπαράθεση, επιχειρήματα, διαφορετική ιδεολογία, αλλά η δημοκρατία μας, επιτρέπει τις διαφορετικές απόψεις.

Δεύτερον: Η μη κανονικότητα, στη διαμόρφωση του πολιτικού γίγνεσθαι, η οποία, δεν ευνοεί την αριστερά. Το μοντέλο, που νομοθετήσατε, απαιτεί, συνέργεια, συναίνεση, συνεννόηση. Σύμφωνα. Κι όταν δεν υπάρχουν τα στοιχεία αυτά τι γίνεται; Κύριοι της αξιωματικής αντιπολίτευσης, στις τοπικές

κοινωνίες υπάρχουν ιδιομορφίες, κάποιες φορές σφοδρά πολιτικά πάθη, αντιδικίες παρελθόντος, προσωπικές κόντρες και πολλά άλλα, τα οποία όταν ο νόμος δίνει τη δυνατότητα, οδηγούν σε καθυστερήσεις και μπλοκάρισμα αποφάσεων. Τότε η δημοκρατική δεοντολογία και οι συγκλίσεις πάνε περίπατο.

Και αναρωτιέμαι, γι' αυτό το κάνατε, για τη μη κανονικότητα;

Η τακτική σας στον χρόνο που κυβερνήσατε, πόρω απείχε της φράσης, του Θουκιδίδη:

«Φιλοκαλοῦμέν μετ' εὐτελείας καί φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας» δηλαδή

«Αγαπούμε το ωραίο, αλλά μένουμε απλοί και φιλοσοφούμε χωρίς να είμαστε μαλθακοί, νωθροί.»

Η νωθρότητα σαν κυβέρνηση σας χαρακτήριζε, γιατί η διοίκηση θέλει δουλειά, δεν είναι μόνο φιλοσοφία. Κι εσείς χρόνια στα έδρανα της ελάσσονος αντιπολίτευσης, είχατε συνηθίσει στην φιλοσοφία.

Και σκέφτομαι ότι μόνο σε μια περίπτωση δεν επιδείξατε νωθρότητα, μαλθακότητα και βραδύτητα. Σε ποια;

Στα βαφτίσια της βόρειας γείτονος χώρας. Εκεί σπεύσατε δρομαίως! Τι σας έκανε τόσο βιαστικούς; Ποιοι σας υποχρέωσαν να ενεργήσετε σε αντίθεση με τους ρυθμούς σας και να γίνεται εσείς οι νονοί, τη στιγμή που τόσες και διαφορετικές κυβερνήσεις το απέφευγαν;

Και το ωραίο ξέρετε ποιο είναι; Ότι τώρα μας εγκαλείτε γιατί βραδυπορούμε στις σχέσεις μας με το βαφτιστήρι σας. Αφού πρώτα, μας αναγκάσατε να δεχτούμε τα απόνερα μιας κάκιστης συμφωνίας, τώρα έχετε το θράσος και μας κουνάτε το δάχτυλο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές

Επανερχόμενος στο νομοσχέδιο καταλήγω ότι είναι μια πράξη απαραίτητη για να απελευθερωθούν οι πλειοψηφούσες παρατάξεις από τα δεσμά που επέβαλε η αναλογικότητα του προηγούμενου νόμου.

Ψηφίζω το νομοσχέδιο και το ίδιο ζητώ και από εσάς.

Σας ευχαριστώ.

7

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ, κύριε υπουργέ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Η κυβέρνηση σήμερα, πιστή, στις εξαγγελίες της και στο μεταρρυθμιστικό της πρόγραμμα, φέρνει ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο που αφορά την νησιωτική πολιτική και την θαλάσσια οικονομία.

Η χώρα μας, έχει το προνόμιο, να διαθέτει στα πελάγη της, διάσπαρτα, πάνω από 6000 μικρά και μεγάλα νησιά, από τα οποία 227 κατοικούνται.

Ως εκ τούτου, θα περίμενε κανείς, η ελληνική πολιτεία να έχει αναγάγει την νησιωτική της ανάπτυξη σε πρώτη προτεραιότητα, καθόσον η δυναμική μιας τέτοιας ανάπτυξης, είναι απεριόριστη.

Όμως ερευνώντας το παρελθόν, διαπιστώνουμε έλλειψη οράματος, αποσπασματικότητα και κοντόφθαλμη πολιτική, η οποία μερικές φορές αγγίζει τα όρια της αβελτηρίας

Είναι απορίας άξιον προς ποια κατεύθυνση οδηγείται μια χώρα, όταν δεν έχουν τεθεί οι στόχοι, όταν δεν έχουν καθοριστεί οι διαδικασίες και όταν δεν έχουν οριστεί τα εργαλεία με τα οποία θα λειτουργήσεις.

Διότι έρχεται η σκληρή πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και μας επιδεικνύει τα αποτελέσματα, αυτής της χωρίς πυξίδα, της ανοργάνωτης λειτουργίας. Τα νησιά μας πέραν της όποιας τουριστικής ανάπτυξης, παραμένουν με πλείστα όσα προβλήματα, που έχουν σχέση με τις υποδομές ελλιμενισμού, ύδρευσης, αποχέτευσης, διαχείρισης αποβλήτων αλλά και την ακτοπλοϊκή τους διασύνδεση. Και το χειρότερο όλων δεν υπάρχει η προοπτική μιας υγιούς ανάπτυξης. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τις ελάχιστες επιχειρηματικές δραστηριότητες που κινούνται στα νησιά από το 2000 και μετά, είναι οι προβληματικές για το περιβάλλον υδατοκαλλιέργειες.

Αναρωτιέμαι πως είναι δυνατόν, να μην υπάρχει εθνική στρατηγική για την νησιωτική πολιτική; Τα νησιά μας που θα έπρεπε να αποτελούν τον μοχλό ανάπτυξης, τον οδηγό, τον πνεύμονα της ελληνικής οικονομίας αποτελούν τον παρία, τον ουραγό.

Σε αυτήν τη κατάσταση έρχεται το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και Νησιωτικής πολιτικής και διαμορφώνει, για πρώτη φορά, το πλαίσιο της Εθνικής Στρατηγικής, καθορίζοντας ως κύριο στόχο την βιώσιμη και αειφόρα ανάπτυξη της θαλάσσιας οικονομίας, την αντιμετώπιση των ζητημάτων της νησιωτικής συνοχής και την προώθηση των επενδύσεων και βιώσιμων θέσεων απασχόλησης στους τομείς της θαλάσσιας οικονομίας και της γαλάζιας ανάπτυξης.

Ένα από τα πολύ σημαντικά στοιχεία που το νομοσχέδιο εισάγει είναι η σύσταση του εθνικού μπιρώου φορέων θαλάσσιας οικονομίας όπου εγγράφονται οι φορείς που συμμετέχουν στην υλοποίηση της εθνικής στρατηγικής καθώς και η πλατφόρμα ενιαίας παρακολούθησης και τεκμηρίωσης στους

τομείς της εθνικής στρατηγικής, όπου θα τηρούνται ψηφιακά, δεδομένα, στατιστικά στοιχεία και μελέτες, τα οποία είναι ιδιαίτερος χρήσιμα για την διασύνδεση, τη διαλειτουργικότητα, την ενημέρωση αλλά και συμβάλλει στην διαφάνεια και τον έλεγχο.

Παραπέρα, καθορίζει τα χρηματοδοτικά εργαλεία προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι δράσεις υλοποίησης της εθνικής στρατηγικής προβλέποντας:

- Πρώτον, το πρόγραμμα Νέαρχος για την χρηματοδότηση των δημοσίων έργων,
- δεύτερον, το ειδικό πρόγραμμα χρηματοδότησης νησιωτικής επιχειρηματικότητας για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην θαλάσσια οικονομία και
- τρίτον, το ταμείο γαλάζιας οικονομίας, το οποίο χρηματοδοτεί δράσεις για την ανάπτυξη καινοτόμου επιχειρηματικότητας στην θαλάσσια οικονομία και την γαλάζια ανάπτυξη

Κύριε υπουργέ θα ήθελα να σταθώ σε μια πρόταση του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιά, την οποία θεωρώ ιδιαίτερος εύστοχη και την στηρίζω. Η δημιουργία διαλυτηρίου πλοίων είναι μια ανάγκη αλλά και μια προοπτική για θέσεις εργασίας, εξοικονόμηση κεφαλαίων από την μη εισαγωγή σκραπ χάλυβα, αλλά και για την στήριξη του κλάδου των ναυπηγοεπισκευών. Θεωρώ ότι είναι μια ευκαιρία για την πρόβλεψη.

Κλείνοντας κυρίες και κύριοι βουλευτές

Συχαίρω τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής καθώς και τους υπηρεσιακούς παράγοντες για

την κατάθεση του νομοσχεδίου αυτού, που θέτει τις βάσεις, πρώτη φορά, για μια εθνική στρατηγική στον νησιωτικό χώρο, προκειμένου να επιτευχθεί η ανάκαμψη και η ανάπτυξη των νησιών μας.

Σας ευχαριστώ.

8

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ, Κυρίες και κύριοι Βουλευτές

Η Κυβέρνησή μας, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και της Ν.Δ., της παράταξης, που έβαλε την Ελλάδα στην Ευρώπη, πειθαρχώντας στις επιταγές της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που κατισχύει του Συντάγματος, φέρνει σήμερα προς ψήφιση στη Βουλή το υπό συζήτηση Νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Τι ορίζει η Σύμβαση; «Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα η υπόθεσή του να δικασθεί δίκαια, δημόσια και εντός λογικής προθεσμίας».

Όπως κάθε υπόθεση, λοιπόν, έτσι και οι αιτήσεις, που είχαν υπαχθεί στη διαδικασία του Νόμου Κατσέλη του 2010, έπρεπε να είχαν εκδικασθεί εντός λογικής προθεσμίας, η οποία, φευ, έχει παρέλθει προ πολλού.

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι βουλευτές, είναι ότι αυτό το σχέδιο νόμου άργησε πέντε ολόκληρα χρόνια να έρθει στη Βουλή. Σύμφωνα με το τελευταίο Ζετές Μνημόνιο, οι νομοθετικές παρεμβάσεις για τον εξορθολογισμό της Δικαιοσύνης και την επιτάχυνση της απονομής της, έπρεπε να είχαν ολοκληρωθεί μέχρι τον Οκτώβριο 2015 και μέχρι το Νοέμβριο του 2015 να

υπάρχει, ήδη, ένα ολοκληρωμένο τριετές στρατηγικό σχέδιο βελτίωσης της απονομής Δικαιοσύνης.

Δυστυχώς, όλα αυτά δεν έγιναν όταν έπρεπε και, πλέον, έχει παγιωθεί μια κατάσταση ιδιότυπης ασυλίας των λεγόμενων στρατηγικών κακοπληρωτών. Ορθά, συνεπώς, το Υπουργείο Δικαιοσύνης επισπεύδει τις υποθέσεις αυτές και η αξιωματική αντιπολίτευση θα έπρεπε, προτού βιαστεί να ασκήσει κριτική, να κάνει την αυτοκριτική της για την αδράνεια που επέδειξε.

Είναι αλήθεια ότι το παρόν σχέδιο νόμου επιβάλλει τον επαναπροσδιορισμό των υποθέσεων από τους ίδιους τους οφειλότες, μέσα σε σύντομες προθεσμίες, διαφορετικά η αίτηση θεωρείται σαν να μην έχει ασκηθεί ποτέ και ο οφειλέτης κάνει την προστασία που έχει αιτηθεί.

Δυστυχώς, όταν κάτι γίνεται από την αρχή στραβά, χωρίς σχέδιο και χωρίς να έχουν προβλεφθεί όλες οι αναγκαίες παράμετροι, όσο και να προσπαθήσεις να το ισιώσεις, τα προβλήματα θα παραμένουν.

Ο Νόμος Κατσέλη, ήταν, το δίχως άλλο, ένα ευεργέτημα για τους οφειλότες. Και μπορεί να είχε καλές προθέσεις ο τότε νομοθέτης. Όπως, όμως, απεδείχθη στη πράξη, τού έλλειπε ο ρεαλισμός.

Οι καθυστερήσεις στη εκδίκαση των υποθέσεων αυτών, με δικασίμους, που σε πολλές περιπτώσεις φθάνουν μέχρι το 2032, ήταν αναπόφευκτες, λόγω της υπερπληθώρας των αιτήσεων και της υποστελέχωσης των Ειρηνοδικείων, που κλήθηκαν να σηκώσουν μεγαλύτερο φορτίο από όσο άντεχαν. Και η κατάσταση επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο από τη συστηματική μεθόδευση μεγάλης μερίδας αιτούντων, των λεγόμενων στρατηγικών κακοπληρωτών, να ζητούν και να

πετυχαίνουν, με διάφορα προσχήματα, αναβολές, ώστε να μεταθέτουν στο διηνεκές την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους.

Το νομοσχέδιο αυτό, αποτελεί μια τίμια πρόταση, σε όσους πραγματικά θέλουν η υπόθεσή τους να εκδικασθεί γρήγορα, να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και, με μια απλούστατη και ταχύτατη ηλεκτρονική διαδικασία, να ζητήσουν οι ίδιοι την επίσπευση της, ώστε να μπορέσουν να ρυθμίσουν την κατάστασή τους μια ώρα αρχύτερα, συνεχίζοντας την δραστηριότητά τους σε ένα υγιές πλαίσιο, χωρίς να στερηθούν το παραμικρό από τα οφέλη των ευεργετικών διατάξεων του Νόμου Κατσέλη.

Οπωσδήποτε, οι διαφορετικές προθεσμίες που τάσσονται κατά περίπτωση και το στενό χρονικό περιθώριο, που προβλέπει το νομοσχέδιο δημιουργούν μια δυσχέρεια, που, έχω την γνώμη κύριε Υπουργέ, ότι θα μπορούσε να απαλειφθεί με την καθιέρωση μιας ενιαίας εξάμηνης προθεσμίας και την παράταση του χρονοδιαγράμματος κατά ένα έτος, ώστε να αποκλειστεί κάθε πιθανότητα να μείνουν εκτός ρύθμισης συνεπείς οφειλέτες, που ενδιαφέρονται πραγματικά να εξυγιάνουν την οικονομική τους κατάσταση, απλώς και μόνο επειδή δεν πληροφορήθηκαν εγκαίρως ή δεν πρόλαβαν την σύντομη προθεσμία ή είχαν λόγους ανωτέρας βίας. Ειδικά το τελευταίο, στην δύσκολη αυτή περίοδο της πανδημίας, πρέπει να το λάβετε σοβαρά υπόψη και να υπάρξει ρητή πρόβλεψη για τέτοιες περιπτώσεις.

Φρονώ, εξάλλου, ότι θα πρέπει, για να μην κληθεί και πάλι η Βουλή σε ένα δυο χρόνια να ψηφίσει νέο νόμο για τον ίδιο λόγο, να ενισχυθούν ΑΜΕΣΑ τα μεγάλα Ειρηνοδικεία, όπως του

Πειραιά, όπου, είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι παρατηρούνται τεράστιες καθυστερήσεις, με ικανό αριθμό Ειρηνοδικών και υπαλλήλων, ώστε να είναι εφικτή η υλοποίηση της προσπάθειας επιτάχυνσης της διαδικασίας αυτής.

Σε γενικές γραμμές, θεωρώ ότι το νομοσχέδιο αυτό, παρά τις αναπόφευκτες ατέλειές του, έχει, ως επί το πολύ, θετικά σημεία.

Σε αυτά, οπωσδήποτε συγκαταλέγω και όλες εκείνες τις διατάξεις, που επιχειρούν να επιφέρουν καίριες μεταρρυθμίσεις στον τομέα της Δικαιοσύνης επιλύοντας προβλήματα, δεκαετιών, να διευκολύνουν την καθημερινότητα του πολίτη μειώνοντας την γραφειοκρατία και να ανακουφίσουν πολλαπλά το Δικηγορικό Σώμα, που έχει πληγεί σοβαρά τα τελευταία χρόνια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Τα ψέματα τελείωσαν. Το σχέδιο αυτό νόμου, έρχεται να ανακόψει την περαιτέρω διαιώνιση ενός νοσηρού κλίματος αβεβαιότητας, που λειτουργεί ως τροχοπέδη στην προσπάθεια για εξυγίανση και ανάπτυξη της Οικονομίας. Γι' αυτό και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ.

9

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

ΚΥΡΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές

Κάθε χρόνο, τέτοια εποχή, η Βουλή των Ελλήνων καλείται να ψηφίσει τον Ετήσιο Κρατικό Προϋπολογισμό. Την επίσημη παρουσίαση, δηλαδή, των στόχων της Κυβέρνησης για όλες τις δραστηριότητες του Κράτους για το επόμενο έτος.

Θα αποφύγω να μιλήσω με πολλούς αριθμούς. Στις Ε.Δ., που υπηρετήσα επί 40 χρόνια, αυτό που ενδιέφερε πάντα ήταν η επίτευξη του επιθυμητού αποτελέσματος. Στην προκειμένη περίπτωση, το μόνο αποτέλεσμα, που έχει σημασία και για το οποίο αγωνίζεται η Κυβέρνησή μας, δεν είναι η ευημερία των αριθμών, αλλά η ευημερία των Ελλήνων Πολιτών, η ακεραιότητα και η πρόοδος της Πατρίδας μας.

Και είναι απορίας άξιον, που η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δεν χρωστάει ούτε έναν καλό λόγο, για αυτήν την Κυβέρνηση, ακόμα και για τους επιτυχείς χειρισμούς της, κατά το πρώτο κύμα της πανδημίας, χάρη στους οποίους χειρισμούς, αποκαταστάθηκε το κύρος της χώρας μας σε διεθνές επίπεδο.

Κοιτάζοντας γύρω μας, διαπιστώνουμε ότι ολόκληρος ο Κόσμος, ταλανίζεται από μια πρωτόγνωρη στην Παγκόσμια Ιστορία πανδημία, που εξάντλησε οικονομίες κρατών, ταπεί-

νωσε πανίσχυρους ηγέτες, γονάτισε συστήματα υγείας, χωρών με παράδοση και προηγμένη οικονομία, ενώ εξώθησε τις κοινωνίες, στα απώτερα όρια των αντοχών τους.

Η Χώρα μας, χάρη στο Σχέδιο Ανάκαμψης, που με γενναιοδωρία ενέκρινε η ΕΕ, μέχρι το 2026, θα αντλήσει περίπου 32 δις ευρώ, που θα διατεθούν, για την ενίσχυση της απασχόλησης, της Παιδείας, της Υγείας, του Κοινωνικού Κράτους και των Ιδιωτικών Επενδύσεων.

Ποιος είναι, όμως, ο τελικός στόχος;

Ο τελικός στόχος είναι, να αφήσουμε οριστικά πίσω μας τις δύσκολες αυτές μέρες και να εισέλθει η χώρα μας σε τροχιά ανάπτυξης και προόδου!

Η Κυβέρνηση μας, φέρνει για ψήφιση έναν «πολεμικό» προϋπολογισμό, προσανατολισμένο να κερδίσει την μάχη σε τρία μέτωπα: Πανδημία, Κοινωνική Συνοχή και Ανάπτυξη.

Η ενίσχυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, που ξεκίνησε το 2020, με την προμήθεια εξοπλισμού και υγειονομικού υλικού και με την αύξηση προσωπικού, θα συνεχιστεί και θα ενταθεί και το 2021, αφού, πέραν των προϋπολογισθέντων δαπανών για την Υγεία, υπάρχει ένα μαξιλάρι τριών δις ευρώ για να δοθούν, όπου το σύστημα παρουσιάζει ανάγκες και, οπωσδήποτε, στις αμοιβές του απαραίτητου επί πλέον προσωπικού.

Το 2020 στηρίξαμε τη Κοινωνική Συνοχή, που απειλείτο από την πανδημία, με 62 παρεμβάσεις μέτρων, ύψους 31, 5 δις, που έχουν ορίζοντα και το 2021 και αποσκοπούν στην στήριξη των επιχειρήσεων, των εργαζόμενων, των αυτοαπασχολούμενων και των ευάλωτων νοικοκυριών.

Από το τέταρτο τρίμηνο του 2021 και με την εκμετάλλευση

των πρώτων εισροών από το Ευρωπαϊκό Σχέδιο Ανάκαμψης, θα δοθεί ισχυρή ώθηση στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Από αυτό το βήμα, πέρυσι τέτοια εποχή, ζητούσα την αύξηση των κονδυλίων για την Εθνική Άμυνα, θεωρώντας ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις, θα πρέπει να ενισχυθούν, λαμβάνοντας υπόψη την αυξανόμενη τουρκική επεκτατικότητα και την αμφισβήτηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Σήμερα είμαι ικανοποιημένος γιατί σε αυτήν την τόσο κρίσιμη για το Έθνος και την Πατρίδα ιστορική συγκυρία, διαπιστώνω ότι αυτό που ζητούσα τότε, γίνεται πράξη: Στο πρόγραμμα, που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός, και αποτυπώνεται και στον υπό ψήφιση προϋπολογισμό, περιλαμβάνονται αμυντικές δαπάνες για προμήθεια οπλικών συστημάτων και ενίσχυση του έμψυχου δυναμικού, ύψους 2 δις ευρώ!

Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι

Αυτή η Κυβέρνηση, που ξεπέρασε με επιτυχία το πρώτο κύμα της πανδημίας, κερδίζοντας τον διεθνή θαυμασμό.

Αυτή η Κυβέρνηση, που συνεχίζει με σοβαρότητα και υπευθυνότητα να αντιστέκεται αποτελεσματικά στην επέλαση του κορωνοϊού.

Αυτή η Κυβέρνηση, που είναι η μόνη, που μπορεί να εγγυηθεί την ανάκαμψη της Οικονομίας μέσω της προσέλκυσης επενδύσεων σε ένα σταθερό και υγιές περιβάλλον.

Αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, είναι άξια εμπιστοσύνης, γι' αυτό και σας καλώ να υπερψηφίσετε τον κατατεθέντα Προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

10

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ RAFAL

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ, κυρίες και κύριοι βουλευτές

Μετά από πολλά χρόνια, συζητείται στην ολομέλεια της Βουλής, ένα νομοσχέδιο που αφορά στην ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας.

Τα χρόνια που πέρασαν σηματοδεύτηκαν από μια πρωτόγνωρη οικονομική κρίση, η οποία αποτέλεσε δικαιολογία για όλες τις κυβερνήσεις από το 2009 και μετά, για να μην ανταποκριθούν στα αγωνιώδη αιτήματα της στρατιωτικής ηγεσίας, που αποσκοπούσαν στη διατήρηση της υπάρχουσας ισχύος των ΕΔ, παρά το ότι, η απειλή ήταν υπαρκτή και ορατή, από όλους.

Αν στη συγκυρία της κρίσης, προστεθούν από τη μία οι ιδεοληψίες του ΣΥΡΙΖΑ και από την άλλη ο προβληματικός νόμος περί προμηθειών, που προκαλεί και φοβικά σύνδρομα, αντιλαμβανόμαστε γιατί οι Ένοπλες Δυνάμεις στέναζαν και το προσωπικό τους υποχρεώθηκε να κάνει την ανάγκη φιλοτιμία, για να διατηρήσουν την επιχειρησιακή τους ετοιμότητα.

Όμως η απόδειξη, ότι η οικονομική κρίση αποτελούσε δικαιολογία, είναι οι τρεις συμβάσεις που συζητάμε, οι οποίες αντιμετωπίζουν με τον καλύτερο τρόπο, το πρόβλημα της ανανέωσης του στόλου της ΠΑ.

Αναρωτιέμαι τι μεσολάβησε και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, αποφάσισε την ενίσχυση των ΕΔ ; Άλλαξε κάτι δραματικά στην οικονομία μας, πέραν της σταθερότητας και της προοπτικής που προσέθεσε η κυβέρνηση μας; Όχι! Αντίθετα το κράτος πιέζεται οικονομικά στη προσπάθεια του να αντιμετωπίσει, τις συνέπειες της πανδημίας.

Η απάντηση είναι, ότι η κυβέρνηση συνειδητοποίησε το μέγεθος της απειλής και ιεράρχησε τις προτεραιότητες της.

Απειλείται η ακεραιότητα της χώρας μας. Τι δεν καταλαβαίνουν κάποιοι; Θα παραδώσουμε το μισό Αιγαίο στους Τούρκους; Θα αφήσουμε να αφανιστούν τα νησιά μας; Έχουμε το δικαίωμα να επιτρέψουμε να ακρωτηριαστεί η πατρίδα μας; Και με ποιον άλλο τρόπο, μπορεί να επιτευχθεί η αποτροπή; Με ευκολόγια και εξορκισμούς; Όχι φυσικά! Με την ενίσχυση των ΕΔ θα γίνει, οι οποίες, όταν είναι ισχυρές συνδράμουν στην αποτελεσματικότητα της διπλωματίας.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές.

Υπάρχουν κάποιοι που ισχυρίζονται ότι η κυβέρνηση καθυστέρησε. Πως κατέληξαν σε αυτό το συμπέρασμα; Για να φτάσουμε στη σημερινή συζήτηση, πέραν της πολιτικής βούλησης, απαιτήθηκαν διαβουλεύσεις, επαφές, συντονισμοί, διαπραγματεύσεις. Όσοι γνωρίζουν τις διαδικασίες καταλαβαίνουν τι εννοώ. Να μένουν συνεπώς οι λαϊκισμοί και η αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση.

Οι συμβάσεις αυτές, με την επιλογή του κορυφαίου σήμερα πολεμικού αεροσκάφους, με πυραύλους που θα μας δώσουν τακτικό πλεονέκτημα έναντι του αντιπάλου αλλά και με τη

πρόβλεψη συντήρησης, είναι ένα παράδειγμα για το πως επιτυγχάνονται οι στόχοι μας, με την αγαστή συνεργασία, τόλμη και αποφασιστικότητα της στρατιωτικής και πολιτικής ηγεσίας του ΥΕΘΑ, στους οποίους αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

Όμως κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε να πω, ότι ο προγραμματισμός ενίσχυσης και των τριών κλάδων των ΕΔ, όπως έχει αποτυπωθεί στον σχεδιασμό μας, δίνει τη δυνατότητα από εδώ και πέρα, να επιδιώξουμε συναφή κέρδη, που να οδηγούν στην αξιοποίηση της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας, η οποία με ευθύνη πολλών έχει απαξιωθεί πλήρως και εδώ νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι. Για τις σημερινές συμβάσεις, δυστυχώς, δεν υπήρχε ο χρόνος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα εθνικά θέματα, πρέπει να υπάρχει ενότητα και ομοψυχία. Δυστυχώς κάποιοι έχουν αναγάγει τις ιδεολογικές αγκυλώσεις σε πολιτική τέχνη, αδιαφορώντας για τις εντυπώσεις και τα μηνύματα που εκπέμπονται. Ξεχνάνε, φαίνεται, ότι όλα εξετάζονται και ερμηνεύονται από αντιπάλους, φίλους και συμμάχους και πρέπει να είμαστε προσεκτικοί.

Κλείνοντας, χαιρετίζω την αποφασιστικότητα και την ταχύτητα της κυβέρνησης και των υπηρεσιακών παραγόντων και να έχουμε κατά νου, ότι είναι πολύ σημαντικό να ορθοποδήσει η αμυντική βιομηχανία και στην κατεύθυνση αυτή, υπάρχει πεδίο δόξης λαμπρό.

Κύριε Υπουργέ, περιμένουμε τώρα, να πάρει σειρά το Πολεμικό Ναυτικό με την ίδια αποφασιστικότητα και τόλμη.

«Οι καιροί ου μενετοί».

Σας ευχαριστώ.

11

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΜΦΗΣ

κ. ΠΡΟΕΔΡΕ, Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Η αξιωματική αντιπολίτευση επέλεξε να καταθέσει πρόταση μομφής κατά του υπουργού οικονομικών της κυβέρνησης μας με αφορμή την κατάθεση του νομοσχεδίου για τη ρύθμιση των οφειλών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στην απελπιστική του πολιτική μοναξιά, θώρησε ότι είχε μια λαμπρή ευκαιρία να επιτεθεί στην κυβέρνηση, για να αποκομίσει κομματικά οφέλη και να συσπειρώσει τις συνιστώσες του που αλληλοσπαράσσονται.

Είναι η περίοδος όπου οι Ένοπλες Δυνάμεις μας είναι αναπτυγμένες και σε κατάσταση ετοιμότητας από τον Έβρο ως το Καστελόριζο και η κυβέρνηση δίνει διπλωματική μάχη, σε όλα τα φόρα, εντός και εκτός συμμαχιών, ενώ καθημερινά δοκιμάζεται από έναν άορατο εχθρό, τον κορωνοϊό, που απειλεί με κατάρρευση το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα.

Σε αυτή λοιπόν την χρονική περίοδο, που θα έπρεπε να κυριαρχεί η ομόνοια, η συνεννόηση και η κατανόηση, ο ΣΥΡΙΖΑ επιλέγει τη διχόνοια και την παρανόηση, για μικροκομματικό συμφέρον.

Και θα το πω απλά για να γίνει κατανοητό από όλους τους Έλληνες. Το 2015, εν αναμονή πρωθυπουργός ο κ. Τσίπρας,

ως άλλος Σόλωνας, ομιλεί για την νέα σεισάχθεια που θα νομοθετήσει ο ΣΥΡΙΖΑ, λανσάροντας το σύνθημα «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη».

Αντί αυτού, τον Φεβρουάριο του 2019, κατάργησε την προστασία της πρώτης κατοικίας, ενώ έφερε νέο νόμο, το οποίο στην ουσία ήταν προσωρινό πρόγραμμα, διάρκειας έξι μηνών, με μια σειρά κριτηρίων επιλεξιμότητας, τα οποία απέκλειαν το μεγαλύτερο ποσοστό των δανειοληπτών.

Στη συνέχεια, η πρώτη φορά αριστερά, θεσμοθέτησε πρώτη φορά, τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς. Αποτέλεσμα ήταν, στο διάστημα από ενάρξεως λειτουργίας της ηλεκτρονικής πλατφόρμας μέχρι τις 7 Ιουλίου, να έχουν γίνει, όπως φαίνεται στην ιστοσελίδα, 35.623 πλειστηριασμοί κινήτων και ακινήτων. Επαναλαμβάνω 35.623 πλειστηριασμοί με σφραγίδα ΣΥΡΙΖΑ, αβάδιστα, ακούραστα κι αβασάνιστα.

Αυτός λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ, ζητά την κεφαλή επί πίνακι, του Υπουργού Οικονομικών, γιατί τόλμησε να φέρει ένα νομοσχέδιο, που στοχεύει να βάλει τάξη στο χάος του ιδιωτικού χρέους, με πρόσχημα την κατάρρευση προστασίας της πρώτης κατοικίας που αυτός κατάργησε. Πολιτικά πως να το χαρακτηρίσεις; Αμοραλισμό, αβελτηρία ή απλώς παράνοια; Ο νέος νόμος είναι ένας ρεαλιστικός νόμος που προσφέρει λύσεις, χωρίς να σημαίνει ότι δεν έχει σημεία που απαιτούν βελτίωση. Επιγραμματικά θα αναφέρω:

- Θεσμοθετεί εξωδικαστικό μηχανισμό με αποπληρωμή σε έως 240 δόσεις.
- Παρέχει κρατική επιδότηση των δανείων πρώτης κατοικίας, των ευάλωτων νοικοκυριών, για 5 έτη.
- Προβλέπει την πλήρη διαγραφή των χρεών σε φυσικά και

νομικά πρόσωπα που αδυνατούν να αποπληρώσουν τις οφειλές τους.

- Καθιερώνει την ίδρυση ενός ιδιωτικού φορέα, που αγοράζει την πρώτη κατοικία των ευάλωτων νοικοκυριών και τους τη μισθώνει, ενισχύοντας τον οφειλέτη ταυτόχρονα, με επίδομα ενοικίου.
- Προβλέπει την υποχρέωση επαναπώλησης του ακινήτου, σε τιμές αγοράς, εφόσον το νοικοκυριό ανακάμψει οικονομικά, εντός 12 ετών.
- Διαγράφει όλες τις οφειλές, σε διάστημα ενός έως τριών χρόνων.

Όμως κύριε Υπουργέ, ο νόμος έχει σημεία που θέλουν βελτίωση, και πρέπει να τα ξαναδούμε όχι για άλλο λόγο, αλλά για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης. Για παράδειγμα το άρθρο 5, πρέπει να το ξαναδούμε. Η διακριτική ευχέρεια που αφήνεται στις τράπεζες για την πρόταση του εξωδικαστικού συμβιβασμού και του περιεχόμενου της, ποιος μπορεί να πει ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά από τις τράπεζες;

Επίσης ο σύνδικος γιατί να ορίζεται από τις τράπεζες και όχι από το δικαστήριο; Ο υπάλληλος των τραπεζών θα είναι αμερόληπτος; Κι ακόμα δεν καταλαβαίνω όταν με την λήξη της δωδεκαετίας ο οφειλέτης έχει τη δυνατότητα να αγοράσει το ακίνητο του, γιατί να μην αφαιρούνται τα μισθώματα από την τελική τιμή; Κατανοώ ότι θα πρέπει να στηριχτούν οι τράπεζες, που είναι πυλώνας της οικονομίας, αλλά να μην καταλήξουμε να έχουμε οικονομία αλλά όχι πολίτες.

Τελειώνοντας σας καλώ να καταψηφίσετε την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, καθόσον είναι λαϊκίστικη, υποκριτική και αντίθετη την πραγματικότητα.

12

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ Κ. ΠΡΟΕΔΡΕ,

Θα μου επιτρέψετε να ενώσω κι εγώ τη φωνή μου με τους υπολοίπους συναδέλφους, για την σημερινή ημέρα μνήμης, της γενοκτονίας των Ποντίων. Η αναγνώριση της γενοκτονίας από την Τουρκία, είναι η ελάχιστη δυνατή συγγνώμη για τα 353.000 θύματα τους. Εμείς οι νέοι Έλληνες, δεν πρόκειται ποτέ να ξεχάσουμε!

κ. Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές

40 χρόνια από την προηγούμενη μεγάλη νομοθετική παρέμβαση, η Κυβέρνησή μας, με υπευθυνότητα και ευαισθησία, τολμά ρηξικέλευθες αλλαγές στο οικογενειακό μας δίκαιο και το φέρνει πιο κοντά στην σύγχρονη πραγματικότητα, προς όφελος χιλιάδων γονέων και παιδιών, που μέχρι σήμερα βασανίζονταν από αβελτηρίες και παρωχημένες διατάξεις.

Είναι κοινά αποδεκτό, ότι οι σχέσεις των δύο φύλων πλέον είναι πολύ διαφορετικές, με την γυναίκα να βρίσκεται σε πολύ καλύτερη θέση απ ότι στο παρελθόν αλλά και η κοινωνία έχει εξελιχθεί και απαιτείται προσαρμογή της νομοθεσίας.

Κατά συνέπεια η κυβέρνηση, πολύ ορθά έρχεται να αντα-

ποκριθεί σε μια προσδοκία της κοινωνίας και μια νομική αναγκαιότητα.

Σε κάθε χωρισμό, οι γονείς δεν πρέπει να ξεχνούν ότι, ακόμη και αν παύουν να είναι «σύζυγοι» ή «σύντροφοι», παραμένουν, όμως, πάντα, «γονείς». Και το συμφέρον των παιδιών επιτάσσει, να διασφαλίζονται οι καταλληλότερες συνθήκες για την προστασία του ψυχισμού και την ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους.

Το παρόν νομοσχέδιο, έχει την πρόθεση να δώσει λύσεις σε όλες τις περιπτώσεις, ιδίως εκεί, όπου αποτυγχάνουν οι γονείς να ρυθμίσουν μόνοι τους τις σχέσεις τους με τα παιδιά τους.

Με ποιον τρόπο προσπαθεί να το κάνει αυτό;

Με σημαντικές καινοτομίες, με τη συμπλήρωση κενών και τη διασαφήνιση ζητημάτων, που συχνά, μέχρι τώρα, έρχονταν δικαστικής διευθέτησης και, το πιο σημαντικό, με κύριο μέλημα το συμφέρον των παιδιών, έτσι ώστε αφενός να διευκολύνεται η συνεννόηση και το συναινετικό κλίμα μεταξύ των γονέων και αφετέρου, όπου οι τεταμένες σχέσεις δεν ευνοούν την εξεύρεση συναινετικών λύσεων, να παρέχεται ένα εξαιρετικό εργαλείο στον φυσικό Δικαστή, που θα κληθεί να δώσει τη λύση.

Έχω τη γνώμη ότι το νομοσχέδιο στο μεγαλύτερο του μέρος, το επιτυγχάνει και πιο συγκεκριμένα:

Στα πολύ θετικά στοιχεία του νέου νομικού πλαισίου είναι:

- Ο θεσμός της διαμεσολάβησης, ο οποίος αξιοποιείται και στο οικογενειακό δίκαιο, ενθαρρύνοντας τη συναινετική εξεύρεση πρόσφορης λύσης και αποτρέποντας την άσκοπη καταφυγή στο Δικαστήριο.
- Η πρόβλεψη των προγραμμάτων ειδικής κατάρτισης και

επιμόρφωσης των Δικαστών, που θα κληθούν να δικάσουν τις οικογενειακές διαφορές πιστεύοντας, ότι είναι ένα πρώτο βήμα, προς την κατεύθυνση των οικογενειακών δικαστηρίων, που πρέπει να αποτελεί την επόμενη μεγάλη τομή στο οικογενειακό μας δίκαιο.

- Η καθιέρωση αντικειμενικών κριτηρίων για την κακή ή καταχρηστική άσκηση της γονικής μέριμνας. Σε ό,τι αφορά, μάλιστα, τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας, εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, φρονώ κ. Υπουργέ, ότι για την εξασφάλιση της προστασίας των παιδιών, θα πρέπει να γίνει ακόμη αυστηρότερη η διατύπωση και για την έκπτωση από τη γονική μέριμνα και τη στέρηση του δικαιώματος επικοινωνίας, να μην απαιτείται η καταδίκη αλλά να αρκεί η τελεσίδικη παραπομπή του γονέα σε δίκη.

Από την άλλη πλευρά κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να σας πω, ότι υπάρχουν δυο σημεία, τα οποία με προβληματίζουν ιδιαίτερα και μπορεί να οδηγήσουν σε παρερμηνείες, όπως διατυπώνονται στο νομοσχέδιο, γεγονός το οποίο μου έχουν επισημάνει και πολλοί συντοπίτες μου στον Πειραιά:

- Πρώτον, στο άρθρο 7, ορίζεται ότι, η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας συνεχίζεται και μετά τον χωρισμό των γονέων. Ξεκαθαρίζει, έτσι, ένα ακανθώδες ζήτημα, το οποίο, με το ισχύον δίκαιο δημιουργούσε αφορμές για δικαστικές διαμάχες, ακολουθώντας, σοφά, την επί σειρά ετών νομολογιακή πρακτική. Όμως έχω τη γνώμη ότι αρκεί η γονική μέριμνα να ασκείται «από κοινού». Η «εξίσου» άσκηση που προβλέπει η διάταξη, παρά τις αγα-

θές προθέσεις των συντακτών, φοβούμαι ότι ανοίγει τους ασκούς του Αιόλου, για παρερμηνείες και παρεξηγήσεις, που μπορεί να οδηγήσουν στην άποψη ότι εισάγεται με τον τρόπο αυτό η υποχρεωτική εναλλασσόμενη κατοικία του τέκνου και η υποχρεωτική ισόχρονη διαμονή και στους δύο γονείς, παραβλέποντας τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε μεμονωμένης περίπτωσης.

- Δεύτερον, στο άρθρο 13, καθιερώνεται μαχητό τεκμήριο ενός τρίτου «του συνολικού» ελάχιστου χρόνου επικοινωνίας με φυσική παρουσία του γονέα, με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο: Δηλαδή ποιου συνολικού; Της ημέρας; της εβδομάδας; του μήνα; Ή μήπως του ελεύθερου χρόνου; Ο προσδιορισμός του «συνολικού» χρόνου και μάλιστα με ποσοστό, είναι προβληματικός. Θεωρώ ορθότερο να εκλείψει το μαχητό τεκμήριο του ελάχιστου χρόνου και σε περίπτωση διαφωνίας, να δίνει τη λύση ο Δικαστής ελεύθερα, με πρόβλεψη της «κατά το δυνατόν ευρύτερης επικοινωνίας» και λαμβάνοντας υπόψη του τις ιδιαιτερότητες κάθε περίπτωσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Καταλήγοντας, θεωρώ ότι, το παρόν νομοσχέδιο, σε γενικές γραμμές, δίνει λύσεις, αλλάζοντας ένα ξεπερασμένο νομικό πλαίσιο όμως η συζήτηση κατέδειξε κάτι επίσης πολύ σημαντικό: Ποιο είναι αυτό; Ότι στο κόμμα μας τη Νέα Δημοκρατία, μπορούμε να διαφωνούμε, μπορούμε να έχουμε διαφορετικές απόψεις και να τις εκφράζουμε με πνεύμα δημοκρατικό και συναινετικό κι από εκεί και πέρα η Βουλή αποφασίζει.

Σας ευχαριστώ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ε.α. Νικόλαος Μανωλάκος, γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Μανιάτικα του Πειραιά.

Είναι απόφοιτος της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων, (Τάξη 1983) της Ανώτατης Σχολής Πολέμου, της Σχολής Εθνικής Άμυνας κι έχει κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στη Δημόσια Οικονομική και Πολιτική του ΑΤΕΙ Πειραιά και στη Διοίκηση Επιχειρήσεων (MBA) της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου FREDERICK.

Είναι Καταδρομέας Αλεξιπρωτιστής και στα νεανικά του χρόνια, υπήρξε αθλητής (πυγμάχος), του Ολυμπιακού και της Εθνικής ομάδος.

Διοίκησε επίλεκτες Μονάδες των Ειδικών Δυνάμεων και Σχηματισμούς του Στρατού. Διετέλεσε Διευθυντής της Διεύθυνσης Αμυντικού Σχεδιασμού και Προγραμματισμού του ΓΕΣ, καθώς και της Διεύθυνσης Ειδικών Δυνάμεων του Στρατού.

Από το 2017 ως το 2019, ήταν διοικητής της Ανώτατης Στρατιωτικής Διοίκησης Εσωτερικού και Νήσων (ΑΣΔΕΝ), από όπου αποστρατεύτηκε τον Ιανουάριο του 2019, ως επίτιμος Διοικητής της.

Στις εκλογές του 2019, εκλέχτηκε βουλευτής της Α΄ Πειραιώς και Νήσων, με το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι παντρεμένος και πατέρας δύο παιδιών.

